Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2002/83/EK**

(2002. gada 5. novembris)

par dzīvības apdrošināšanu

(OV L 345 , 19.12.2002, lpp. 1)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Padomes Direktīva 2004/66/EK (2004. gada 26. aprīlis)	L 168	35	1.5.2004
►**M2**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/1/EK (2005. gada 9. marts),	L 79	9	24.3.2005
►**M3**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/68/EK (2005. gada 16. novembris)	L 323	1	9.12.2005

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2002/83/EK

(2002. gada 5. novembris)

par dzīvības apdrošināšanu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 47. panta 2. punktu un 55. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

saskaņā ar procedūru, kas noteikta Līguma 251. pantā ([3]),

tā kā:

(1) Padomes Pirmā direktīva 79/267/EEK (1979. gada 5. marts) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešajā dzīvības apdrošināšanā ([4]), Padomes Otrā direktīva 90/619/EEK ([5]) (1990. gada 8. novembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo dzīvības apdrošināšanu un par noteikumiem pakalpojumu sniegšanas brīvības efektīvākai izmantošanai, un par grozījumiem Direktīvā 79/267/EEK un Padomes Direktīva 92/96/EEK ([6]) (1992. gada 10. novembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo dzīvības apdrošināšanu un par grozījumiem Direktīvā 79/267/EEK un Direktīvā 90/619/EEK (Trešā dzīvības apdrošināšanas direktīva) vairākkārt ir būtiski grozīta. Ievērojot to, ka jāveic turpmāki grozījumi, skaidrības labad direktīvas ir jāpārstrādā.

(2) Lai atvieglotu dzīvības apdrošināšanas uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu, ir svarīgi likvidēt atšķirības valstu tiesību aktos par uzraudzību. Lai sasniegtu šo mērķi un tajā paša laikā visās dalībvalstīs nodrošinātu pienācīgu aizsardzību apdrošinājuma ņēmējiem un apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, ir jākoordinē noteikumi par finanšu garantijām, kas prasītas no dzīvības apdrošināšanas uzņēmumiem.

(3) Ir nepieciešams izveidot tiešās dzīvības apdrošināšanas iekšējo tirgu gan no tiesību veikt uzņēmējdarbību, gan pakalpojumu sniegšanas brīvības viedokļa dalībvalstīs, lai dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, kuru galvenais birojs atrodas Kopienā, būtu vieglāk pildīt saistības visā Kopienā, un dotu iespēju apdrošinājuma ņēmējiem izmantot ne tikai to valstīs reģistrētu apdrošinātāju pakalpojumus, bet arī tādu apdrošinātāju pakalpojumus, kuru galvenais birojs atrodas Kopienā un kuri ir reģistrēti citās dalībvalstīs.

(4) Saskaņā ar Līgumu ir aizliegta jebkāda diskriminācija attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas brīvību, pamatojoties uz to, ka sabiedrība nav reģistrēta dalībvalstī, kurā tā sniedz pakalpojumus. Šis aizliegums attiecas uz jebkuras Kopienā reģistrētas iestādes sniegtajiem pakalpojumiem neatkarīgi no tā, vai tas ir sabiedrības galvenais birojs, pārstāvniecība vai filiāle.

([1]) OV C 365 E, 19.12.2000., 1. lpp.
([2]) OV C 123, 25.4.2001., 24. lpp.
([3]) Eiropas Parlamenta 2001. gada 15. marta Atzinums (OV C 343, 5.12.2001., 202. lpp.), Padomes 2002. gada 27. maija Kopējā nostāja (OV C 170 E, 16.7.2002., 45. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2002. gada 25. septembra Lēmums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
([4]) OV L 63, 13.3.1979., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/12/EK (OV L 77, 20.3.2002., 11. lpp.).
([5]) OV L 330, 29.11.1990., 50. lpp. Direktīva, ko groza ar Direktīvu 92/96/EEK (OV L 360, 9.12.1992., 1. lpp.).
([6]) OV L 360, 9.12.1992., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/64/EK (OV L 290, 17.11.2000., 27. lpp.)

▼B

(5) Šī direktīva tāpēc ir svarīgs posms valstu tirgu sapludināšanā vienotā tirgū, un tas jāpapildina ar citiem Kopienas juridiskiem pasākumiem, lai jebkurš apdrošinājuma ņēmējs varētu vērsties pie jebkura apdrošinātāja, kam galvenais birojs atrodas Kopienā un kas tur darbojas, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, un vienlaicīgi tam būtu garantēta pienācīga aizsardzība.

(6) Šī direktīva veido daļu no Kopienas tiesību aktu kopuma dzīvības apdrošināšanas jomā, kas ietver arī Padomes Direktīvu 91/674/EEK (1991. gada 19. decembris) par apdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem ([1]).

(7) Jau pieņemtais šā jautājuma risinājums vērsts uz tādu saskaņošanu, kas ir būtiska, nepieciešama un pietiekama, lai panāktu licencēšanas un uzraudzības sistēmu savstarpēju atzīšanu, tādējādi radot iespēju izsniegt visā Kopienā derīgas vienotas licences un piemērot principu, ka uzraudzību īsteno piederības dalībvalsts.

(8) Tāpēc jānosaka prasība, ka dzīvības apdrošināšanas uzņēmējdarbības sākšanai un veikšanai vajadzīgas vienotas licences, ko izsniedz tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā atrodas dzīvības apdrošināšanas sabiedrības galvenais birojs. Šāda licence sabiedrībai dod tiesības darboties visā Kopienā saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību. Filiāles dalībvalsts vai pakalpojumu sniegšanas dalībvalsts nedrīkst likt iegūt jaunu licenci dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, kas tajā vēlas veikt dzīvības apdrošināšanas uzņēmējdarbību un jau ir saņēmušas licences savā piederības dalībvalstī.

(9) Kompetentām iestādēm nav jāizsniedz vai jāpagarina licence dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai, ja ciešā saistība starp attiecīgo sabiedrību un citām fiziskām vai juridiskām personām var traucēt tām efektīvi pildīt uzraudzības funkcijas. Dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, kam jau ir licences, arī ir jāatbilst šai prasībai attiecībā uz kompetentajām iestādēm.

(10) ”Ciešu saistību” definīcija šajā direktīvā nosaka obligātos kritērijus un neattur dalībvalstis no tās piemērošanas situācijās, kas nav paredzētas definīcijā.

(11) Tas vien, ka ir iegūts ievērojams uzņēmuma kapitāla īpatsvars, nenozīmē līdzdalību ”ciešu saistību” izpratnē, ja šī līdzdalība ir tikai pagaidu ieguldījums, kurš nedod iespēju ietekmēt sabiedrības struktūru vai finanšu politiku.

(12) Savstarpējās atzīšanas princips un piederības dalībvalsts uzraudzības princips nosaka, ka dalībvalstu kompetentās iestādes nedrīkst izsniegt licenci vai arī tā ir jāatsauc, ja tādi faktori kā darbības programmu saturs, eogrāfiskā izplatība vai faktiskā darbība skaidri norāda, ka dzīvības apdrošināšanas sabiedrība ir izvēlējusies vienas dalībvalsts tiesību sistēmu, lai izvairītos no stingrākiem standartiem, kas ir spēkā citā dalībvalstī, kuras teritorijā tā plāno veikt vai veic lielāko daļu savas darbības. Dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai ir jābūt licencētai dalībvalstī, kur atrodas tās juridiskā adrese. Turklāt dalībvalstīm ir jāprasa, lai dzīvības apdrošināšanas sabiedrības galvenais birojs vienmēr atrastos tās piederības dalībvalstī un lai tas faktiski tur veiktu darbību.

(13) Praktiskos nolūkos ir vēlams definēt pakalpojumu sniegšanas jēdzienu, ņemot vērā gan apdrošinātāja reģistrācijas vietu, gan saistību izpildes vietu. Tādēļ ir jādefinē arī saistību jēdziens. Turklāt ir vēlams nošķirt darbības, ko veic, izmantojot reģistrētu uzņēmumu, no darbībām, ko veic, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību.

(14) Klasifikācija dažādos apdrošināšanas veidos ir vajadzīga, lai konkrēti noteiktu, kādām darbībām obligāti vajadzīga licence.

([1]) OV L 374, 31.12.1991., 7. lpp.

▼B

(15) Šī direktīva nav jāattiecina uz savstarpējas apdrošināšanas sabiedrībām, kas sakarā ar to juridisko statusu atbilst attiecīgām drošības un citām finanšu garantiju prasībām. Tā nav jāattiecina arī uz noteiktām organizācijām, kuru darbības attiecas tikai uz ļoti ierobežotu nozari un ko ierobežo to statūti.

(16) Katrā dalībvalstī ir jāsaņem licence darbībai dzīvības apdrošināšanas jomā un jāievēro attiecīgās uzraudzības prasības. Ir jādefinē licences piešķiršanas un atsaukšanas nosacījumi. Jāparedz tiesības griezties tiesā gadījumā, ja licenci nepiešķir vai atsauc.

(17) Ir vēlams precizēt kompetentajām iestādēm uzticētās uzraudzības pilnvaras un līdzekļus. Ir vēlams arī noteikt īpašus noteikumus attiecībā uz tādas darbības sākšanu, veikšanu un uzraudzību, kuru veic, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību.

(18) Piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir jābūt atbildīgām par dzīvības apdrošināšanas sabiedrību finanšu stabilitāti, ieskaitot maksātspēju, pietiekamu tehnisko rezervju krājumu un šo rezervju nodrošinājumu ar atbilstošiem aktīviem.

(19) Ir lietderīgi paredzēt informācijas apmaiņas iespēju starp kompetentām iestādēm un iestādēm vai institūcijām, kuras, ievērojot savu funkciju, palīdz stiprināt finanšu sistēmas stabilitāti. Lai saglabātu nosūtītās informācijas konfidenciālo raksturu, ir jāsaglabā stingri adrešu saraksta ierobežojumi.

(20) Noteikta izturēšanās, piemēram, krāpšana vai iekšējās informācijas ļaunprātīga izmantošana, var ietekmēt finanšu sistēmas stabilitāti, tostarp viengabalainību, pat tad, ja iesaistītas sabiedrības, kas nav dzīvības apdrošināšanas sabiedrības.

(21) Ir nepieciešams precizēt nosacījumus, ar kādiem ir atļauta iepriekš minētā informācijas apmaiņa.

(22) Ja ir noteikts, ka informācija ir atklājama tikai ar kompetento iestāžu skaidri izteiktu piekrišanu, tā vajadzības gadījumā var dot piekrišanu, ja tiek ievēroti stingri nosacījumi.

(23) Dalībvalstis var slēgt nolīgumus par informācijas apmaiņu ar trešām valstīm ar nosacījumu, ka uz sniedzamo informāciju attiecas pienācīgas dienesta noslēpuma garantijas.

(24) Lai stiprinātu dzīvības apdrošināšanas sabiedrību konsultatīvo uzraudzību un dzīvības apdrošināšanas sabiedrību klientu aizsardzību, jāparedz, ka revidenta pienākums ir ātri paziņot kompetentajām iestādēm, kā noteikts šajā direktīvā, kad vien pienākumu veikšanas laikā viņa/viņas rīcībā nonāk kādi fakti, kas varētu nopietni iespaidot dzīvības apdrošināšanas sabiedrības finansiālo stāvokli vai administratīvo un grāmatvedības organizāciju.

(25) Ņemot vērā šo mērķi, ir vēlams, lai dalībvalstis noteiktu šādu pienākumu visos gadījumos, kad revidents atklāj šādus faktus, veicot savus pienākumus kādā sabiedrībā, kurai ir cieša saistība ar dzīvības apdrošināšanas sabiedrību.

(26) Revidentu pienākums vajadzības gadījumā darīt zināmus kompetentām iestādēm noteiktus faktus un lēmumus attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas sabiedrību, ko tie atklājuši, veicot savus uzdevumus ar dzīvības apdrošināšanu nesaistītā sabiedrībā, pats par sevi nemaina attiecīgajā sabiedrībā izpildīto uzdevumu raksturu, nedz arī veidu, kādā viņiem šie pienākumi noteiktajā sabiedrībā jāpilda.

(27) Pensiju fondu vadības darbību izpilde nekādā gadījumā neietekmē attiecīgajām iestādēm piešķirtās pilnvaras attiecībā uz subjektiem, kam pieder tādi aktīvi, uz kuriem attiecas šī vadība.

(28) Daži šīs direktīvas noteikumi nosaka obligātos standartus. Piederības dalībvalsts var noteikt stingrākus noteikumus dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, kuras licencējušas tās kompetentās iestādes.

▼B

(29) Dalībvalstu kompetento iestāžu rīcībā jābūt nepieciešamajiem uzraudzības līdzekļiem, kas nodrošinātu to, ka visā Kopienā dzīvības apdrošināšanas sabiedrības veic uzņēmējdarbību kārtīgi, neatkarīgi no tā, vai izmanto tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību. Jo īpaši tām ir jābūt iespējai noteikt attiecīgus drošības pasākumus vai piemērot sankcijas nolūkā novērst nelikumības un dzīvības apdrošināšanas uzraudzības noteikumu pārkāpumus.

(30) Noteikumos par portfeļu nodošanu jāietver noteikumi, kas īpaši attiecas uz, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību noslēgtu līgumu, portfeļa nodošanu citai sabiedrībai.

(31) Noteikumiem par portfeļu nodošanu jābūt atbilstīgiem vienotajai likumīgajai licencēšanas sistēmai, kas paredzēta šajā direktīvā.

(32) Sabiedrībām, kuras izveidotas pēc 18. panta 3. punktā minētajiem datumiem, nedrīkst atļaut turpināt vienlaicīgi dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas darbības. Dalībvalstīm jādod tiesības ļaut sabiedrībām, kuras 18. panta 3. punktā minētajos attiecīgajos datumos šīs darbības veica vienlaicīgi, tās turpināt, ja katrai no darbībām tiek izveidota atsevišķa vadība, kas attiecīgi aizsargā gan dzīvības apdrošinājuma ņēmēju, gan nedzīvības apdrošinājuma ņēmēju intereses, un vienas darbības obligātās finansiālās saistības netiek pārnestas uz otru. Dalībvalstīm jādod iespēja pieprasīt, lai to teritorijā reģistrētās sabiedrības, kas vienlaicīgi darbojas gan dzīvības, gan nedzīvības apdrošināšanā, šādu praksi izbeigtu. Turklāt ir vajadzīga īpaša uzraudzība specializētām sabiedrībām gadījumos, kad nedzīvības apdrošināšanas sabiedrība pieder tai pašai finanšu grupai, kam dzīvības apdrošināšanas sabiedrība.

(33) Šī direktīva nekādā ziņā neliedz jauktas darbības sabiedrībai sadalīties divās sabiedrībās, no kurām viena darbotos dzīvības apdrošināšanā, otra nedzīvības apdrošināšanā. Lai šāda sadalīšanās varētu notikt pēc iespējas labākos apstākļos, ir vēlams ļaut dalībvalstīm, ievērojot Kopienas konkurences tiesību noteikumus, paredzēt attiecīgu nodokļu režīmu, īpaši attiecībā uz šīs sadalīšanās sakarā radušos kapitāla pieaugumu.

(34) Dalībvalstīm, kuras to vēlas, ir jādod iespēja piešķirt tai pašai sabiedrībai licences par I pielikumā minētajiem veidiem un apdrošināšanas uzņēmējdarbību, kas Padomes Pirmās direktīvas 73/239/EEK (1973. gada 24. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana ([1]), pielikumā pieskaitīta 1. un 2. veidam. Šo iespēju tomēr var pakļaut zināmiem nosacījumiem, lai pieskaņotos grāmatvedības un likvidācijas noteikumiem.

(35) Lai aizsargātu dzīvības apdrošinājuma ņēmējus, visām apdrošināšanas sabiedrībām ir jāizveido pietiekamas tehniskās rezerves. Šādu rezervju aprēķināšana lielākoties notiek pēc aktuārprincipiem. Šie principi ir jākoordinē, lai atvieglotu dažādās dalībvalstīs piemērojamo konsultatīvās uzraudzības noteikumu savstarpēju atzīšanu.

(36) Piesardzības nolūkos vēlams ieviest obligātu tādu noteikumu koordināciju, kas ierobežo procentu likmes, ko izmanto tehnisko rezervju aprēķinos. Sakarā ar šo ierobežojumu, visām pastāvošajām metodēm esot vienādi pareizām, piesardzīgām un līdzvērtīgām, šķiet pareizi ļaut dalībvalstīm brīvi izvēlēties izmantojamo metodi.

(37) Lai atvieglotu dalībvalstu normu savstarpējo atzīšanu, ir jāsaskaņo normas, kas reglamentē tehnisko rezervju aprēķināšanu, un normas, kas reglamentē tehniskajām rezervēm izmantojamo aktīvu izplatību, lokalizāciju un atbilstību. Šajā saskaņošanā ir

([1]) OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/13/EK (OV L 77, 20.3.2002., 17. lpp.).

▼B

jāņem vērā kapitāla plūsmas liberalizācija, kas noteikta Līguma 56. pantā, un Kopienas panākumi ekonomiskās un monetārās savienības izveidē.

(38) Piederības dalībvalsts nedrīkst prasīt, lai dzīvības apdrošināšanas sabiedrības aktīvus, no kuriem veido tehniskās rezerves, ieguldītu konkrētās aktīvu kategorijās, jo šāda prasība nebūtu saderīga ar Līguma 56. pantā paredzēto kapitāla plūsmas liberalizāciju.

(39) Papildus tehniskajām rezervēm, ieskaitot matemātiskās rezerves, kuru apmērs ir pietiekams, lai pildītu apdrošināšanas saistības, apdrošināšanas sabiedrībām, lai nodrošinātos pret svārstībām darījumos, jābūt papildu rezervēm, tā sauktajai maksātspējas rezervei, ko veido brīvie līdzekļi un, ar kompetentās iestādes piekrišanu, citi netiešie līdzekļi. Šī prasība ir svarīgs konsultatīvās uzraudzības elements, lai aizsargātu apdrošinātās personas un apdrošinājuma ņēmējus. Lai nodrošinātu to, ka prasības šādā nolūkā izvirza saskaņā ar objektīviem kritērijiem, radot vienādus konkurences apstākļus vienāda lieluma sabiedrībām, ir vēlams nodrošināt to, lai šādas rezerves būtu atbilstošas, visām sabiedrības saistībām, kā arī ar šās direktīvas piemērošanas jomas darbībām saistīto risku veidam un nopietnībai. Šai rezervei tādējādi ir jāmainās atkarībā no tā, vai risks saistīts ar ieguldījumu, nāves gadījumu vai tikai uzņēmuma vadību. Tas ir atbilstoši jānosaka attiecībā uz matemātiskajām rezervēm un riska kapitālu, kuru sabiedrība apdrošina, saņemtajām prēmijām vai iemaksām, kā arī attiecībā tikai uz rezervēm vai tontīnu aktīviem.

(40) Direktīvā 92/96/EEK bija noteikta regulēta tirgus pagaidu definīcija līdz brīdim, kad pieņem direktīvu par ieguldījumu pakalpojumiem vērtspapīru jomā, kas saskaņotu šo jēdzienu Kopienas līmenī. Padomes Direktīvā 93/22/EEK (1993. gada 10. maijs) par ieguldījumu pakalpojumiem vērtspapīru jomā ([1]) ir noteikta regulēta tirgus definīcija, lai gan tā izslēdz no savas darbības jomas dzīvības apdrošināšanas darbības. Ir lietderīgi piemērot regulēta tirgus jēdzienu arī dzīvības apdrošināšanas darbībām.

(41) Šajā direktīvā noteiktajā maksātspējas rezervei izmantojamo līdzekļu sarakstā ir ņemti vērā jauni finanšu līdzekļi un iespējas, kas citām finanšu iestādēm piešķirti pašu kapitāla izveidei. Ņemot vērā pārmaiņas tirgū un tādas pārapdrošināšanas specifiku, kuru noslēguši sākotnējie apdrošinātāji, kompetentajām iestādēm būtu jāvar noteiktos apstākļos pazemināt noteiktās maksātspējas rezerves prasības samazinājumu. Lai uzlabotu maksātspējas rezerves kvalitāti, iespēja iekļaut sagaidāmo peļņu pieejamajā maksātspējas rezervē ir jāierobežo un jāpakļauj dažiem nosacījumiem, un jebkurā gadījumā šādai iespējai nav jābūt pēc 2009. gada.

(42) Ir nepieciešams pieprasīt garantiju fondu, kura apjoms un struktūra nodrošinātu to, ka izveidotajām sabiedrībām ir pietiekami daudz līdzekļu un ka, veicot darījumus, to maksātspējas rezerve darbības gaitā nekādā gadījumā nekļūst mazāka par drošības minimumu. Visam garantiju fondam vai tā konkrētai daļai jāsastāv no tiešo līdzekļu posteņiem.

(43) Lai izvairītos no minimālo garantiju fondu līmeņa straujas un būtiskas paaugstināšanās nākotnē, ir jāizveido mehānisms tā paaugstināšanai saskaņā ar Eiropas patēriņa cenu indeksu. Šajā direktīvā ir jānosaka maksātspējas rezerves prasības obligātie standarti, un piederības dalībvalstīm ir jāspēj noteikt stingrākus noteikumus apdrošināšanas sabiedrībām, ko apstiprinājušas pašu kompetentās iestādes.

(44) Dalībvalstīs spēkā esošie noteikumi, kas attiecas uz šajā direktīvā minētajām līgumtiesībām, ir atšķirīgi. Dzīvības apdrošināšanas līgumtiesību saskaņošana nav priekšnoteikums dzīvības apdrošināšanas iekšējā tirgus izveidei. Tādēļ dalībvalstīm piešķirtā iespēja attiecināt savus tiesību aktus uz dzīvības apdrošināšanas

([1]) OV L 141, 11.6.1993., 27. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/64/EK.

▼B

līgumiem, ar kuriem uzņemas to teritorijā pastāvošās saistības, nodrošina pietiekamu aizsardzību apdrošinājuma ņēmējiem. Dažos gadījumos saskaņā ar noteikumiem, kuros paredzēti īpaši apstākļi, var ļaut par aktiem, ko attiecināt uz līgumu, izvēlēties tiesību aktus, kas nav saistību dalībvalsts tiesību akti.

(45) Attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas līgumiem apdrošinājuma ņēmējam ir jādod iespēja lauzt līgumu 14 līdz 30 dienu laikposmā.

(46) Iekšējā tirgū apdrošinājuma ņēmēju interesēs ir piekļūt pēc iespējas plašākam Kopienā pieejamo dzīvības apdrošināšanas produktu klāstam un izvēlēties savām vajadzībām visatbilstošākos pakalpojumus. Saistību dalībvalstij jāgādā, lai nekas nekavētu visu Kopienā piedāvāto dzīvības apdrošināšanas produktu tirdzniecību tās teritorijā, ja vien tie nav pretrunā ar saistību dalībvalstīs spēkā esošiem vispārējā labuma aizsardzības noteikumiem, ciktāl vispārējo labumu neaizsargā piederības dalībvalsts noteikumi, ja vien šos noteikumus bez diskriminācijas piemēro attiecībā uz visām sabiedrībām, kas darbojas šajā dalībvalstī, un tie ir objektīvi nepieciešami un samērojami ar attiecīgo mērķi.

(47) Dalībvalstīm jābūt gatavām nodrošināt, ka dzīvības apdrošināšanas produkti un līgumu dokumenti, ar kuriem to teritorijā uzņemas saistības saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, atbilstu konkrēti piemērojamajām tiesību normām, kas aizsargā vispārējo labumu. Izmantojamajām uzraudzības sistēmām jāatbilst iekšējā tirgus prasībām, taču to izmantošana nevar būt priekšnoteikums dzīvības apdrošināšanas uzņēmējdarbības veikšanai. No šā viedokļa nav attaisnojamas apdrošināšanas nosacījumu iepriekšējas apstiprināšanas sistēmas. Tāpēc jāievieš citādas sistēmas, kas labāk atbilstu iekšējā tirgus prasībām un dotu dalībvalstīm iespēju garantēt apdrošinājuma ņēmējiem pienācīgu aizsardzību.

(48) Ir nepieciešams paredzēt sadarbību starp dalībvalstu kompetentām iestādēm, kā arī starp šīm iestādēm un Komisiju.

(49) Jāparedz sodu sistēma, ko piemērot gadījumos, ja dalībvalstī, kurā uzņemas saistības, dzīvības apdrošināšanas sabiedrība nepilda uz to attiecināmos vispārējā labuma aizsardzības noteikumus.

(50) Ir jāparedz pasākumi gadījumiem, kad sabiedrības finansiālā stāvokļa dēļ var rasties grūtības pildīt apdrošināšanas saistības. Īpašos gadījumos, kad ir apdraudētas apdrošinājuma ņēmēju tiesības, ir svarīgi, lai kompetentās iestādes varētu savlaicīgi iejaukties, taču, izmantojot šādas tiesības, kompetentajām iestādēm būtu jāinformē apdrošināšanas sabiedrības par šādas uzraudzības darbības iemesliem saskaņā ar pareizas pārvaldības un pienācīgas procedūras principiem. Kamēr pastāv šāda situācija, kompetentajām iestādēm ir jāatturas sniegt apliecinājumu, ka apdrošināšanas sabiedrībai ir pietiekama maksātspējas rezerve.

(51) Lai saskaņā ar šo direktīvu ieviestu aktuārprincipus, piederības dalībvalstis var pieprasīt sistemātiskus ziņojumus par to, kāda tehniskā bāze tiek izmantota prēmiju un tehnisko rezervju apjomu aprēķināšanai, izņemot ziņošanu par vispārīgajiem un īpašajiem apdrošināšanas nosacījumiem un uzņēmuma tirdzniecības likmēm.

(52) Iekšējā dzīvības apdrošināšanas tirgū patērētājam būs plašāka un dažādāka līgumu izvēle. Lai patērētāji varētu pilnīgi izmantot šīs dažādības un lielākas konkurences labumus, viņiem jāsniedz visa nepieciešamā informācija, lai viņi varētu izvēlēties savām vajadzībām piemērotākos līgumus Šī informācijas prasība ir jo svarīga, ņemot vērā saistību iespējamo ilgumu. Tāpēc vajadzīga vismaz tāda noteikumu saskaņošana, lai patērētājs varētu saņemt skaidru un precīzu informāciju par būtiskajām piedāvāto produktu iezīmēm, kā arī ziņas par iestādēm, kurām iesniedzamas apdrošinājuma ņēmēju, apdrošināto personu vai līgumā paredzēto apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju sūdzības.

▼B

(53) Dzīvības apdrošināšanas produktu reklāma Kopienā ir būtisks dzīvības apdrošināšanas uzņēmējdarbības efektivitātes nodrošināšanas līdzeklis. Jāļauj apdrošināšanas sabiedrībām filiāles vai pakalpojumu sniegšanas dalībvalstī brīvi izmantot visus parastos reklāmas līdzekļus. Dalībvalstis tomēr drīkst pieprasīt savu noteikumu ievērošanu attiecībā uz reklāmas veidu un saturu neatkarīgi no tā, vai noteikumi pieņemti saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par reklāmu vai tos pieņēmusi pati dalībvalsts vispārējā labuma interesēs.

(54) Iekšējā tirgū dalībvalstis savā teritorijā nedrīkst aizliegt dzīvības apdrošināšanas uzņēmējdarbībā vienlaikus izmantot tiesības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību.

(55) Dažas dalībvalstis nepakļauj dzīvības apdrošināšanas darījumus nekādiem netiešajiem nodokļiem, turpretim lielākā daļa piemēro īpašus nodokļus un citus maksājumus. Dalībvalstīs, kurās šos nodokļus un maksājumus piemēro, to struktūra un likme ievērojami atšķiras. Ir vēlams novērst esošās atšķirības, kas dzīvības apdrošināšanas pakalpojumu jomā starp dalībvalstīm izraisa konkurences traucējumus. Līdz turpmākai koordinācijai problēmu varētu risināt tā, ka nodokļu sistēmas un citu maksājumu piemērošanu nosaka dalībvalsts, kurā uzņemas saistības, un dalībvalsts ziņā ir nodrošināt šo nodokļu un maksājumu iekasēšanu.

(56) Ir svarīgi visā Kopienā ieviest koordināciju attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas sabiedrību likvidāciju. Tāpēc ir svarīgi nodrošināt, lai apdrošināšanas sabiedrības likvidācijas gadījumā katrā dalībvalstī aizsardzības pasākumu sistēma garantētu vienlīdzīgu attieksmi pret visiem dzīvības apdrošināšanas sabiedrības kreditoriem neatkarīgi no viņu pilsonības un saistību veida.

(57) Koordinētie noteikumi par uzņēmējdarbības veikšanu Kopienā tiešās apdrošināšanas jomā principā ir piemērojami visām sabiedrībām, kas darbojas tirgū, kā arī pārstāvniecībām un filiālēm, ja sabiedrības galvenais birojs atrodas ārpus Kopienas. Attiecībā uz uzraudzības metodēm šajā direktīvā ir paredzēti īpaši noteikumi šādām pārstāvniecībām vai filiālēm, ņemot vērā, ka to sabiedrību aktīvi, kurām tās pieder, atrodas ārpus Kopienas.

(58) Tā kā ir vēlams paredzēt noteikumus savstarpēju līgumu slēgšanai ar vienu vai vairākām trešām valstīm, lai pieļautu atkāpes no šiem īpašajiem noteikumiem, tomēr ievērojot principu, ka šādām pārstāvniecībām un filiālēm nevajadzētu radīt labvēlīgākus apstākļus nekā Kopienas uzņēmumiem.

(59) Ir jāparedz elastīga procedūra, lai varētu Kopienas mērogā ieviest savstarpības ievērošanu attiecībās ar trešām valstīm. Šīs procedūras mērķis nav slēgt Kopienas finanšu tirgus, bet gan, tā kā Kopienas nolūks ir savus finanšu tirgus turēt atvērtus pārējām pasaules valstīm, liberalizēt pasaules finanšu tirgus trešajās valstīs. Tālab šajā direktīvā ir paredzētas procedūras pārrunām ar trešām valstīm. Kā galējais līdzeklis ir jāparedz iespēja pieņemt pasākumus, kas ietver jaunu licencēšanas pieteikumu aizturēšanu vai jaunu licenču izsniegšanas ierobežošanu, izmantojot regulatīvo procedūru saskaņā ar Padomes Lēmuma 1999/468/EK ([1]) 5. pantu.

(60) Šajā direktīvā ir jāparedz noteikumi attiecībā uz labas reputācijas apliecinājumu un apliecinājumu, ka nav uzsākta bankrota procedūra.

(61) Lai precizētu tiesisko režīmu, kas piemērojams dzīvības apdrošināšanas darbībām, uz kurām attiecas šī direktīva, jāpielāgo daži Direktīvas 79/267/EEK, 90/619/EEK un 92/96/EEK noteikumi. Tālab jāgroza daži līdz 1994. gada 1. jūlijam pieņemti noteikumi par maksātspējas rezerves noteikšanu un dzīvības apdrošināšanas sabiedrību filiāļu iegūtajām tiesībām. Ir jānosaka arī trešo valstu sabiedrību filiāļu, kas izveidojamas Kopienā, darbību plāna saturs.

([1]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

(62) Šajā direktīvā noteiktajiem sīki izstrādātajiem noteikumiem, ņemot vērā pārmaiņas dzīvības apdrošināšanas nozarē, laika gaitā var būt vajadzīgas tehniskas korekcijas. Vajadzīgos grozījumus, izmantojot tai ar Līgumu piešķirtās izpildes pilnvaras, attiecīgā brīdī izdarīs Komisija, apspriedusies ar Apdrošināšanas komiteju, kas izveidota saskaņā ar Padomes Direktīvu 91/675/EEK ([1]). Tā kā šie pasākumi ir vispārēji pasākumi Lēmuma 1999/468/EK 2. panta nozīmē, tie ir jāpieņem, izmantojot regulatīvo procedūru, kura paredzēta minētā lēmuma 5. pantā.

(63) Saskaņā ar Līguma 15. pantu ir vēlams ņemt vērā, cik daudz darba jāveic valstīm ar atšķirīgu ekonomikas attīstības līmeni. Tāpēc vajadzīgi pārejas pasākumi, lai dažas dalībvalstis šo direktīvu varētu piemērot pakāpeniski.

(64) Direktīvās 79/267/EEK un 90/619/EEK bija noteikta īpaša atkāpe attiecībā uz dažām sabiedrībām, kuras pastāvēja minēto direktīvu pieņemšanas laikā. Šīs sabiedrības pēc tam ir mainījušas savu struktūru. Tādēļ tām šāda īpaša atkāpe vairs nav nepieciešama.

(65) Šai direktīvai nav jāietekmē dalībvalstu saistības attiecībā uz pārņemšanas termiņiem un V pielikuma B daļā minēto direktīvu piemērošanu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

([1]) OV L 374, 31.12.1991., 32. lpp.

▼B

SATURS

I SADAĻA	JĒDZIENI UN PIEMĒROŠANAS JOMA
1. pants	Definīcijas
2. pants	Piemērošanas joma
3. pants	Izslēgtās darbības un institūcijas
II SADAĻA	DZĪVĪBAS APDROŠINĀŠANAS UZŅĒMĒJDARBĪBAS UZSĀKŠANA
4. pants	Licencēšanas princips
5. pants	Licencēšanas joma
6. pants	Licences iegūšanas nosacījumi
7. pants	Darbību plāns
8. pants	Akcionāri un dalībnieki ar būtisku līdzdalību
9. pants	Licences atteikums
III SADAĻA	NOSACĪJUMI, KAS ATTIECAS UZ DZĪVĪBAS APDROŠINĀŠANAS UZŅĒMĒJDARBĪBU
1. nodaļa	**Finanšu uzraudzības principi un metodes**
10. pants	Kompetentās iestādes un uzraudzības objekts
11. pants	Citā dalībvalstī reģistrētu filiāļu uzraudzība
12. pants	Apdrošinājuma daļas obligātās cedēšanas aizliegums
13. pants	Grāmatvedības, uzraudzības un statistikas informācija: uzraudzības pilnvaras
14. pants	Portfeļa nodošana
15. pants	Būtiska līdzdalība
16. pants	Dienesta noslēpumi
17. pants	Revidentu pienākumi
18. pants	Dzīvības apdrošināšanas un nedzīvības apdrošināšanas darbību veikšana
19. pants	Dzīvības apdrošināšanas un nedzīvības apdrošināšanas darbību vadības nodalīšana
2. nodaļa	**Noteikumi attiecībā uz tehniskajām rezervēm un to pārstāvību**
20. pants	Tehnisko rezervju veidošana
21. pants	Prēmijas par jauniem darījumiem
22. pants	Aktīvi, kas veido tehniskās rezerves
23. pants	Atļauto ieguldījumu kategorijas
24. pants	Ieguldījumu diversifikācijas noteikumi
25. pants	Ar vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (VKIU) vai akciju indeksu saistīti līgumi
26. pants	Atbilstīgi noteikumi
3. nodaļa	**Noteikumi saistībā ar maksātspējas rezervi un garantijas fondu**
27. pants	Pieejamā maksātspējas rezerve
28. pants	Nepieciešamā maksātspējas rezerve
29. pants	Garantiju fonds
30. pants	Garantiju fonda apjoma pārskats
31. pants	Aktīvi, ko neizmanto tehnisko rezervju veidošanai
4. nodaļa	**Dzīvības apdrošināšanas līgumtiesības un nosacījumi**
32. pants	Piemērojamie tiesību akti
33. pants	Vispārējais labums

▼B

34. pants	Noteikumi saistībā ar dzīvības apdrošināšanas nosacījumiem un prēmiju apjomiem
35. pants	Līguma laušanas laikposms
36. pants	Informācija apdrošinājuma ņēmējiem
5. nodaļa	**Dzīvības apdrošināšanas sabiedrības grūtībās vai nepieļaujamā stāvoklī**
37. pants	Grūtībās nonākušas dzīvības apdrošināšanas sabiedrības
38. pants	Finanšu sanācijas plāns
39. pants	Licences atsaukšana
IV SADAĻA	NOTEIKUMI PAR TIESĪBĀM VEIKT UZŅĒMĒJDARBĪBU UN PAKALPOJUMU SNIEGŠANAS BRĪVĪBU
40. pants	Filiāļu reģistrēšanas nosacījumi
41. pants	Pakalpojumu sniegšanas brīvība: iepriekšēja paziņošana piederības dalībvalstij
42. pants	Pakalpojumu sniegšanas brīvība: piederības dalībvalsts sniegts paziņojums
43. pants	Pakalpojumu sniegšanas brīvība: saistību rakstura izmaiņas
44. pants	Valoda
45. pants	Noteikumi saistībā ar dzīvības apdrošināšanas nosacījumiem un prēmiju apjomiem
46. pants	Dzīvības apdrošināšanas sabiedrības, kas neatbilst tiesību normām
47. pants	Reklāma
48. pants	Likvidācija
49. pants	Statistikas dati par pārrobežu darbībām
50. pants	Nodokļi par prēmijām
V SADAĻA	NOTEIKUMI, KAS PIEMĒROJAMI KOPIENĀ REĢISTRĒTĀM PĀRSTĀVNIECĪBĀM VAI FILIĀLĒM, KAS PIEDER SABIEDRĪBĀM, KURU GALVENIE BIROJI ATRODAS ĀRPUS KOPIENAS
51. pants	Licencēšanas principi un nosacījumi
52. pants	Noteikumi, kas piemērojami trešo valstu sabiedrību filiālēm
53. pants	Portfeļa nodošana
54. pants	Tehniskās rezerves
55. pants	Maksātspējas rezerve un garantiju fonds
56. pants	Atvieglojumi sabiedrībām, kuras licencētas vairāk nekā vienā dalībvalstī
57. pants	Nolīgumi ar trešām valstīm
VI SADAĻA	NOTEIKUMI PAR TĀDU MĀTESUZŅĒMUMU MEITASUZŅĒMUMIEM, UZ KURIEM ATTIECAS TREŠĀS VALSTS TIESĪBU AKTI, UN PAR LĪDZDALĪBAS IEGŪŠANU, KO VEIC ŠĀDS MĀTESUZŅĒMUMS
58. pants	Informācija no dalībvalstīm Komisijai
59. pants	Trešo valstu attieksme pret Kopienas dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām
VII SADAĻA	PĀREJAS UN CITI NOTEIKUMI
60. pants	Atkāpes un ierobežojošu pasākumu atcelšana

▼B

61. pants	Labas reputācijas apliecinājums
VIII SADAĻA	NOBEIGUMA NOTEIKUMI
62. pants	Sadarbība starp dalībvalstīm un Komisiju
63. pants	Ziņojumi par tirgus attīstību saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību
64. pants	Tehniskas korekcijas
65. pants	Komitoloģija
66. pants	Esošo filiāļu un dzīvības apdrošināšanas sabiedrību iegūtās tiesības
67. pants	Tiesības vērsties tiesā
68. pants	Eiro izteikto summu pārskatīšana
69. pants	Jaunu noteikumu izpilde
70. pants	Informācija Komisijai
71. pants	Pārejas laiks 3. panta 6. punktam, 27., 28., 29., 30. un 38. pantam
72. pants	Atceltās direktīvas un to korelācija ar šo direktīvu
73. pants	Stāšanās spēkā
74. pants	Adresāti
I pielikums	Dzīvības apdrošināšanas veidi
II pielikums	Atbilstīgi noteikumi
III pielikums	Informācija apdrošinājuma ņēmējiem
IV pielikums	
V pielikums	
A daļa	Atceltās direktīvas līdz ar to sekojošiem grozījumiem (minēti 72. pantā)
B daļa	Izpildes termiņi (minēti 72. pantā)
VI pielikums	Korelācijas tabula

▼B

I SADAĻA

JĒDZIENI UN PIEMĒROŠANAS JOMA

1. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā:

a) ”dzīvības apdrošināšanas sabiedrība” nozīmē sabiedrību, kas saņēmusi oficiālu licenci saskaņā ar 4. pantu;

b) ”filiāle” nozīmē dzīvības apdrošināšanas sabiedrības pārstāvniecību vai filiāli.

Dalībvalsts teritorijā pastāvīgi esošas sabiedrības pielīdzina pārstāvniecībām vai filiālēm, pat ja to klātbūtne nav pārstāvniecības vai filiāles veidā, bet tikai kā birojs, ko vada pašas sabiedrības personāls vai neatkarīga persona, kurai dotas pastāvīgas pilnvaras rīkoties sabiedrības vārdā kā pārstāvim;

c) ”iestāde” nozīmē sabiedrības galveno biroju, pārstāvniecību vai filiāli;

d) ”saistības” nozīmē saistības kādā no apdrošināšanas vai 2. pantā norādīto darbību veidiem;

e) ”piederības dalībvalsts” nozīmē dalībvalsti, kurā atrodas dzīvības apdrošināšanas sabiedrības, kas uzņemas saistības, galvenais birojs;

f) ”filiāles dalībvalsts” nozīmē dalībvalsti, kurā atrodas filiāle, kas uzņemas saistības;

g) ”saistību dalībvalsts” nozīmē dalībvalsti, kurā atrodas apdrošinājuma ņēmēja pastāvīgā dzīvesvieta vai, ja apdrošinājuma ņēmējs ir juridiska persona, dalībvalsts, kurā atrodas līgumā minētā reģistrētā iestāde;

h) ”pakalpojumu sniegšanas dalībvalsts” nozīmē saistību dalībvalsti, ja saistības uzņemas dzīvības apdrošināšanas sabiedrība vai filiāle, kas atrodas citā dalībvalstī;

i) ”kontrole” nozīmē mātesuzņēmuma un meitasuzņēmuma attiecības, kas definētas Direktīvas 83/349/EEK ([1]) 1. pantā, vai līdzīgas attiecības starp fizisku vai juridisku personu un sabiedrību;

j) ”būtiska līdzdalība” nozīmē tiešu vai netiešu līdzdalību sabiedrībā, kas ir vismaz 10 % no tās kapitāla vai balsstiesībām, vai ļauj ievērojami ietekmēt pārvaldību sabiedrībā, kurā līdzdalība iegūta.

Šīs definīcijas nolūkiem 8. un 15. panta sakarā un attiecībā uz citiem 15. pantā minētajiem līdzdalības līmeņiem jāņem vērā balsstiesības, kas minētas 92. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/34/EK (2001. gada 28. maijs) par vērtspapīru iekļaušanu fondu biržas oficiālajā sarakstā un par informāciju, kas jāpublicē par tādiem vērtspapīriem ([2]);

k) ”mātesuzņēmums” nozīmē mātesuzņēmumu, kā noteikts Direktīvas 83/349/EEK 1. un 2. pantā;

l) ”meitasuzņēmums” nozīmē meitasuzņēmumu, kā noteikts Direktīvas 83/349/EEK 1. un 2. pantā; meitasuzņēmumus, kuru mātesuzņēmums ir cita uzņēmuma meitasuzņēmums, uzskata par galvenā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem;

m) ”regulēts tirgus” nozīmē:

— attiecībā uz tirgu, kas atrodas dalībvalstī, regulētu tirgu, kā definēts Direktīvas 93/22/EEK 1. panta 13. punktā, un

([1]) OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/65/EK (OV L 283, 27.10.2001., 28. lpp.).

([2]) OV L 184, 6.7.2001., 1. lpp.

▼B

— attiecībā uz tirgu, kas atrodas trešā valstī, finanšu tirgu, ko atzinusi dzīvības apdrošināšanas sabiedrības piederības dalībvalsts, kurš atbilst salīdzināmām prasībām. Visiem šā tirgus finanšu instrumentiem kvalitātes ziņā jābūt līdzvērtīgiem tiem instrumentiem, kas ir attiecīgās dalībvalsts regulētajā tirgū vai tirgos;

n) ”kompetentas iestādes” nozīmē valsts iestādes, kuras likums vai citi normatīvie akti pilnvaro uzraudzīt dzīvības apdrošināšanas sabiedrības;

o) ”atbilstoši aktīvi” nozīmē, ka apdrošināšanas saistības, kas var būt sedzamas noteiktā valūtā, atbilst aktīviem, kas izteikti vai ir realizējami tajā pašā valūtā;

p) ”aktīvu lokalizācija” nozīmē, ka dalībvalstī ir kustami vai nekustami aktīvi, bet tas nav saistīts ar prasību, lai kustamu īpašumu deponē vai uz nekustamu īpašumu attiecina ierobežojošus pasākumus, piemēram, hipotēku reģistrēšanu; aktīvus, ko veido prasības pret parādniekiem, uzskata par aktīviem, kas atrodas dalībvalstī, kurā tie realizējami;

q) ”riska kapitāls” nozīmē summu, kas maksājama nāves gadījumā, atrēķinot galvenā riska matemātiskās rezerves;

r) ”cieša” saistība nozīmē situāciju, kad divas vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas saista:

i) līdzdalība, kura nozīmē vismaz 20 % no uzņēmuma balsstiesībām vai kapitāla tieša vai netieša turēšana, vai

ii) kontrole, kura nozīmē saistību starp mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumu, kā tā visos gadījumos definēta Direktīvas 83/349/EEK 1. panta 1. un 2. punktā, vai līdzīga saistība starp fizisku vai juridisku personu un kādu sabiedrību; meitasuzņēmumu meitasuzņēmumus uzskata par galvenā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem.

Uzskata, ka situācija, kad viena vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas ir pastāvīgi saistītas ar vienu un to pašu personu ar kontroles saistību palīdzību, arī veido ciešu saistību šādu personu starpā;

▼M3

s) ”Pārapdrošināšanas uzņēmums” ir pārapdrošināšanas uzņēmums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/68/EK (2005 gada 16. novembris) par pārapdrošināšanu ([1]) 2. panta c) punkta nozīmē.

▼B

2. Ja šī direktīva atsaucas uz eiro, to maiņas vērtība attiecīgo valstu valūtās, kas jāizmanto katru gadu no 31. decembra, ir tā vērtība, kas ir spēkā tā gada oktobra pēdējā dienā, kurā eiro maiņas vērtība ir noteikta visās Kopienas valūtās.

2. pants

Piemērošanas joma

Šī direktīva attiecas uz pašnodarbinātības uzsākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas jomā, ko veic sabiedrības, kas reģistrētas vai vēlas darboties dalībvalstīs kādā no turpmāk minētajām nozarēm:

1) dzīvības apdrošināšana, kas veicama uz līguma pamata:

a) dzīvības apdrošināšana, proti, apdrošināšanas nozare, kurā ietver dzīvības apdrošināšanu tikai līdz noteiktam vecumam, apdrošināšanu tikai nāves gadījumam, dzīvības apdrošināšanu līdz noteiktam vecumam vai pāragras nāves gadījumam, dzīvības apdrošināšanu ar prēmiju atmaksāšanu, laulības apdrošināšanu un dzimšanas apdrošināšanu;

b) mūža rentes apdrošināšana;

c) papildu apdrošināšana, ko veic dzīvības apdrošināšanas sabiedrības un kas ietver apdrošināšanu pret miesas bojājumiem, kas izraisa darbaspēju zudumu, apdrošināšanu pret nelaimes gadīju-

([1]) OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.

▼B

miem, kas izraisa nāvi, un apdrošināšanu pret invaliditāti, kas radusies nelaimes gadījuma vai slimības dēļ, ja šīs dažādās apdrošināšanas nozares papildina dzīvības apdrošināšanu;

d) apdrošināšana, kāda ir Īrijā un Apvienotajā Karalistē un pazīstama kā *permanent health insurance not subject to cancellation*;

2) šādi darījumi uz līguma pamata, ciktāl uz tiem attiecas administratīvo iestāžu uzraudzība, kuras atbild par privātpersonu apdrošināšanas uzraudzību:

a) tontīnas, izveidojot dalībnieku apvienības nolūkā kopīgi kapitalizēt iemaksas un vēlāk sadalīt šādi uzkrātus līdzekļus dzīvajiem apvienības locekļiem vai mirušo apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem;

b) kapitāla izpirkšanas darījumi, kas pamatoti ar statistikas aprēķiniem, kuros par vienreizēju vai periodisku maksājumu saskaņā ar iepriekšēju vienošanos uzņemas noteikta ilguma un apjoma saistības;

c) pensiju fondu vadība, t. i., darījumi, ko attiecīgās sabiedrības veic, pārvaldot ieguldījumus, it īpaši līdzekļus no to struktūru rezervēm, kas nodrošina maksājumus nāves vai pārdzīvošanas gadījumā, vai darbības beigšanas vai darbības laika saīsināšanas gadījumā;

d) šā panta c) apakšpunktā norādītie darījumi, ja to apdrošināšana saistīta ar kapitāla saglabāšanu vai obligāto procentu maksājumiem;

e) dzīvības apdrošināšanas sabiedrību darījumi, kas minēti Francijas *Code des assurances* IV grāmatas 4. sadaļas 1. nodaļā;

3) darījumi, kas saistīti ar cilvēka mūža ilgumu, kuri noteikti vai paredzēti sociālās apdrošināšanas tiesību aktos, ja dzīvības apdrošināšanas sabiedrības tos izpilda vai pārvalda uz savu risku saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem.

3. pants

Izslēgtās darbības un institūcijas

Šī direktīva neattiecas uz šādiem darījumiem:

1) piemērojot 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu, uz Direktīvas 73/239/EEK pielikumā noteiktajiem veidiem;

2) sociālā nodrošinājuma un pašpalīdzības iestāžu darījumiem, kuru izmaksātā atlīdzība ir atkarīga no tām pieejamiem līdzekļiem un kurās katram dalībniekam jāiemaksā attiecīga daļa pēc vienotas likmes;

3) darījumiem, ko veic organizācijas, kas nav minētas 2. pantā, kuru mērķis ir nodrošināt uzņēmuma vai uzņēmumu grupas vai aroda vai arodu grupas darbiniekiem, vai pašnodarbinātām personām atlīdzību nāves vai pārdzīvošanas gadījumā, vai gadījumā, kad darbību beidz vai darbības laiku saīsina, neatkarīgi no tā, vai šādu darījumu rezultātā radušās saistības vienmēr pilnīgi sedz no matemātiskajām rezervēm.

4) saskaņā ar šīs direktīvas 2. panta 3. punktu uz apdrošināšanu, kas ietilpst tiesību aktos noteiktās sociālā nodrošinājuma sistēmās;

5) organizācijām, kas uzņemas izmaksāt atlīdzību vienīgi nāves gadījumā, ja atlīdzības apjoms nepārsniedz viena miruša apbedīšanas caurmēra izmaksas vai ja atlīdzība paredzēta materiālā izteiksmē;

6) savstarpējās apdrošināšanas apvienībām, kuru:

— statūtos ir paredzēta iespēja prasīt vai nu papildu iemaksas, vai atlīdzības samazināšanu, vai arī atbalstu no citām personām, kas uzņēmušās saistības šajā nolūkā, un

— gada ienākums no iemaksām, kas iekasētas saskaņā ar darbībām, uz kurām attiecas šī direktīva, nepārsniedz EUR 5 miljonus trīs secīgu gadu laikā. Ja šī summa pārsniegta trīs secīgu gadu laikā, šo direktīvu piemēro, sākot no ceturtā gada.

▼B

Tomēr šā panta noteikumi neliedz savstarpējas dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai prasīt licenci vai palikt licencētai saskaņā ar šo direktīvu;

7) *Versorgungsverband deutscher Wirtschaftsorganisationen* Vācijā, ja vien tās statūtus negroza saistībā ar tās darbības jomu;

8) pensiju apdrošināšanas sabiedrību darbību pensiju jomā, kas noteikta Likumā par darba darbinieku pensijām (*TEL*) un citos saistītos Somijas tiesību aktos, ja:

a) pensiju apdrošināšanas sabiedrības, kam jau saskaņā ar Somijas likumiem jābūt atsevišķai grāmatvedības un vadības sistēmai saistībā ar darbību pensiju jomā, turpmāk, sākot no pievienošanās dienas, izveido atsevišķas juridiskas personas šo darbību veikšanai;

b) Somijas iestādes bez diskriminācijas atļauj visu dalībvalstu pilsoņiem un uzņēmējsabiedrībām saskaņā ar Somijas tiesību aktiem veikt darbības, kas noteiktas 2. pantā saistībā ar šo atbrīvojumu, pamatojoties uz:

— īpašumtiesībām vai līdzdalību esošajā apdrošināšanas sabiedrībā vai grupā,

— jaunu apdrošināšanas sabiedrību vai grupu, arī pensiju apdrošināšanas sabiedrību, radīšanu vai līdzdalību tajās;

c) Somijas iestādes trīs mēnešu laikā pēc pievienošanās dienas iesniedz Komisijai ziņojumu, norādot, kādi pasākumi ir veikti, lai nodalītu *TEL* darbības no parastām apdrošināšanas darbībām, ko parasti veic Somijas apdrošināšanas sabiedrības, lai panāktu visu šīs direktīvas prasību izpildi.

II SADAĻA

DZĪVĪBAS APDROŠINĀŠANAS UZŅĒMĒJDARBĪBAS SĀKŠANA

4. pants

Licencēšanas princips

Lai sāktu darbības, uz kurām attiecas šī direktīva, nepieciešams iepriekš saņemt licenci.

Šādu licenci piederības dalībvalstu varas iestādēm lūdz:

a) sabiedrības, kas šīs valsts teritorijā dibina galveno biroju;

b) sabiedrības, kas ir saņēmušas šā panta pirmajā daļā minēto licenci un paplašina darbību attiecībā uz visu apdrošināšanas veidu vai citiem apdrošināšanas veidiem.

5. pants

Licencēšanas joma

1. Licence ir derīga visā Kopienas teritorijā. Tā ļauj sabiedrībai tajā veikt uzņēmējdarbību, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību.

2. Licenci izsniedz par kādu konkrētu dzīvības apdrošināšanas veidu, kādi uzskaitīti I pielikumā. Tā attiecas uz visu apdrošināšanas veidu, ja vien pieteikuma iesniedzējs nevēlas to attiecināt tikai uz dažiem riskiem, uz ko attiecas šis veids.

Kompetentās iestādes var ierobežot licenci, kas lūgta darbībai vienā apdrošināšanas veidā, līdz 7. pantā minētajā darbības plānā paredzētajām darbībām.

Dalībvalsts var piešķirt licenci darbībai divos vai vairākos apdrošināšanas veidos, ja tās tiesību akti ļauj vienlaicīgi darboties šajos apdrošināšanas veidos.

▼B

6. pants

Licences iegūšanas nosacījumi

1. Dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, kuras vēlas iegūt licenci, piederības dalībvalsts nosaka šādas prasības:

a) tām jābūt kādā no šīm uzņēmējdarbības formām:

— Beļģijas Karalistē: *société anonyme/naamloze vennootschap, société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen, association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging, société coopérative/coöperatieve vennootschap*,

▼M1

— Čehijas Republikā: *akciová společnost družstvo*,

▼B

— Dānijas Karalistē: *aktieselskaber, gensidige selskaber, pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tværgående pensionskasser),*

— Vācijas Federatīvajā Republikā: *Aktiengesellschaft, Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit, öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen*,

▼M1

— Igaunijas Republikā: *aktsiaselts*,

▼B

— Francijas Republikā: *société anonyme, société d'assurance mutuelle, institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale, institution de prévoyance régie par le code rural*un mutuelles régies par le code de la mutualité,

— Īrijā: *incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts*un societies registered under the Friendly Societies Acts,

— Itālijas Republikā: *societá per azioni, societá cooperativa, mutua di assicurazione*,

▼M1

— Kipras Republikā: *Εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση*,

— Latvijas Republikā: *apdrošināšanas akciju sabiedrība, savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība*,

— Lietuvas Republikā: *akcinės bendrovės, uždarosios akcinės bendrovės*,

▼B

— Luksemburgas Lielhercogistē: *société anonyme, société en commandite par actions, association d'assurances mutuelles, société coopérative*,

▼M1

— Ungārijas Republikā: *biztosító részvénytársaság, biztosító szövetkezet, biztosító egyesület, külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe*,

— Maltas Republikā: *kumpanija pubblika, kumpanija privata, fergħa, Korp ta' l- Assikurazzjoni Rikonnoxxut*,

▼B

— Nīderlandes Karalistē: *naamloze vennootschap, onderlinge waarborgmaatschappij*,

— Apvienotajā Karalistē: *incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts, the association of underwriters known as Lloyd's*,

— Grieķijas Republikā: *ανώνυμη εταιρία*,

— Spānijas Karalistē: *sociedad anónima, sociedad mutua, sociedad cooperativa*,

▼B

— Portugāles Republikā: *sociedade anónima, mútua de seguros*,

▼M1

— Polijas Republikā: *spółka akcyjna, towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych*,

▼B

— Austrijas Republikā: *Aktiengesellschaft, Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit*,

▼M1

— Slovēnijas Republikā: *delniška družba, družba za vzajemno zavarovanje*,

— Slovākijas Republikā: *akciová spoločnost*,

▼B

— Somijas Republikā: *keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag, vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag, vakuutusyhdistys/försäkringsförening*,

— Zviedrijas Karalistē : *försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag, understödsföreningar*.

Dzīvības apdrošināšanas sabiedrība var būt arī Eiropas uzņēmuma formā, kad tā būs nodibināta.

Turklāt vajadzības gadījumā dalībvalstis var veidot jebkuras publiskās sabiedrības, ja to mērķis ir veikt apdrošināšanas darījumus saskaņā ar nosacījumiem, kuri ir līdzvērtīgi tiem nosacījumiem, pēc kuriem darbojas sabiedrības, kuru darbību regulē privāttiesības;

b) tām jāierobežo darījumi līdz tiem, ko paredz šī direktīva, un ar tiem tieši saistītām darbībām, neveicot nekādu citādu komercdarbību;

c) tām jāiesniedz darbību plāns saskaņā ar 7. pantu;

d) tām jābūt minimālajam garantiju fondam, kurš paredzēts šīs direktīvas 29. panta 2. punktā;

e) tās efektīvi jāvada personām ar labu reputāciju un attiecīgu profesionālo kvalifikāciju vai pieredzi.

2. Gadījumā, ja dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai ir cieša saistība ar citām fiziskām vai juridiskām personām, kompetentās iestādes izsniedz licenci tikai tad, ja šī saistība tām nekavē efektīvi veikt uzraudzības funkcijas.

Kompetentās iestādes atsaka licenci arī tad, ja ārpuskopienas valsts administratīvie un normatīvie akti, kas attiecas uz vienu vai vairākām fiziskām vai juridiskām personām, ar kurām dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai ir cieša saistība, vai grūtības šo aktu izpildē tām kavē efektīvi veikt uzraudzības funkcijas.

Kompetentās iestādes pieprasa, lai dzīvības apdrošināšanas sabiedrības sniegtu tām informāciju, kas nepieciešama šajā punktā minēto nosacījumu izpildes nepārtrauktai kontrolei.

3. Dalībvalstis pieprasa, lai apdrošināšanas sabiedrību galvenie biroji atrastos tajā pašā dalībvalstī, kur to juridiskās adreses.

4. Dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai, kas vēlas iegūt licenci, lai izvērstu darbību citos apdrošināšanas veidos, vai paplašināt licenci, kas derīga tikai viena veida risku apdrošināšanai, jāiesniedz darbību plāns saskaņā ar 7. pantu.

Tai turklāt jāpierāda, ka tai ir 28. pantā minētā maksātspējas rezerve un 29. panta 1. un 2. punktā norādītais garantiju fonds.

5. Dalībvalstis nedrīkst pieņemt noteikumus, kas prasa iepriekš apstiprināt vai sistemātiski sniegt ziņas par vispārīgajiem un īpašajiem apdrošināšanas nosacījumiem, prēmiju lielumiem, par tehnisko bāzi, ko izmanto prēmiju un tehnisko rezervju apjoma aprēķināšanai vai par veidlapām un citiem iespiedu dokumentiem, kurus dzīvības apdrošināšanas sabiedrība gatavojas izmantot darījumos ar apdrošinājuma ņēmējiem.

Neatkarīgi no šā punkta pirmās daļas vienīgi nolūkā pārbaudīt, vai ievēroti valsts noteikumi par aktuārprincipiem, piederības dalībvalsts drīkst pieprasīt regulārus ziņojumus par to, kāda tehniskā bāze tiek izmantota

▼B

prēmiju un tehnisko rezervju apjoma aprēķināšanai, neizvirzot šo prasību kā priekšnoteikumu dzīvības apdrošināšanas sabiedrības darbībai.

Šī direktīva neliedz dalībvalstīm paturēt spēkā vai ieviest normatīvos vai administratīvos aktus, kas prasa apstiprināt statūtus vai dibināšanas dokumentu un iesniegt citus dokumentus, kas vajadzīgi normālai uzraudzības veikšanai.

Ne vēlāk kā līdz 1999. gada 1. jūlijam Komisija iesniedz Padomei ziņojumu par šā panta izpildi.

6. Noteikumos, kas minēti 1. līdz 5. punktā, nedrīkst paredzēt, ka, izskatot licences pieteikumu, tiek ņemtas vērā tirgus ekonomiskās vajadzības.

7. pants

Darbību plāns

Darbību plānā, kas minēts 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 4. punktā, jābūt datiem vai liecībām par:

a) saistībām, ko dzīvības apdrošināšanas sabiedrība piedāvā uzņemties;

b) galvenajiem dzīvības pārapdrošināšanas principiem;

c) minimālo garantiju fonda posteņiem;

d) aprēķiniem par izdevumiem, kas saistīti ar administratīvo pakalpojumu ieviešanu un darījumu drošību, un finanšu līdzekļiem, ar kuriem paredzēts segt šīs izmaksas;

un par pirmajiem trijiem finanšu gadiem arī:

e) plānu, kurā sīki izklāstīti ienākumu un izdevumu aprēķini attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, dzīvības pārapdrošināšanas līgumiem un dzīvības pārapdrošināšanas cesijām;

f) paredzamo bilanci;

g) apdrošināšanas saistību izpildei un maksātspējas rezerves nodrošināšanai paredzēto finanšu avotu aprēķiniem.

8. pants

Akcionāri un dalībnieki ar būtisku līdzdalību

Dalībvalstu kompetentās iestādes neizsniedz sabiedrībai licenci uzņēmējdarbības sākšanai dzīvības apdrošināšanas jomā, iekams nav informētas par to, kas ir tiešie vai netiešie akcionāri vai dalībnieki, kuriem ir būtiska līdzdalība, un par šīs līdzdalības apjomu, neatkarīgi no tā, vai tās ir fiziskas vai juridiskas personas.

Šīs iestādes licenci atsaka, ja, ievērojot vajadzību nodrošināt dzīvības apdrošināšanas sabiedrības stabilu un pienācīgu vadību, tās neapmierina minēto akcionāru vai dalībnieku īpašības.

9. pants

Licences atteikums

Lēmumus atteikt licenci precīzi pamato un paziņo attiecīgajai sabiedrībai.

Katra dalībvalsts paredz tiesības atteikuma gadījumā griezties tiesā.

Šādas tiesības paredz arī tādā gadījumā, ja kompetentās iestādes licences piešķiršanas pieteikumu nav izskatījušas sešu mēnešu laikā no tā saņemšanas dienas.

▼M3

9.a pants

Iepriekšējas konsultēšanās ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm

1. Pirms licences piešķiršanas dzīvības apdrošināšanas uzņēmumam jākonsultējas ar citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ja dzīvības apdrošināšanas uzņēmums ir:

a) meitasuzņēmums apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, kas licencēts citā dalībvalstī; vai

b) meitasuzņēmums uzņēmumam, kas ir mātesuzņēmums apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, kas licencēts citā dalībvalstī; vai

c) uzņēmums, kuru kontrolē viena un tā pati fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts citā dalībvalstī.

2. Pirms licences piešķiršanas dzīvības apdrošināšanas uzņēmumam jākonsultējas ar citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras ir atbildīgas par kredītiestāžu vai ieguldījumu sabiedrību uzraudzību, ja dzīvības apdrošināšanas uzņēmums ir:

a) meitasuzņēmums Kopienā licencētai kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai; vai

b) meitasuzņēmums uzņēmumam, kas ir mātesuzņēmums Kopienā licencētai kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai; vai

c) uzņēmums, kuru kontrolē viena un tā pati fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē Kopienā licencētu kredītiestādi vai ieguldījumu sabiedrību.

3. Attiecīgās kompetentās iestādes, kas minētas 1. un 2. punktā, jo īpaši konsultē viena otru, novērtējot akcionāru piemērotību un tās pašas uzņēmumu grupas cita uzņēmuma vadībā iesaistīto vadītāju reputāciju un pieredzi. Tās informē viena otru par visiem apstākļiem, kas attiecas uz akcionāru piemērotību un vadītāju reputāciju un pieredzi un kas ir svarīga citām kompetentajām iestādēm, kuras nodarbojas ar licenču piešķiršanu, kā arī darbības nosacījumu izpildes pastāvīgu novērtējumu.

▼B

III SADAĻA

NOSACĪJUMI, KAS ATTIECAS UZ DZĪVĪBAS APDROŠINĀŠANAS UZŅĒMĒJDARBĪBU

1. NODAĻA

FINANŠU UZRAUDZĪBAS PRINCIPI UN METODES

10. pants

Kompetentās iestādes un uzraudzības objekts

1. Par dzīvības apdrošināšanas sabiedrību finanšu uzraudzību, ieskaitot darījumus, ko tās veic ar filiāļu palīdzību vai izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, atbild vienīgi piederības dalībvalsts. Ja saistību dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir iemesls uzskatīt, ka dzīvības apdrošināšanas sabiedrības darbības varētu ietekmēt tās finanšu stāvokļa stabilitāti, tās informē kompetentās iestādes sabiedrības piederības dalībvalstī. Pēdējās minētās iestādes novērtē sabiedrības darbības atbilstību šīs direktīvas paredzētajiem uzraudzības principiem.

2. Finanšu uzraudzībā ietilpst uzdevums pārbaudīt attiecībā uz visu dzīvības apdrošināšanas sabiedrības darbību tās maksātspēju, tehnisko rezervju nodrošinājumu, ieskaitot matemātiskās rezerves, un līdzekļus, no kā tās sedz, saskaņā ar piederības dalībvalsts noteikumiem vai praksi, ievērojot Kopienas līmeņa noteikumus.

▼M3

Apdrošināšanas uzņēmuma pārapdrošināšanas līgumu ar tādu pārapdrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts saskaņā ar Direktīvu 2005/68/EK, vai ar tādu apdrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK vai šo direktīvu, apdrošināšanas uzņēmuma piederības dalībvalsts neatraida uz tādu apsvērumu pamata, kas tieši saistīti ar pārapdrošināšanas uzņēmuma vai apdrošināšanas uzņēmuma finansiālo stabilitāti.

▼B

3. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes prasa, lai visām dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām būtu stabila vadības un grāmatvedības sistēma un piemērota iekšējās kontroles organizācija.

11. pants

Citā dalībvalstī reģistrētu filiāļu uzraudzība

Filiāles dalībvalsts nosaka, ka gadījumos, kad citā dalībvalstī licencēta dzīvības apdrošināšanas sabiedrība veic uzņēmējdarbību ar filiāles palīdzību, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, iepriekš informējušas filiāles dalībvalsts kompetentās iestādes, var pašas vai ar šim nolūkam ieceltu personu starpniecību uz vietas pārbaudīt informāciju, kas vajadzīga sabiedrības finanšu uzraudzībai. Dalībvalsts, kurā atrodas filiāle, iestādes var piedalīties šajā pārbaudē.

12. pants

Apdrošinājuma daļas obligātās cedēšanas aizliegums

Dalībvalsts nedrīkst uzņēmumiem likt cedēt daļu no apdrošināšanas darījumiem, kas uzskaitīti 2. pantā, valsts tiesību aktos noteiktai organizācijai vai organizācijām.

13. pants

Grāmatvedības, uzraudzības un statistikas informācija: uzraudzības pilnvaras

1. Dalībvalstis prasa, lai visas dzīvības apdrošināšanas sabiedrības, kuru galvenais birojs atrodas to teritorijā, sagatavotu gada pārskatus par savu finanšu stāvokli un maksātspēju, ietverot visus darbības veidus.

2. Dalībvalstis prasa, lai dzīvības apdrošināšanas sabiedrības, kam galvenais birojs atrodas to teritorijā, periodiski iesniedz visus uzraudzībai vajadzīgos dokumentus un attiecīgos statistikas datus. Kompetentās iestādes cita citu nodrošina ar uzraudzībai vajadzīgajiem dokumentiem un informāciju.

3. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai kompetentajām iestādēm nodrošinātu pilnvaras un līdzekļus, kas vajadzīgi dzīvības apdrošināšanas sabiedrību, kuru galvenais birojs atrodas to teritorijā, darbības uzraudzībai, ieskaitot darbības, ko veic ārpus tās teritorijas, saskaņā ar Padomes direktīvām, kas regulē šīs darbības, un nolūkā nodrošināt to izpildi.

Šīm pilnvarām un līdzekļiem jābūt tādiem, lai kompetentās iestādes jo īpaši spētu:

a) sīki izpētīt dzīvības apdrošināšanas sabiedrības stāvokli un visu darbību, cita starpā veicot šādus pasākumus:

   — vācot informāciju vai pieprasot iesniegt dzīvības apdrošināšanas uzņēmējdarbības dokumentus,

   — veicot pārbaudes uz vietas dzīvības apdrošināšanas sabiedrības teritorijā;

b) noteikt attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas sabiedrību, tās direktoriem vai vadītājiem, vai personām, kas to kontrolē, piemērotus un nepieciešamus pasākumus, lai nodrošinātu sabiedrības darbības atbilstību normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas sabiedrībai jāievēro katrā dalībvalstī, jo īpaši darbības plānam tādā mērā, cik tas ir obligāts, un lai novērstu vai izlabotu pārkāpumus, kas kaitē apdrošināto personu interesēm;

▼B

c) nodrošināt šo pasākumu izpildi, ja nepieciešams, piespiedu kārtā, attiecīgā gadījumā ar tiesas palīdzību.

Dalībvalstis var paredzēt noteikumus par to, kā kompetentās iestādes iegūst informāciju par līgumiem, kas atrodas pie starpniekiem.

14. pants

Portfeļa nodošana

1. Saskaņā ar saviem tiesību aktiem dalībvalstis dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, kam galvenais birojs atrodas to teritorijā, ļauj pilnīgi vai daļēji nodot visu to līgumu portfeli, kuri noslēgti, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, Kopienā reģistrētam cesionāram, ja cesionāra piederības dalībvalsts kompetentās iestādes apliecina, ka, ņemot vērā nodošanu, pēdējam ir pietiekama maksātspējas rezerve.

2. Gadījumā, ja filiāle izsaka priekšlikumu pilnīgi vai daļēji nodot to līgumu portfeli, kuri noslēgti, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, jākonsultējas ar filiāles dalībvalsti.

3. Gadījumos, kas norādīti 1. un 2. punktā, uzņēmumu, kas nodod līgumu portfeli, piederības dalībvalstu iestādes atļauj nodošanu pēc tam, kad tam piekritušas saistību dalībvalsts kompetentās iestādes.

4. Piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm par dzīvības apdrošināšanas sabiedrību, kas veic nodošanu, trīs mēnešu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas atzinumu sniedz to dalībvalstu kompetentās iestādes, ar kurām konsultējas; ja šajā laikā tās savu viedokli nav paziņojušas, to uzskata par labvēlīgu atzinumu vai par piekrišanu klusuciešot.

5. Nodošanu, kas atļauta saskaņā ar šo pantu, ievērojot valsts tiesību aktus, izziņo saistību dalībvalstī. Pēc līgumu portfeļa nodošanas paliek spēkā nodotajos līgumos paredzētās apdrošinājuma ņēmēju, apdrošināto personu un citu personu tiesības vai saistības.

Šis nosacījums neietekmē dalībvalstu tiesības dot apdrošinājuma ņēmējiem iespēju noteiktā termiņā pēc šīs nodošanas līgumu lauzt.

15. pants

Būtiska līdzdalība

1. Dalībvalstis prasa, lai fiziskās vai juridiskās personas, kuras plānojušas tieši vai netieši pārņemt būtisku līdzdalību kādā dzīvības apdrošināšanas sabiedrībā, vispirms informētu piederības dalībvalsts kompetentās iestādes par šīs līdzdalības apjomu. Šīm personām tāpat jāinformē piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, ja tās plāno palielināt savu būtisko līdzdalību tā, ka tām piederošā balsstiesību vai kapitāla daļa sasniegtu vai pārsniegtu 20 %, 33 % vai 50 % vai dzīvības apdrošināšanas sabiedrība kļūtu par to meitasuzņēmumu.

Iebilst pret šādiem plāniem piederības dalībvalsts kompetentās iestādes drīkst trīs mēnešu laikā no pirmajā daļā norādītā paziņojuma brīža, ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt dzīvības apdrošināšanas sabiedrības stabilu un pārdomātu vadību, tās neapmierina pirmajā daļā minētās personas īpašības. Ja kompetentās iestādes neiebilst pret minēto plānu, tās var noteikt galīgo termiņu tā īstenošanai.

▼M3

1a. Ja šā panta 1. punktā minētās līdzdalības ieguvējs ir apdrošināšanas uzņēmums, pārapdrošināšanas uzņēmums, kredītiestāde vai ieguldījumu sabiedrība, kas licencēta kādā citā dalībvalstī, vai šāda uzņēmuma mātesuzņēmums, vai fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē šo uzņēmumu, un ja šādas iegādes rezultātā tas uzņēmums, kurā ieguvējs gatavojas iegūt būtisku līdzdalību, kļūst par ieguvēja meitasuzņēmumu vai nonāk tā kontrolē, iegūšana jānovērtē, iepriekš apspriežoties, kā noteikts 9.a pantā.

▼B

2. Dalībvalstis prasa, lai fiziskās vai juridiskās personas, kas plānojušas tieši vai netieši atbrīvoties no būtiskas līdzdalības kādā dzīvības apdrošināšanas sabiedrībā, vispirms informētu piederības dalībvalsts

▼B

kompetentās iestādes, par šo daļu apjomu. Ikviena persona tāpat informē kompetentās iestādes vai gatavojas tiktāl samazināt savu būtisko līdzdalību, ka tās īpašumā esošā balsstiesību vai kapitāla daļa samazinātos līdz 20 %, 33 % vai 50 %, vai tā, ka kredītiestāde vairs nebūtu tās meitasuzņēmums.

3. Tiklīdz attiecīgie dati tām nāk zināmi, dzīvības apdrošināšanas sabiedrības informē savu piederības dalībvalstu kompetentās iestādes par tādu līdzdalības pārņemšanu vai atsavināšanu, kas izraisa līdzdalības palielināšanos vai samazināšanos, pārkāpjot kādu no 1. un 2. punktā minētajiem sliekšņiem.

Vismaz reizi gadā tās arī dara kompetentajām iestādēm zināmus to akcionāru un dalībnieku vārdus, kuriem ir būtiska līdzdalība, un šīs līdzdalības lielumu, kā tas norādīts, piemēram, informācijā, ko sniedz gadskārtējā akcionāru un biedru kopsapulcē vai saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz biržu sarakstos iekļaujamām sabiedrībām.

4. Ja 1. punktā minēto personu ietekme var kaitēt dzīvības apdrošināšanas sabiedrības stabilai un pārdomātai vadībai, piederības dalībvalstu kompetentās iestādes veic piemērotus pasākumus, lai šādu stāvokli novērstu. Šādi pasākumi var būt, piemēram, rīkojumi, sankcijas pret direktoriem un vadītājiem vai šiem akcionāriem vai dalībniekiem piederošajām daļām atbilstīgo balsstiesību atcelšana.

Līdzīgus pasākumus piemēro fiziskām un juridiskām personām, kas neievēro pienākumu laikus sniegt 1. punktā noteikto informāciju. Ja līdzdalība iegūta, neievērojot kompetento iestāžu iebildumu, dalībvalstis neatkarīgi no citām pieņemamajām sankcijām paredz atbilstīgo balsstiesību atcelšanu, balsojuma atzīšanu par nederīgu vai iespēju to anulēt.

16. pants

Dienesta noslēpumi

1. Dalībvalstis nosaka, ka visām personām, kas strādā vai strādājušas kompetentajās iestādēs, kā arī revidentiem un ekspertiem, kas darbojas kompetento iestāžu uzdevumā, ir pienākums glabāt dienesta noslēpumu. Tas nozīmē, ka konfidenciālu informāciju, ko tās saņem, pildot pienākumus, nedrīkst izpaust nevienai personai vai iestādei, izņemot pārskata vai apkopojuma formā tā, ka nav iespējams identificēt konkrētas dzīvības apdrošināšanas sabiedrības, izņemot gadījumos, uz kuriem attiecas krimināltiesības.

Tomēr, ja dzīvības apdrošināšanas sabiedrība atzīta par maksātnespējīgu vai likvidējamu, konfidenciālu informāciju, kas neattiecas uz trešām personām, kas iesaistītas mēģinājumos uzlabot sabiedrības stāvokli, var izpaust civillietu vai komerclietu iztiesāšanā.

2. Dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm 1. punkts neliedz dalīties informācijā saskaņā ar direktīvām, kas attiecas uz dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām. Uz šo informāciju attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, kā norādīts 1. punktā.

3. Dalībvalstis var slēgt sadarbības līgumus, kuros paredz dalīties informācijā ar trešo valstu kompetentajām iestādēm vai ar trešo valstu iestādēm vai organizācijām, kā noteikts 5. un 6. punktā, tikai tad, ja uz sniedzamo informāciju attiecas dienesta noslēpuma glabāšanas garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas tām, kuras minētas šajā pantā. Šāda informācijas apmaiņa notiek, lai minētās iestādes vai organizācijas varētu pildīt to pārraudzības funkcijas.

Ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, šo informāciju neatklāj bez skaidras piekrišanas no tām kompetentajām iestādēm, kuras to sniegušas, un attiecīgi atklāj tikai tajos nolūkos, attiecībā uz ko šīs iestādes ir devušas savu piekrišanu.

▼M3

4. Kompetentās iestādes, kas saņem konfidenciālu informāciju saskaņā ar 1. vai 2. punktu, drīkst to izmantot vienīgi savu uzdevumu izpildē:

▼M3

— pārbaudot, vai ir izpildīti nosacījumi, kas reglamentē darbības sākšanu apdrošināšanas jomā, un atvieglojot šādas uzņēmējdarbības uzraudzību, jo īpaši attiecībā uz tehnisko rezervju, maksātspējas normas, administratīvo un grāmatvedības procedūru un iekšējās kontroles mehānismu uzraudzību,

— uzliekot sankcijas, vai

— sakarā ar kāda kompetentās iestādes lēmuma pārsūdzēšanu administratīvā kārtā, vai

— tiesvedībā, ko sāk saskaņā ar 67. pantu vai īpašiem noteikumiem, kuri paredzēti šajā direktīvā un citās direktīvās, kas attiecas uz apdrošināšanas uzņēmumiem un pārapdrošināšanas uzņēmumiem.

5. Šā panta 1. un 4. punkta noteikumi neliedz apmainīties ar informāciju kādas dalībvalsts divām vai vairākām kompetentajām iestādēm vai dalībvalstu starpā, vai starp kompetentajām iestādēm un:

— iestādēm, kas atbild par kredītiestāžu un citu finanšu organizāciju uzraudzību, un iestādēm, kas atbild par finanšu tirgu uzraudzību,

— struktūrām, kas iesaistītas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzņēmumu likvidēšanā, bankrota procedūrā un tamlīdzīgās procedūrās, un

— personām, kas atbild par likumā noteikto revīziju apdrošināšanas uzņēmumos, pārapdrošināšanas uzņēmumos un citās finanšu iestādēs,

veicot uzraudzības uzdevumus un izpaužot struktūrām, kas vada (piespiedu) likvidācijas procesu vai garantiju fondu, informāciju, kas ir vajadzīga to pienākumu izpildei. Uz informāciju, ko šīs iestādes, struktūras un personas saņem, attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, kā norādīts 1. punktā.

6. Neatkarīgi no 1. līdz 4. punkta noteikumiem, dalībvalstis var atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un:

— iestādēm, kas atbild par apdrošināšanas uzņēmumu un pārapdrošināšanas uzņēmumu likvidēšanā, bankrota procedūrā un tamlīdzīgās procedūrās iesaistīto struktūru pārraudzību, vai

— iestādēm, kuras atbild par to personu pārraudzību, kas veic likumā noteikto grāmatvedības dokumentu revīziju apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumos, kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un citās finanšu iestādēs, vai

— neatkarīgiem apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzņēmumu aktuāriem, kas veic šo uzņēmumu juridisko uzraudzību, un struktūrām, kas pārrauga šos aktuārus.

Dalībvalstis, kuras izmanto pirmajā daļā paredzēto iespēju, pieprasa vismaz šādu nosacījumu izpildi:

— šī informācija ir izmantojama, lai veiktu pirmajā daļā minēto pārraudzību vai juridisko uzraudzību,

— uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 1. punktā,

— ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to nedrīkst izpaust bez skaidras to kompetento iestāžu piekrišanas, kas to sniegušas, un to drīkst izpaust tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.

Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm to iestāžu, personu un struktūru nosaukumus, kas drīkst saņemt informāciju saskaņā ar šo punktu.

▼B

7. Neatkarīgi no 1. līdz 4. panta dalībvalstis nolūkā stiprināt finanšu stabilitāti, tostarp tās vienotību, var atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentām iestādēm un iestādēm vai institūcijām, kas saskaņā ar tiesību aktiem ir atbildīgas par uzņēmējdarbību pārkāpumu atklāšanu un izmeklēšanu.

Dalībvalstis, kuras izmanto pirmajā daļā paredzēto iespēju, pieprasa vismaz šādu nosacījumu izpildi:

— šī informācija ir paredzēta pirmajā punktā minētā uzdevuma veikšanai,

— uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā noteikts 1. punktā.

— ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, šo informāciju nedrīkst atklāt bez skaidras piekrišanas no tām kompetentajām iestādēm, kuras to sniegušas, un attiecīgi atklāj tikai tajos nolūkos, attiecībā uz ko šīs iestādes ir devušas savu piekrišanu.

Ja dalībvalstī iestādēm vai struktūrām, kas minētas pirmajā daļā, atklāšanas vai izmeklēšanas uzdevumu palīdz pildīt šim nolūkam norīkotas, ņemot vērā viņu īpašo kompetenci, personas, kas nestrādā valsts sektorā, uz šādām personām drīkst attiecināt pirmajā daļā paredzēto informācijas apmaiņu ar otrajā daļā paredzētajiem nosacījumiem.

Lai ieviestu otrās daļas pēdējo ievilkumu, pirmajā daļā minētās iestādes vai struktūras kompetentajām iestādēm, kas sniegušas attiecīgo informāciju, paziņo to personu vārdus un tiešos pienākumus, kam tā ir jāsūta.

Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm to iestāžu un institūciju nosaukumus, kas drīkst saņemt informāciju, ievērojot šo punktu.

Līdz 2000. gada 31. decembrim Komisija sastāda ziņojumu par šā punkta piemērošanu.

▼M3

8. Kompetentajām iestādēm 1. līdz 7. punkts neliedz sniegt

— centrālajām bankām un citām struktūrām ar līdzīgu funkciju kā monetārām iestādēm,

— un attiecīgā gadījumā citām valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par norēķinu sistēmu pārraudzību,

informāciju, kas paredzēta to uzdevumu izpildei, kā arī neliedz šīm iestādēm vai struktūrām paziņot kompetentajām iestādēm šādu informāciju, kas tām var būt vajadzīga 4. punkta noteikumu izpildei. Uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts šajā pantā.

▼B

9. Turklāt neatkarīgi no 1. un 4. punkta noteikumiem dalībvalstis atbilstīgi tiesību aktu noteikumiem var ļaut izpaust noteiktu informāciju citām valsts administrācijas struktūrvienībām, kas atbild par tiesību aktiem attiecībā uz kredītiestāžu, finanšu iestāžu, ieguldījumu pakalpojumu un dzīvības apdrošināšanas sabiedrību uzraudzību, un inspektoriem, kas darbojas šo struktūrvienību uzdevumā.

Šādu informāciju drīkst izpaust vienīgi tad, ja tas vajadzīgs uzraudzībai.

▼B

Dalībvalstis tomēr nosaka, ka informāciju, ko saņem saskaņā ar 2. un 5. punktu vai iegūst 11. pantā minētajās pārbaudēs uz vietas, nekādā gadījumā nedrīkst izpaust šajā punktā minētajos apstākļos citādi, kā vien ar to kompetento iestāžu nepārprotamu piekrišanu, kuras šo informāciju sniegušas, vai ar to dalībvalstu kompetento iestāžu nepārprotamu piekrišanu, kurās attiecīgā pārbaude izdarīta.

17. pants

Revidentu pienākumi

1. Dalībvalstis paredz vismaz šo:

a) jebkurai personai, kura ir pilnvarota Padomes Direktīvas 84/253/EEK ([1]) nozīmē, kas dzīvības apdrošināšanas sabiedrībā pilda Padomes Direktīvas 78/660/EEK ([2]) 51. pantā, Direktīvas 83/349/EEK 37. pantā vai Padomes Direktīvas 85/611/EEK ([3]) 31. pantā aprakstīto uzdevumu vai jebkuru citu likumā paredzētu uzdevumu, ir pienākums nekavējoties ziņot kompetentām iestādēm par jebkuru faktu vai lēmumu saistībā ar sabiedrību, kuru tā atklājusi, pildot minēto uzdevumu, ja tas var:

   — būt būtiskā pretrunā ar normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem, kuri paredz nosacījumus, kas attiecas uz licencēšanu vai īpaši attiecas uz dzīvības apdrošināšanas sabiedrību darbībām, vai

   — ietekmēt dzīvības apdrošināšanas sabiedrības nepārtrauktu darbību, vai

   — būt pamatā atteikumam apstiprināt grāmatvedības datus vai atrunām;

b) šai personai tāpat ir pienākums ziņot par jebkuriem faktiem vai lēmumiem, kurus tā atklājusi, pildot a) apakšpunktā aprakstīto uzdevumu sabiedrībā, kurai ir ciešas saistības, kas radušās kontroles attiecību rezultātā ar dzīvības apdrošināšanas sabiedrību, kurā šī persona pilda iepriekš minēto uzdevumu.

2. Ja personas, kuras ir pilnvarotas Direktīvas 84/253/EEK nozīmē, labā ticībā atklāj kompetentām iestādēm jebkuru 1. punktā minēto faktu vai lēmumu, tās nepārkāpj informācijas atklāšanas ierobežojumu, kas noteikts līgumā vai normatīvos un administratīvos tiesību aktos, un šādām personām nekāda atbildība nav jānes.

18. pants

Dzīvības apdrošināšanas un nedzīvības apdrošināšanas darbību veikšana

1. Neskarot 3. un 7. punkta noteikumus, sabiedrībām nedrīkst izsniegt licences gan saskaņā ar šo direktīvu, gan Direktīvu 73/239/EEK.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var noteikt, ka:

— sabiedrības, kurām piešķirta licence saskaņā ar šo direktīvu, saskaņā ar Direktīvas 73/239/EEK 6. pantu var iegūt licenci arī tiem 1. un 2. veida riskiem, kas norādīti minētās direktīvas pielikumā,

— sabiedrības, kurām saskaņā ar Direktīvas 73/239/EEK 6. pantu piešķirta licence tikai minētās direktīvas pielikumā norādītajiem 1. un 2. veida riskiem, var iegūt licenci arī saskaņā ar šo direktīvu.

3. Ievērojot 6. punktu, 2. punktā minētās sabiedrības un tās, kuras:

— 1981. gada 1. janvārī, attiecībā uz sabiedrībām, kam licence izsniegta Grieķijā,

([1]) OV L 126, 12.5.1984., 20. lpp.
([2]) OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/65/EK (OV L 283, 27.10.2001., 28. lpp.).
([3]) OV L 375, 31.12.1985., 3. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/108/EK (OV L 41, 13.2.2000., 35. lpp.).

▼B

— 1986. gada 1. janvārī, attiecībā uz sabiedrībām, kam licence izsniegta Spānijā un Portugālē,

▼M1

— 1995. gada 1. janvārī attiecībā uz sabiedrībām, kam licence ir izsniegta Austrijā, Somijā un Zviedrijā,

— 2004. gada 1. maijā attiecībā uz sabiedrībām, kam licence izsniegta Čehijas Republikā, Igaunijā, Kiprā, Latvijā, Lietuvā, Ungārijā, Maltā, Polijā, Slovēnijā, Slovākijā,

▼B

— 1979. gada 15. martā, attiecībā uz visām pārējām sabiedrībām,

vienlaicīgi veica darbības, uz kurām attiecas šī direktīva, un darbības, uz kurām attiecas Direktīva 73/239/EEK, var turpināt vienlaicīgi veikt šīs darbības ar noteikumu, ka katru darbību vada atsevišķi saskaņā ar šīs direktīvas 19. pantu.

4. Dalībvalstis var noteikt, ka šā panta 2. punktā minētajām sabiedrībām visā to darbībā jāievēro grāmatvedības noteikumi, kas attiecas uz sabiedrībām, kurām piešķirta licence saskaņā ar šo direktīvu. Līdz šā jautājuma koordinācijai dalībvalstis var arī noteikt, ka likvidācijas sakarā šā panta 2. punktā minēto sabiedrību darbību, kas saistīta ar Direktīvas 73/239/EEK pielikumā uzskaitītajiem 1. un 2. veida riskiem, regulē noteikumi, kas attiecas uz darbību dzīvības apdrošināšanā.

5. Ja sabiedrība, kas veic Direktīvas 73/239/EEK pielikumā norādītās darbības, ir finansiāli, komerciāli vai administratīvi saistīta ar dzīvības apdrošināšanas sabiedrību, kas veic darbības, uz ko attiecas šī direktīva, to dalībvalstu uzraudzības iestādes, kuru teritorijā atrodas šo sabiedrību galvenie biroji, gādā, lai šo sabiedrību kontus nevēlami neietekmētu šo sabiedrību vienošanās vai citi pasākumi, kas var ietekmēt izdevumu un ienākumu sadalījumu.

6. Dalībvalstis var pieprasīt sabiedrībām, kuru galvenais birojs atrodas to teritorijā, attiecīgās dalībvalsts noteiktā termiņā pārtraukt vienlaicīgi veikt darbības, kurās tās bija iesaistītas šīs direktīvas 3. punktā noteiktajā laikā.

7. Šā panta noteikumi jāpārskata, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu Padomei, ņemot vērā turpmāko likvidācijas noteikumu koordināciju, un katrā gadījumā līdz 1999. gada 31. decembrim.

19. pants

Dzīvības apdrošināšanas un nedzīvības apdrošināšanas darbību vadības nodalīšana

1. Atsevišķā vadība, kas minēta 18. panta 3. punktā, jāorganizē tā, ka šajā direktīvā norādītās darbības ir šķirtas no darbībām, uz ko attiecas Direktīva 73/239/EEK, lai:

— netiktu nelabvēlīgi ietekmētas dzīvības apdrošinājuma ņēmēju un nedzīvības apdrošinājuma ņēmēju intereses un jo īpaši, lai dzīvības apdrošināšanas peļņa dotu labumu dzīvības apdrošinājuma ņēmējiem tāpat, ja sabiedrība nodarbotos tikai ar dzīvības apdrošināšanu,

— minimālās finansiālās saistības, jo īpaši maksātspējas rezerves nodrošināšana attiecībā uz vienu no abām darbībām, proti, darbību, ko regulē šī direktīva, un darbību, ko regulē Direktīva 73/239/EEK, netiktu pildītas uz otras darbības rēķina.

Tomēr, kamēr minimālās finansiālās saistības pilda saskaņā ar pirmā apakšpunkta otrā ievilkuma nosacījumiem un tiek informēta kompetentā iestāde, sabiedrība var izmantot tiešos līdzekļus no maksātspējas rezerves, kas tās rīcībā ir vienas vai otras darbības veikšanai.

Uzraudzības iestādes izvērtē abu darbību rezultātus, lai pārliecinātos par šā punkta noteikumu ievērošanu.

2. a) Pārskatus veido, skaidri norādot iegūto rezultātu avotus attiecībā uz katru no abām darbībām, dzīvības apdrošināšanu un nedzīvības apdrošināšanu. Šim nolūkam visus ienākumus (jo īpaši prēmijas, pārapdrošinātāju maksājumus un ienākumus no ieguldījumiem) un

▼B

izdevumus (jo īpaši apdrošināšanas izmaksas, īpašo rezervju papildinājumus, pārapdrošināšanas prēmijas, kārtējos izdevumus, kas saistīti ar apdrošināšanas uzņēmējdarbību) sadala pēc to izcelsmes. Abām darbībām kopīgos posteņus sakārto saskaņā ar iedalījumu, kuru apstiprina kompetentā uzraudzības iestāde;

b) izmantojot pārskatus, dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām ir jāsagatavo ziņojums, skaidri uzrādot pozīcijas, kas veido maksātspējas rezervi katrai no darbībām, kā noteikts šīs direktīvas 27. pantā un Direktīvas 73/239/EEK 16. panta 1. punktā.

3. Ja vienai no darbībām maksātspējas rezerve ir nepietiekama, uzraudzības iestādes tai piemēro pasākumus, kas paredzēti attiecīgajā direktīvā, neatkarīgi no otras darbības rezultātiem. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta pirmās daļas otrā ievilkuma, šāds pasākums var būt atļauja pārskaitīt līdzekļus no vienas darbības uz otru.

2. NODAĻA

NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ TEHNISKAJĀM REZERVĒM UN TO SEGUMU

20. pants

Tehnisko rezervju veidošana

1. Piederības dalībvalsts liek visām dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām izveidot visai to darbībai pietiekamas tehniskās rezerves, ieskaitot matemātiskās rezerves.

Tehnisko rezervju apjomu nosaka saskaņā ar šādiem principiem:

A. i) Dzīvības apdrošināšanas tehnisko rezervju apjomu nosaka ar pietiekami pārdomāta apdrošināšanas matemātikas perspektīvā aprēķina palīdzību, ņemot vērā paredzamās saistības pēc visu pastāvošo apdrošināšanas līgumu nosacījumiem, ieskaitot:

— visus garantētos labumus, ieskaitot līguma laušanas gadījumā atmaksājamās garantētās summas,

— atlaides, uz kurām apdrošinājuma ņēmējiem kolektīvi vai individuāli ir tiesības, lai kā šīs atlaides nebūtu apzīmētas — līgumiskas, deklarētas vai piešķirtas,

— izvēles iespējas, ko apdrošinājuma ņēmējam paredz līguma noteikumi,

— izdevumus, ieskaitot komisiju,

ņemot vērā nākotnē saņemamās prēmijas;

ii) drīkst izmantot retrospektīvu metodi, ja var pierādīt, ka iznākumā tehniskās rezerves nav mazākas par tām, kādām būtu jābūt, ja izmantotu pietiekami pārdomātu perspektīvo aprēķinu, vai ja perspektīvo aprēķinu metodi nevar izmantot attiecīgā veida līgumam;

iii) pārdomāts novērtējums nav tikai ”visprecīzākais” novērtējums, bet tas ietver arī pietiekamas rezerves nelabvēlīgām novirzēm attiecīgajos faktoros;

iv) tehnisko rezervju novērtējuma metodei jābūt pārdomātai ne tikai pašai par sevi, bet arī attiecībā uz aktīvu, kas nodrošina šīs rezerves, novērtējuma metodi;

v) tehniskās rezerves aprēķina katram līgumam atsevišķi. Tomēr drīkst izmantot noapaļošanu vai vispārināšanu, ja, izmantojot atsevišķus aprēķinus, iegūtu aptuveni tādu pašu iznākumu. Atsevišķa aprēķina princips nekādi neliedz nodrošināties ar papildu rezervēm vispārīgiem riskiem, kas nav individualizēti;

vi) ja ir garantēta līguma laušanas gadījumā izmaksājamā summa, līguma matemātiskajām rezervēm ikkatrā brīdī jābūt vismaz vienādām ar tajā brīdī garantēto vērtību.

B. Procentu likmi izraugās pārdomāti. To nosaka pēc piederības dalībvalsts kompetento iestāžu noteikumiem, piemērojot šādus principus:

▼B

a) dzīvības apdrošināšanas sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nosaka visiem līgumiem vienu vai vairākas maksimālās procentu likmes, jo īpaši saskaņā ar šādiem noteikumiem:

i) ja līgumos ir garantēta procentu likme, piederības dalībvalsts kompetentā iestāde nosaka vienotu maksimālo procentu likmi. Tā var mainīties atkarībā no valūtas, kura norādīta līgumā, ar nosacījumu, ka tā nepārsniedz 60 % no likmes obligācijās, ko emitē valsts, kuras valūta izmantota līgumā.

Ja saskaņā ar pirmās daļas otro teikumu dalībvalsts nolemj noteikt maksimālo procentu likmi citas dalībvalsts valūtā, tā iepriekš apspriežas ar tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras valūta izmantota līgumā;

ii) ja tomēr uzņēmuma aktīvi nav novērtēti to pirkuma cenā, dalībvalsts var paredzēt, ka var aprēķināt vienu vai vairākas maksimālās likmes, ņemot vērā ienākumu no esošajiem atbilstošajiem aktīviem, atrēķinot drošības rezervi un, jo īpaši līgumiem ar regulārām prēmijām, ņemot vērā arī gaidāmo peļņu no paredzamiem aktīviem. Drošības rezervi un maksimālo procentu likmi vai likmes, ko nosaka gaidāmajai peļņai no paredzamajiem aktīviem, nosaka piederības dalībvalsts kompetentās iestādes;

b) maksimālās procentu likmes noteikšana nenozīmē, ka dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai ir pienākums izmantot tik augstu likmi;

c) piederības dalībvalsts var nolemt nepiemērot a) punkta noteikumus šādu veidu līgumiem:

— mainīga daļu kapitāla līgumiem,

— vienreizējas prēmijas līgumiem, kas noslēgti uz laiku līdz astoņiem gadiem,

— bezpeļņas līgumiem un rentes līgumiem, kas neparedz atlīdzību līguma laušanas gadījumā.

Pirmās daļas pēdējos divos ievilkumos norādītajos gadījumos, izvēloties pārdomātu procentu likmi, drīkst ņemt vērā valūtu, kas izmantota līgumā, un esošos atbilstošos aktīvus, un, ja sabiedrības aktīvi novērtēti to pašreizējā vērtībā, gaidāmo peļņu no paredzamajiem aktīviem.

Izmantotā procentu likme nekādā gadījumā nedrīkst būt augstāka par peļņu no aktīviem, atrēķinot attiecīgos atvilkumus, kas aprēķināta saskaņā ar piederības dalībvalsts grāmatvedības noteikumiem;

d) dalībvalsts pieprasa sabiedrībām atlikt to kontos rezervi procentu likmes saistību izpildei attiecībā pret apdrošinājuma ņēmējiem, ja pašreizējā vai paredzamā peļņa no sabiedrības aktīviem šo saistību izpildei nav pietiekama;

e) Komisijai un to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kas nosaka šādu prasību, dara zināmas maksimālās procentu likmes, kas norādītas a) apakšpunktā.

C. Aprēķinos izmantojamos statistikas datus un pieļaujamo izdevumu apjomu izvēlas pārdomāti, ievērojot saistību dalībvalsts intereses, līguma veidu un paredzamos administratīvos un komisijas izdevumus.

D. Dalības līgumu gadījumā tehnisko rezervju aprēķinā tieši vai netieši var ņemt vērā dažādas paredzamās atlaides atbilstoši pārējiem pieņēmumiem par gaidāmajiem darījumiem un esošajai atlikuma sadales metodei.

E. Paredzamo izdevumu apjomu var noteikt netieši, piemēram, no paredzamajām prēmijām atskaitot vadības izmaksas. Tomēr kopējais izdevumu apjoms tieši vai netieši nedrīkst būt mazāks par attiecīgo paredzēto izdevumu apjomu.

F. Tehnisko rezervju aprēķina metodi neietekmē pārtraukumi, kas gadu no gada rodas, patvaļīgi mainot metodes vai aprēķinu bāzi, un tajā jāievēro peļņas pienācīga sadale katra līguma darbības laikā.

▼B

2. Dzīvības apdrošināšanas sabiedrības dara zināmus atklātībai tehnisko rezervju aprēķinos izmantotās aprēķinu bāzes un metodes, ieskaitot rezerves atlaidēm.

3. Piederības dalībvalsts pieprasa, lai katra dzīvības apdrošināšanas sabiedrība segtu tehniskās rezerves attiecībā uz visu to uzņēmējdarbību ar aktīviem, kas saskaņoti ar saistībām, saskaņā ar 26. pantu. Attiecībā uz darījumiem, kas noslēgti Kopienā, šie aktīvi ir jāizvieto Kopienā. Dalībvalstis nedrīkst noteikt, ka dzīvības apdrošināšanas sabiedrību aktīvi izvietojami konkrētā dalībvalstī. Piederības dalībvalsts tomēr var mīkstināt noteikumus, kas attiecas uz aktīvu izvietošanu.

▼M3

4. Dalībvalstis nepatur un neievieš tehnisko rezervju izveidošanai tādu sistēmu, kurā paredzēta bruto rezervēšana, kas pieprasa dot aktīvus kā nodrošinājumu nenopelnīto prēmiju un atlikto apdrošināšanas atlīdzības prasību segšanai no pārapdrošinātāja puses, kas licencēts saskaņā ar Direktīvu 2005/68/EK, ja pārapdrošinātājs ir pārapdrošināšanas uzņēmums vai apdrošināšanas uzņēmums, licencēts saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK vai saskaņā ar šo direktīvu.

Ja piederības dalībvalsts atļauj nodrošināt tehniskās rezerves ar prasījumiem pret pārapdrošinātāju, kas nav saskaņā ar Direktīvu 2005/68/EK licencēts pārapdrošināšanas uzņēmums un nav saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK vai saskaņā ar šo direktīvu licencēts apdrošināšanas uzņēmums, tā nosaka šādu prasījumu pieņemšanas noteikumus.

▼B

21. pants

Prēmijas no jauniem darījumiem

Jaunu darījumu prēmijām, pēc racionāliem apdrošināšanas matemātikas aprēķiniem, jābūt pietiekamām, lai dzīvības apdrošināšanas sabiedrības varētu izpildīt visas saistības un jo īpaši sagādāt pietiekamas tehniskās rezerves.

Šajā nolūkā vērā var ņemt visus dzīvības apdrošināšanas sabiedrības finanšu stāvokļa aspektus, izņemot iemaksas no avotiem, kas nav prēmijas un ienākumi no tām, kas ir regulāras un pastāvīgas un tādējādi ilgākā laika posmā apdraudētu uzņēmuma maksātspēju.

22. pants

Aktīvi, kas veido tehniskās rezerves

Izvēloties aktīvus, no kuriem veidot tehniskās rezerves, ņem vērā to, kādā veidā dzīvības apdrošināšanas sabiedrība rūpējas, lai sabiedrības nodrošināto ieguldījumu drošība, peļņa un tirgus iespējas būtu daudzveidīgas un pietiekami izkliedētas.

23. pants

Atļauto ieguldījumu kategorijas

1. Piederības dalībvalsts drīkst pieļaut dzīvības apdrošināšanas sabiedrību tehniskajās rezervēs izmantot tikai šādu kategoriju aktīvus:

A. ieguldījumi:

a) parāda vērtspapīri, obligācijas un citi naudas un kapitāla tirgus instrumenti;

b) aizdevumi;

c) akcijas un citi mainīga ienākuma līdzdalības veidi;

d) vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (VKIU) un citu ieguldījumu fondu vienības;

e) zeme, ēkas un nekustamā īpašuma tiesības;

B. parādi un prasības:

▼M3

f) Direktīvas 2005/68/EK 46. pantā minēto īpašam nolūkam dibināto sabiedrību un pārapdrošinātāju atmaksājamie parādi, tostarp pārapdrošinātāju daļas tehniskajās rezervēs;

▼B

g) noguldījumi cedējošās sabiedrībās un to parādi;

h) apdrošinājuma ņēmēju un apdrošināšanas starpnieku parādi no tiešās dzīvības apdrošināšanas un dzīvības pārapdrošināšanas operācijām;

i) avansa maksājumi pret polisēm;

j) nodokļu atmaksas;

k) prasības pret garantiju fondiem;

C. citi:

l) materiālie pamatlīdzekļi, izņemot zemi un ēkas, kas vērtējami, ņemot vērā saprātīgu nolietošanos (amortizāciju);

m) nauda bankā un kasē, noguldījumi kredītiestādēs un citās iestādēs, kam atļauts pieņemt noguldījumus;

n) atliktie klientu piesaistīšanas izdevumi;

o) uzkrātais investīciju ienākums un īre, citi uzkrātie ienākumi un priekšapmaksa;

p) būvēšanas un lietošanas tiesības.

2. *Lloyd's* apdrošināšanas sabiedrībā aktīvos ietilpst arī garantijas un kredītvēstules, ko izsniedz kredītiestādes Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/12/EK ([1]) nozīmē vai dzīvības apdrošināšanas sabiedrības, līdz ar pārbaudāmām summām, kas izriet no dzīvības apdrošināšanas polisēm, tiktāl, ciktāl tie ir dalībniekiem piederoši līdzekļi.

▼M3

3. Ja tajos ietilpst kādi aktīvi vai aktīvu veids, kas minēts šā panta pirmajā daļā, tas nenozīmē, ka tehnisko rezervju segšanai tādējādi pieņemami visi šie aktīvi. Piederības dalībvalsts izstrādā detalizētus noteikumus, kuros precizē pieņemamu aktīvu izmantošanu.

▼B

Nosakot un piemērojot šos noteikumus, piederības dalībvalsts īpaši nodrošina šādu principu ievērošanu:

i) aktīvus, no kuriem veido tehniskās rezerves, novērtē, atskaitot visus parādus, kas rodas, tos iegūstot;

ii) visus aktīvus vērtē racionāli, ierēķinot risku, ka daļa summu nav realizējamas. Jo īpaši, materiālus pamatlīdzekļus, izņemot zemi un ēkas, var izmantot par tehnisko rezervju līdzekļiem vienīgi tad, ja to vērtībā ierēķina saprātīgu amortizāciju;

iii) aizdevumus uzņēmumiem, valsts iestādēm vai starptautiskām organizācijām, vietējām vai reģionālajām iestādēm vai fiziskām personām var izmantot tehnisko rezervju veidošanai vienīgi tad, ja ir pietiekamas garantijas to drošībai, neatkarīgi no tā, vai tās balstītas uz aizņēmēja statusu, hipotēkām, banku garantijām vai dzīvības apdrošināšanas sabiedrību garantijām, vai citiem nodrošinājuma veidiem;

iv) atvasinātos dokumentus, kā iespējas darījumus, nākotnes darījumus un mijmaiņas darījumus saistībā ar aktīviem, kas veido tehniskās rezerves, var izmantot vienīgi tad, ja tie palīdz samazināt investīciju risku vai veicināt efektīvu līgumu portfeļa pārvaldi. Tie vērtējami racionāli, un tos ņem vērā, vērtējot pakārtotos aktīvus;

v) vērtspapīrus, kurus netirgo regulētā tirgū, var izmantot tehnisko rezervju veidošanai tikai tad, ja tie ir realizējami īsā laikā vai ja tās ir kapitāla daļas kredītiestādēs, dzīvības apdrošināšanas sabiedrībās 6. pantā atļautajās robežās, vai kādā dalībvalstī reģistrētās ieguldījumu sabiedrībās;

([1]) OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp. Direktīva grozīta ar Direktīvu 2000/28/EK (OV L 275, 27.10.2000., 37. lpp.).

▼B

vi) trešo personu parādus un prasības pret tām var izmantot tehnisko rezervju veidošanai tikai pēc visu summu atrēķināšanas, ko sabiedrība ir parādā šai trešajai personai;

vii) visu parādu un prasību vērtība, kurus pieņem tehnisko rezervju veidošanai, aprēķināma racionāli, ierēķinot risku, ka daļa summas nav realizējama. Jo īpaši, apdrošinājuma ņēmēju un apdrošināšanas starpnieku parādi, kas radušies apdrošināšanas un pārapdrošināšanas darījumos, izmantojami tikai tad, ja tie nav iekavēti ilgāk par trijiem mēnešiem;

viii) ja piederošajos aktīvos ietilpst ieguldījumi kādā meitasuzņēmumā, kas pārvalda visus vai daļu no dzīvības apdrošināšanas sabiedrības ieguldījumiem tā labā, piederības dalībvalstij, piemērojot šajā pantā norādītos noteikumus un principus, jāņem vērā meitasuzņēmuma pakārtotie aktīvi; tāpat piederības dalībvalsts var rīkoties ar citu meitasuzņēmumu aktīviem;

ix) atliktos klientu piesaistīšanas izdevumus var izmantot tehnisko rezervju veidošanai tikai tiktāl, ciktāl atbilst matemātisko rezervju aprēķiniem.

4. Neatkarīgi no šā panta 1., 2. un 3. punkta ārkārtējos apstākļos un pēc dzīvības apdrošināšanas sabiedrības lūguma piederības dalībvalsts pagaidu kārtā un pēc rūpīgi pārdomāta lēmuma tehnisko rezervju veidošanai saskaņā ar 22. pantu var pieņemt citu veidu aktīvus.

24. pants

Ieguldījumu diversifikācijas noteikumi

1. Attiecībā uz tehnisko rezervju aktīviem piederības dalībvalsts dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām prasa, lai tai nebūtu ieguldīts vairāk par:

a) 10 % no kopējām bruto tehniskajām rezervēm vienā zemes gabalā vai ēkā vai vairākos zemes gabalos vai ēkās, kas atrodas pietiekami tuvu, lai tās būtu uzskatāmas par vienu ieguldījumu;

b) 5 % no tā kopējām bruto tehniskajām rezervēm, saskaitot kopā, akcijās un citos tirgojamos vērtspapīros, kas pielīdzināmi akcijām, obligācijām, parādzīmēm un citiem tā paša uzņēmuma naudas un kapitāla tirgus dokumentiem, vai aizņēmumos, kurus piešķir šim pašam aizņēmuma ņēmējam, aizņēmumos neieskaitot tos, kas piešķirti valsts, reģionālajām vai vietējām iestādēm vai starptautiskajām organizācijām, kuru locekļi ir viena vai vairākas dalībvalstis. Šo robežu var paaugstināt līdz 10 %, ja uzņēmums neiegulda vairāk kā 40 % no tā bruto tehniskajām rezervēm aizņēmumos vai emitentu un aizņēmumu ņēmēju vērtspapīros, katrā no tām ieguldot vairāk par 5 % no tā aktīviem;

c) 5 % no tā kopējām bruto tehniskajām rezervēm nenodrošinātos aizdevumos, ieskaitot 1 % par katru nenodrošinātu aizdevumu, kas nav aizdevums, ko piešķir kredītiestādēm, dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, cik to pieļauj 6. pants, un ieguldījumu sabiedrībām, kas reistrētas kādā dalībvalstī. Robežas var paaugstināt līdz attiecīgi 8 % un 2 % ar lēmumu, ko katrā atsevišķā gadījumā pieņem piederības dalībvalsts kompetentā iestāde;

d) 3 % no tā kopējām bruto tehniskajām rezervēm kasē esošajā naudā;

e) 10 % no kopējām bruto tehniskajām rezervēm akcijās, citos vērtspapīros, kas pielīdzināmi akcijām, un parādzīmēs, ko netirgo regulētos tirgos.

2. Ja 1. pantā minētā ieguldījumu robeža kādā konkrētā apdrošināšanas kategorijā nav noteikta, tas nenozīmē, ka šā veida aktīvus tehniskajām rezervēm var izmantot neierobežoti. Piederības dalībvalsts paredz sīkākus noteikumus, kas precizē pieņemamu aktīvu izmantošanu. Nosakot un piemērojot šos noteikumus, tā nodrošina, ka tiek ievēroti šādi principi:

i) aktīviem, no kuriem veido tehniskās rezerves, jābūt tik daudzveidīgiem un tā izkliedētiem, lai nepieļautu pārmērīgu atkarību no vienas kategorijas aktīviem, ieguldījumu tirgus vai ieguldījumiem;

▼B

ii) ieguldījumus tādu veidu aktīvos, kas rada lielu riska iespējamību sakarā ar šā aktīva būtību vai emitenta kvalitāti, ierobežo līdz racionālam līmenim;

iii) ierobežojot dažu kategoriju aktīvus, tehnisko rezervju aprēķinos jāņem vērā pārapdrošināšanas darījumi;

iv) ja aktīvos ietilpst ieguldījumi kādā meitasuzņēmumā, kas pārvalda visus vai daļu no dzīvības apdrošināšanas sabiedrības ieguldījumiem tās labā, piederības dalībvalstij, piemērojot šajā pantā norādītos noteikumus un principus, jāņem vērā meitasuzņēmuma pakārtotie aktīvi; tāpat piederības dalībvalsts var rīkoties ar citu meitasuzņēmumu aktīviem;

v) tehniskajās rezervēs izmantoto aktīvu procentam, kas pieder pie nelikvīdajiem ieguldījumiem, jābūt racionālam;

vi) ja aktīvos ietilpst aizdevumi kredītiestādēm vai šo iestāžu emitētas parādzīmes, piederības dalībvalsts, piemērojot noteikumus un principus, kas noteikti šajā pantā, var ņemt vērā šo kredītiestāžu pakārtotos aktīvus. Šādu procedūru var piemērot tikai tad, ja kredītiestādes galvenais birojs atrodas kādā no dalībvalstīm, tā pilnīgi pieder šai dalībvalstij un/vai šās dalībvalsts vietējām pašvaldībām un tās darbība saskaņā ar statūtiem un dibināšanas dokumentu ir starpnieku īstenoti aizdevumi valstij vai pašvaldībām vai to garantēti aizdevumi, vai aizdevumi iestādēm, kas cieši saistītas ar valsti vai pašvaldībām.

3. Sīki izstrādātajos noteikumos, paredzot nosacījumus, lai aktīvi būtu pieņemami, dalībvalsts var noteikt stingrākus ierobežojumus:

— aizdevumiem bez bankas garantijas, dzīvības apdrošināšanas sabiedrības garantijas, ķīlas vai cita nodrošinājuma salīdzinājumā ar aizņēmumiem, kas ir šādi nodrošināti,

— vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, kas nav koordinēti Direktīvas 85/611/EEK nozīmē, un citiem ieguldījumu fondiem salīdzinājumā ar vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu sabiedrībām, kas tiek koordinētas minētās direktīvas nozīmē,

— vērtspapīriem, kurus netirgo regulētos tirgos, salīdzinājumā ar tiem, kurus tirgo,

— obligācijām, parādzīmēm un citiem naudas un kapitāla tirgus instrumentiem, kurus neizlaiž valstis, vietējās vai reionālās pašvaldības vai sabiedrības, kas pieder pie A klases, kā definēts Direktīvā 2000/12/EEK, vai emitenti, kas ir starptautiskas organizācijas, starp kuru locekļiem ir vismaz viena Kopienas dalībvalsts, salīdzinājumā ar tiem pašiem finanšu instrumentiem, ko izlaiž šādas iestādes.

4. Attiecībā uz dažām obligācijām, ja tās emitē kredītiestāde, kuras galvenais birojs atrodas kādā dalībvalstī un uz kuru saskaņā ar likumu attiecas īpaša valsts uzraudzība, kas paredzēta šādu parādzīmju turētāju aizsardzībai, dalībvalstis var paaugstināt 1. punkta b) apakšpunktā noteikto robežu līdz 40 %. Jo īpaši summām, kas iegūtas šādu parādzīmju emisijā, saskaņā ar likumu jābūt ieguldītām aktīvos, kas visu parādzīmju derīguma laiku spēj nodrošināt tajās nostiprinātās prasības un emitenta neveiksmīgas darbības gadījumā pirmām kārtām izmantojamas pamatsummas atmaksai un uzkrāto procentu izmaksai.

5. Dalībvalstis nenosaka dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām prasību izdarīt ieguldījumus konkrētu veidu aktīvos.

6. Neatkarīgi no šā panta 1. punkta ārkārtējos apstākļos un pēc dzīvības apdrošināšanas sabiedrības lūguma piederības dalībvalsts pagaidu kārtā un pēc rūpīgi pārdomāta lēmuma tehnisko rezervju veidošanai var saskaņā ar 22. pantu pieļaut 1. punkta a) līdz e) apakšpunkta noteikumu atvieglojumus.

▼B

25. pants

Ar vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem vai akciju indeksu saistīti līgumi

1. Ja līgumā paredzētie labumi ir tieši saistīti ar daļu vērtību vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumā vai ar aktīvu vērtību apdrošināšanas sabiedrības iekšējā fondā, kas parasti sadalīts vienībās, tehniskās rezerves attiecībā uz šīm priekšrocībām iespējami cieši jāsaista ar šīm vienībām vai, ja vienības nav izveidotas, šiem aktīviem.

2. Ja līgumā paredzētie labumi ir tieši saistīti ar akciju indeksu vai citu atsauces vērtību, kas nav norādīta 1. punktā, tehniskās rezerves attiecībā uz šiem labumiem iespējami cieši jāsaista ar vienībām, kuras uzskatāmas par atsauces vērtību, vai, ja vienības nav izveidotas, ar aktīviem ar attiecīgu nodrošinājumu un tirgojamību, kas iespējami tuvu atbilst tiem, kuri ir attiecīgās atsauces vērtības pamatā.

3. Direktīvas 22. un 24. pants neattiecas uz aktīviem, kurus patur saistību saskaņošanas nolūkā, kas ir tieši saistīti ar 1. un 2. punktā minētajiem labumiem. Atsauces uz tehniskajām rezervēm 24. pantā attiecas uz tehniskajām rezervēm, izņemot rezerves attiecībā uz šādām saistībām.

4. Ja 1. un 2. punktā minētie labumi ietver ieguldījumu efektivitātes garantiju vai kādu citu garantētu labumu, attiecībā uz atbilstošajām papildu tehniskajām rezervēm jāievēro 22., 23. un 24. panta noteikumi.

26. pants

Atbilstības noteikumi

1. Šīs direktīvas 20. panta 3. punkta un 54. panta nolūkā dalībvalstis izpilda II pielikumu attiecībā uz atbilstības noteikumiem.

2. Šis pants neattiecas uz 25. pantā minētajām saistībām.

3. NODAĻA

NOTEIKUMI SAISTĪBĀ AR MAKSĀTSPĒJAS REZERVI UN GARANTIJAS FONDU

27. pants

Pieejamā maksātspējas rezerve

1. Katra dalībvalsts prasa no katras dzīvības apdrošināšanas sabiedrības, kuras galvenais birojs atrodas tās teritorijā, lai tās rīcībā attiecībā uz visu tās uzņēmējdarbību vienmēr būtu pietiekama faktiskā maksātspējas rezerve, kas ir vismaz vienlīdzīga ar šajā direktīvā noteiktajām prasībām.

2. Faktisko maksātspējas rezervi veido dzīvības apdrošināšanas sabiedrības aktīvi, kas ir brīvi no paredzamām saistībām, atskaitot nemateriālās vērtības, tostarp:

a) samaksātais akciju kapitāls vai, savstarpējas dzīvības apdrošināšanas sabiedrību gadījumā, faktiskais dibināšanas kapitāls, ko papildina visu dalībnieku konti, kas atbilst šādiem kritērijiem:

   i) statūtos ir norāde, ka no šiem kontiem var veikt maksājumus dalībniekiem tikai tādā mērā, ka tas nerada pieejamās maksātspējas rezerves tādu pazemināšanos, ka netiek sasniegts paredzētais līmenis, vai, sabiedrības likvidēšanas gadījumā, tad, kad nokārtoti visi sabiedrības parādi;

   ii) statūtos ir paredzēts, ka attiecībā uz visiem maksājumiem, kas minēti i) punktā un nav saistīti ar individuālu dalības izbeigšanu, kompetentās iestādes tiek informētas vismaz mēnesi iepriekš un šajā laika posmā tās var aizliegt maksājumus;

   iii) attiecīgos statūtu noteikumus var grozīt tikai pēc tam, kad kompetentās iestādes ir paziņojušas, ka tām nav iebildumu pret šiem grozījumiem, neskarot kritērijus, kas norādīti i) un ii) punktā;

b) rezerves (obligātās un brīvās), kas neatbilst apdrošināšanas saistībām;

▼B

c) iepriekšējo gadu peļņa vai zaudējumi pēc izmaksājamo dividenžu atskaitīšanas;

d) ciktāl to pieļauj valsts tiesību akti, bilancē uzrādītās peļņas rezerves, ja tās var izmantot iespējamo zaudējumu segšanai un tās nav paredzēts izdalīt apdrošinājuma ņēmējiem.

Faktisko maksātspējas rezervi samazina par dzīvības apdrošināšanas sabiedrības tieši turēto pašu akciju summu.

▼M3

No pieejamās maksātspējas normas atrēķina arī šādus posteņus:

a) apdrošināšanas uzņēmuma dalība šādos uzņēmumos:

— apdrošināšanas uzņēmumi šīs direktīvas 4. panta, Direktīvas 73/239/EEK 6. panta vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/78/EK (1998. gada 27. oktobris) par apdrošināšanas grupu apdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzību ([1]) 1. panta b) punkta nozīmē,

— pārapdrošināšanas uzņēmumi Direktīvas 2005/68/EK 3. panta nozīmē vai trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmumi Direktīvas 98/78/EK 1. panta 1. punkta nozīmē,

— apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrības Direktīvas 98/78/EK 1. panta i) punkta nozīmē,

— kredītiestādes un finanšu iestādes Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/12/EK (2000. gada 20. marts) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu ([2]) 1. panta 1. un 5. punkta nozīmē,

— ieguldījumu sabiedrības un finanšu iestādes Padomes Direktīvas 93/22/EEK (1993. gada 10. maijs) par ieguldījumu pakalpojumiem vērtspapīru jomā ([3]) 1. panta 2. punkta nozīmē un Padomes Direktīvas 93/6/EEK (1993. gada 15. marts) par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību ([4]) 2. panta 4. un 7. punkta nozīmē;

b) katrs no šiem posteņiem, ko apdrošināšanas uzņēmums tur attiecībā uz a) apakšpunktā definētajām juridiskajām personām, kurās tam ir dalība:

— finanšu instrumenti, kas minēti 3. punktā,

— finanšu instrumenti, kas minēti Direktīvas 73/239/EEK 16. panta 3. punktā,

— pakārtoto prasījumu un finanšu instrumenti, kas minēti Direktīvas 2000/12/EK 35. pantā un 36. panta 3. punktā.

Ja citu kredītiestāžu, ieguldījumu sabiedrību, finanšu iestāžu, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu vai apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrības akcijas ir turējumā uz laiku finansiālas palīdzības nolūkā, lai reorganizētu vai glābtu attiecīgo iestādi, kompetentā iestāde var atteikties no noteikuma par trešās daļas a) un b) apakšpunktā minētajiem atskaitījumiem.

Dalībvalstis saviem pārapdrošināšanas uzņēmumiem kā alternatīvu to trešās daļas a) un b) apakšpunktā minēto posteņu atrēķināšanai, ko apdrošināšanas uzņēmums tur kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un finanšu iestādēs, var atļaut *mutatis mutandis* piemērot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos ([5]) I pielikumā paredzēto 1., 2. vai 3. metodi. No tām 1. metodi (konsolidēto uzskaiti)

([1]) OV L 330, 5.12.1998., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK (OV L 79, 24.3.2005., 9. lpp.).
([2]) OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.
([3]) OV L 141, 11.6.1993., 27. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2002/87/EK (OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.).
([4]) OV L 141, 11.6.1993., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.
([5]) OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.

▼M3

piemēro vienīgi tad, ja kompetentā iestāde ir pārliecināta par integrētās vadības un iekšējās kontroles līmeni attiecībā uz tiem subjektiem, kas būtu jākonsolidē. Izvēlēto metodi lieto konsekventi.

Dalībvalstis var noteikt, ka maksātspējas normas aprēķināšanai, kā noteikts šajā direktīvā, apdrošināšanas uzņēmumiem, kas pakļauti papildu uzraudzībai saskaņā ar Direktīvu 98/78/EK vai papildu uzraudzībai saskaņā ar Direktīvu 2002/87/EK, nav jāatrēķina šā panta trešās daļas a) un b) apakšpunktā minētie posteņi, ko tur kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās, finanšu iestādēs, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumos vai apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrībās, uz ko tiek attiecināta papildu uzraudzība. Šajā punktā minēto dalību atrēķināšanai dalība nozīmē dalību Direktīvas 98/78/EK 1. panta f) punkta nozīmē.

▼B

3. Pieejamo maksātspējas rezervi var veidot arī:

a) kumulatīvo priekšrocību akciju kapitāls un pakārtoto aizdevumu kapitāls, nepārsniedzot 50 % no zemākās pieejamās maksātspējas rezerves un nepieciešamās maksātspējas rezerves, tostarp 25 % veido pakārtoti aizdevumi ar fiksētu termiņu vai fiksēta termiņa kumulatīvo priekšrocību akciju kapitāls, ar noteikumu, ka dzīvības apdrošināšanas sabiedrības bankrota vai likvidācijas gadījumā ir saistoši nolīgumi, saskaņā ar kuriem pakārtoto aizdevumu kapitāls vai priekšrocību akciju kapitāls ierindojams pēc visu citu kreditoru prasījumiem un nav atmaksājams, kamēr nav nokārtoti visi citi nesamaksātie parādi.

   Pakārtoto aizdevumu kapitālam jāatbilst arī šādiem nosacījumiem:

   i) vērā ņem vienīgi faktiski iemaksātus līdzekļus;

   ii) noteikta termiņa aizņēmumu sākotnējam termiņam jābūt vismaz pieci gadi. Vēlākais gadu pirms termiņa dzīvības apdrošināšanas sabiedrība iesniedz kompetentajām iestādēm apstiprināšanai plānu, kurā norādīts, kā pieejamā maksātspējas rezerve tiks saglabāta vai kā tiks nodrošināts tās vēlamais līmenis līdz noteiktajam termiņam, ja vien aizņēmuma summa, kas ietilpst maksātspējas rezervē, netiek pakāpeniski samazināta piecu gadu laikā pirms termiņa. Kompetentās iestādes var atļaut atmaksāt šos līdzekļus pirms termiņa, ja attiecīgā dzīvības apdrošināšanas emitentsabiedrība iesniedz pieteikumu un tās maksātspējas rezerve nekrītas zem noteiktā līmeņa;

   iii) nenoteikta termiņa aizņēmumus atmaksā vienīgi pēc tāda paziņojuma par aizdevuma uzteikumu, kura termiņš ir pieci gadi, izņemot gadījumus, kad aizdevumus vairs neuzskata par pieejamās maksātspējas rezerves daļu vai kad formāli ir lūgta kompetento iestāžu piekrišana pirmstermiņa atmaksāšanai. Otrajā gadījumā dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai jāinformē kompetentās iestādes vismaz sešus mēnešus pirms paredzētā atmaksāšanas datuma, uzrādot pieejamo un nepieciešamo maksātspējas rezervi gan pirms, gan pēc šīs atmaksāšanas. Kompetentās iestādes pieļauj atmaksāšanu tikai tad, ja dzīvības apdrošināšanas sabiedrības maksātspējas rezerve iznākumā nevar kristies zem noteiktā līmeņa;

   iv) aizdevuma līgumā nav neviena noteikuma, kas paredz, ka īpašos apstākļos, izņemot dzīvības apdrošināšanas sabiedrības likvidāciju, parāds ir atmaksājams pirms līgtā termiņa;

   v) aizdevuma līgumu var grozīt tikai pēc tam, kad kompetentās iestādes ir paziņojušas, ka tām nav iebildumu pret grozījumiem;

b) vērtspapīri bez noteikta termiņa un citi instrumenti, tostarp kumulatīvās priekšrocību akcijas, izņemot a) punktā minētās, nepārsniedzot 50 % no zemākās pieejamās maksātspējas rezerves vai nepieciešamās maksātspējas rezerves attiecībā uz šādu vērtspapīru kopumu un pakārtoto aizdevumu kapitālu, kas minēts a) punktā, ja vien tie atbilst šādiem nosacījumiem:

   i) tos nevar atmaksāt pēc turētāja iniciatīvas vai bez kompetentās iestādes iepriekšējas piekrišanas;

   ii) emisijas līgums dod dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai iespēju atlikt aizņēmuma procentu maksājumus;

▼B

iii) aizdevēja prasības pret dzīvības apdrošināšanas sabiedrību ir pakārtoti primāro kreditoru prasījumiem;

iv) dokumentos, kas nosaka vērtspapīru emisiju, paredzēta iespēja izmantot nesamaksāto parādu un procentus zaudējumu izlīdzināšanai, nodrošinot dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai iespēju turpināt darbību;

v) vērā ņem vienīgi faktiski samaksātas summas.

4. Pēc pieprasījuma un pamatojuma, ko sabiedrība iesniedz kompetentajai iestādei piederības dalībvalstī, un ar šīs iestādes piekrišanu pieejamajā maksātspējas rezervē var būt arī:

a) līdz 2009. gada 31. decembrim var būt summa, kas vienāda ar 50 % no sabiedrības sagaidāmās peļņas, bet nepārsniedz 25 % no mazākās pieejamās maksātspējas rezerves summas vai nepieciešamās maksātspējas rezerves. Sagaidāmās peļņas apjomu iegūst, reizinot paredzēto gada peļņu ar koeficientu, kura aprēķināšanā izmanto vidējo atlikušo apdrošināšanas polišu derīguma termiņu. Izmantotais koeficients nedrīkst būt lielāks par seši. Gada paredzamā peļņa nepārsniedz aritmētisko vidējo peļņu, kas iegūta no 2. panta 1. punktā uzskaitītajām darbībām pēdējos piecos finanšu gados.

Kompetentās iestādes var piekrist tam, ka šādu summu iekļauj faktiskajā maksātspējas rezervē:

i) ja kompetentajai iestādei ir iesniegts aktuārpārskats, kur apstiprināta šīs sagaidāmās peļņas varbūtība, un

ii) ciktāl vērā vēl nav ņemta tā sagaidāmās peļņas daļa, ko gūst no slēptām tīrajām rezervēm, kas minētas c) punktā;

b) gadījumā, ja rezerves veidošanā netiek izmantota cilmerēšana, vai gadījumā, ja cilmerētā rezerve nesasniedz uzkrājumu no klientu piesaistes izmaksām, kas iekļautas prēmijā, var iekļaut starpību starp cilmerētu vai daļēji cilmerētu matemātisko rezervi un matemātisku rezervi, kas cilmerēta, piemērojot likmi, kas līdzvērtīga prēmijā iekļauto klientu piesaistes izmaksu uzkrājumam. Šī summa tomēr nevar pārsniegt 3,5 % no summas, ko iegūst, summējot starpības starp attiecīgajiem dzīvības apdrošināšanas kapitāliem un matemātiskajām rezervēm visām tām polisēm, attiecībā uz ko var piemērot cilmerēšanu. No starpības atrēķina kā aktīvus iegrāmatotās neamortizētās apdrošināšanas līguma izmaksas;

c) slēptās tīrās rezerves, kas atklājas aktīvu novērtēšanā, ciktāl šādām slēptām tīrajām rezervēm nav izņēmuma raksturs;

d) vienu pusi no neapmaksātā pamatkapitāla vai dibināšanas kapitāla, līdzko samaksātā daļa sasniedz 25 % no minētā pamatkapitāla vai fonda, nepārsniedzot 50 % no mazākās pieejamās maksātspējas rezerves vai maksātspējas rezerves prasības.

5. Grozījumus 2., 3. un 4. punktā, ņemot vērā pārmaiņas, kas pamato faktiskās maksātspējas rezervē iekļaujamo elementu tehnisku pielāgojumu, pieņem saskaņā ar 65. panta 2. punktā noteikto procedūru.

28. pants

Nepieciešamā maksātspējas rezerve

1. Ievērojot 29. pantu, nepieciešamo maksātspējas rezervi nosaka saskaņā ar 2. līdz 7. punktu, pēc īstenotajiem dzīvības apdrošināšanas veidiem.

2. Dzīvības apdrošināšanas veidiem, kas paredzēti 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, izņemot dzīvības apdrošināšanu, kas saistīta ar ieguldījumu fondiem, un darbībām, kas paredzētas 2. panta 3. punktā, nepieciešamā maksātspējas rezerve ir vienāda ar summu, ko iegūst, summējot divus šādus rezultātus:

▼M3

a) pirmais rezultāts:

to iegūst, daļu, kas atbilst 4 % no matemātiskajām rezervēm, kas attiecas uz tiešajiem darījumiem un pieņemtās pārapdrošināšanas līgumiem, neatskaitot cedēto pārapdrošināšanu, reizinot ar koefi-

▼M3

cientu, kas iegūts, pēdējā finanšu gada neto matemātiskās rezerves, no kā atskaitīta cedētā pārapdrošināšana, dalot ar bruto matemātiskajām rezervēm. Šī attiecība nekad nevar būt zemāka par 85 %. Apdrošināšanas uzņēmumam iesniedzot pieteikumu ar apliecinošiem pierādījumiem piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei un saņemot tās piekrišanu, no Direktīvas 2005/68/EK 46. pantā minētajām īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām atgūstamās summas var atskaitīt kā pārapdrošināšanu;

b) otrais rezultāts:

polisēm, kuru riska kapitāls nav negatīvs skaitlis, to iegūst, daļu, kas atbilst 0,3 % no šāda kapitāla, attiecībā uz ko dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai ir saistības, reizinot ar pēdējā finanšu gadā pastāvošo attiecību starp riska kapitālu, kas palicis kā sabiedrības saistības pēc pārapdrošināšanas cesijām un retrocesijām, un kopējo riska kapitālu, neatskaitot pārapdrošināšanu; šī attiecība nekad nevar būt zemāka par 50 %; apdrošināšanas uzņēmumam iesniedzot pieteikumu ar apliecinošiem pierādījumiem piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei un saņemot tās piekrišanu, no Direktīvas 2005/68/EK 46. pantā minētajām īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām atgūstamās summas var atskaitīt kā pārapdrošināšanu;

▼B

attiecībā uz īslaicīgu nāves gadījuma riska apdrošināšanu, kuras termiņš nepārsniedz trīs gadus, iepriekš minētā daļa ir 0,1 %. Attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu, kuras termiņš pārsniedz trīs gadus, bet nepārsniedz piecus gadus, šī daļa ir 0,15 %.

3. Attiecībā uz papildu apdrošināšanu, kas minēta 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā, nepieciešamā maksātspējas rezerve ir vienāda ar nepieciešamo maksātspējas rezervi dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, kā paredzēts Direktīvas 73/239/EEK 16.a pantā, izņemot minētās direktīvas 17. panta noteikumus.

4. Attiecībā uz pastāvīgu neanulējamu veselības apdrošināšanu, kas minēta 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā, nepieciešamā maksātspējas rezerve ir vienāda ar:

a) daļu, kas atbilst 4 % no matemātiskajām rezervēm, kas aprēķinātas atbilstīgi šā panta 2. punkta a) apakšpunktam, plus

b) nepieciešamā maksātspējas rezerve, kas apdrošināšanas sabiedrībām paredzēta Direktīvas 73/239/EEK 16.a pantā, izņemot minētās direktīvas 17. panta noteikumus. Tomēr minētās direktīvas 16.a panta 6. punkta b) apakšpunktā paredzēto nosacījumu, saskaņā ar ko tiek izveidota rezerve sakarā ar novecošanu, var aizstāt ar grupas apdrošināšanas prasību.

5. Kapitāla izpirkšanas operācijām, kas minētas 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā, nepieciešamā maksātspējas rezerve ir vienāda ar 4 % no matemātiskajām rezervēm, kuras aprēķinātas atbilstīgi šā panta 2. punkta a) apakšpunktam.

6. Tontīnu darbībām, kas minētas 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā, nepieciešamā maksātspējas rezerve ir vienāda ar 1 % no to aktīviem.

7. Attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu, kas paredzēta 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, kura ir saistīta ar ieguldījumu fondiem, un darbībām, kas minētas 2. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunktā, nepieciešamā maksātspējas rezerve ir vienāda ar šādu lielumu summu:

a) ciktāl dzīvības apdrošināšanas sabiedrība uzņemas ieguldījumu risku, daļa, kas atbilst 4 % no tehniskajām rezervēm, kas aprēķinātas atbilstīgi šā panta 2. punkta a) apakšpunktam;

b) ciktāl sabiedrība neuzņemas ieguldījumu risku, bet piešķīrums vadības izmaksu segšanai ir noteikts laikposmam, kas pārsniedz piecus gadus, daļa, kas atbilst 1 % no tehniskajām rezervēm, kas aprēķinātas atbilstīgi šā panta 2. punkta a) apakšpunktam;

c) ciktāl sabiedrība neuzņemas ieguldījumu risku, un piešķīrums vadības izmaksu segšanai nav noteikts laikposmam, kas pārsniedz piecus gadus, summa, kas vienāda ar 25 % no tīrajām administrēšanas izmaksām attiecībā uz šīm darbībām pēdējā finanšu gada laikā;

▼B

d) ciktāl dzīvības apdrošināšanas sabiedrība sedz nāves risku, daļa, kas atbilst 0,3 % no riska kapitāla, kas aprēķināts atbilstīgi šā panta 2. punkta b) apakšpunktam.

▼M3

28.a pants

Maksātspējas norma apdrošināšanas uzņēmumiem, kas veic pārapdrošināšanas darbības

1. Katra dalībvalsts attiecībā uz tiem apdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas tās teritorijā, piemēro Direktīvas 2005/68/EK 35.–39. panta noteikumus attiecībā uz to darbību ar pieņemtās pārapdrošināšanas līgumiem, ja iestājas kāds no šiem nosacījumiem:

a) iekasētās pārapdrošināšanas prēmijas pārsniedz 10 % no to prēmiju kopsummas;

b) iekasētās pārapdrošināšanas prēmijas pārsniedz EUR 5 0 000 000;

c) tehniskās rezerves, kas izriet no to pieņemtās pārapdrošināšanas līgumiem, pārsniedz 10 % no to tehnisko rezervju kopsummas.

2. Katra dalībvalsts var izvēlēties piemērot attiecībā uz šā panta 1. punktā minētajiem apdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas tās teritorijā, Direktīvas 2005/68/EK 34. panta noteikumus par to pārapdrošināšanas pieņemšanas darbībām, ja iestājas kāds no minētajā 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

Šajā gadījumā attiecīgā dalībvalsts pieprasa, lai visi aktīvi, kurus šis pārapdrošināšanas uzņēmums izmanto tehnisko rezervju segšanai saistībā ar tā pieņemto pārapdrošināšanu, tiktu nošķirti, pārvaldīti un organizēti atsevišķi no apdrošināšanas uzņēmuma tiešās apdrošināšanas darbības un lai nebūtu nekādu iespēju tos pārvietot. Šajā gadījumā un tikai attiecībā uz pārapdrošināšanas pieņemšanas darbību uz apdrošināšanas uzņēmumiem neattiecas šīs Direktīvas 22. līdz 26. pants.

Dalībvalstis nodrošina, lai to kompetentās iestādes kontrolē otrajā daļā minēto nošķiršanu.

▼B

29. pants

Garantiju fonds

1. Viena trešdaļa no šīs direktīvas 28. pantā definētās nepieciešamās maksātspējas rezerves ir garantiju fonds. Šo fondu veido elementi, kas uzskaitīti 27. panta 2. un 3. punktā un, ar piekrišanu, ko devusi kompetentā iestāde piederības dalībvalstī, 4. punkta c) apakšpunktā.

2. Garantiju fonds ir vismaz EUR 3 miljoni.

Katra dalībvalsts var noteikt minimālā garantiju fonda samazinājumu par vienu ceturto daļu savstarpējas apdrošināšanas sabiedrībām un savstarpējas apdrošināšanas tipa apvienībām.

30. pants

Garantiju fonda apjoma pārskats

1. Direktīvas 29. panta 2. punktā paredzēto summu, kas izteikta eiro, no 2003. gada 20. septembra ik gadus pārskata, ņemot vērā izmaiņas Eiropas patēriņa cenu indeksā, ko Statistikas birojs publicējis attiecībā uz visām dalībvalstīm.

Summu pielāgo automātiski, eiro izteikto pamatsummu palielinot par minētā indeksa izmaiņu procentu daļu laikposmā no 2002. gada 20. marta līdz pārskata datumam un noapaļojot to līdz daudzkārtnim EUR 100 000.

Ja izmaiņu procenti kopš pēdējās pielāgošanas nesasniedz 5 %, pielāgošanu neveic.

2. Komisija katru gadu informē Eiropas Parlamentu un Padomi par pārskatīšanu un 1. punktā minēto pielāgoto summu.

▼B

31. pants

Aktīvi, ko neizmanto tehnisko rezervju veidošanai

1. Dalībvalstis neparedz nekādus noteikumus attiecībā uz to aktīvu izvēli, kurus nav paredzēts izmanot 20. pantā minēto tehnisko rezervju veidošanai.

2. Saskaņā ar 20. panta 3. punktu, 37. panta 1., 2., 3. un 5. punktu un 39. panta 1. punkta otro daļu dalībvalstis neliedz brīvi rīkoties ar kustamiem vai nekustamiem aktīviem, kas ietilpst licencētu dzīvības apdrošināšanas sabiedrību aktīvos.

3. Šā panta 1. un 2. punkts nav šķērslis pasākumiem, ko dalībvalstis, aizstāvot dzīvības apdrošinājuma ņēmēju intereses, ir tiesīgas veikt, būdamas attiecīgās dzīvības apdrošināšanas sabiedrības īpašnieki, dalībnieki vai biedri.

4. NODAĻA

LĪGUMTIESĪBAS UN DZĪVĪBAS APDROŠINĀŠANAS NOSACĪJUMI

32. pants

Piemērojamie tiesību akti

1. Šajā direktīvā norādītajiem darījumiem piemēro saistību dalībvalsts tiesību aktus. Tomēr, ja šīs dalībvalsts tiesību akti to pieļauj, puses var izvēlēties citas valsts tiesību aktus.

2. Ja apdrošinājuma ņēmējs ir fiziska persona un viņa pastāvīgā dzīvesvieta ir dalībvalstī, kuras pilsonis viņš nav, līdzēji var izvēlēties apdrošinājuma ņēmēja pilsonības dalībvalsts tiesību aktus.

3. Ja valstī ir vairākas teritoriālas vienības un katrai no tām ir savas tiesību normas attiecībā uz līgumsaistībām, katru vienību uzskata par atsevišķu valsti, lai konstatētu, kādi tiesību akti piemērojami saskaņā ar šo direktīvu.

Dalībvalsts, kurā vairākām teritoriālām vienībām ir savas tiesību normas attiecībā uz līgumsaistībām, nav spiesta piemērot šīs direktīvas noteikumus šo vienību tiesību aktu pretrunas gadījumā.

4. Šis pants nekādi neierobežo dalībvalsts, kurā atrodas tiesa, tiesību normu piemērošanu gadījumā, kad tās ir obligātas, neatkarīgi no tā, kuru tiesību aktus līgumam piemēro citos gadījumos.

Ja tā paredz dalībvalsts tiesību akti, saistību dalībvalsts obligātās tiesību normas var piemērot tiktāl, ciktāl šīs tiesību normas piemērojamas saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem, neatkarīgi no tā, kurus tiesību aktus piemēro līgumam.

5. Šajā direktīvā norādītajiem dzīvības apdrošināšanas līgumiem, ievērojot iepriekšējos punktus, dalībvalstis piemēro savus vispārīgos starptautisko privāttiesību noteikumus attiecībā uz līgumsaistībām.

33. pants

Vispārējais labums

Saistību dalībvalsts neliedz apdrošinājuma ņēmējiem slēgt līgumus ar apdrošināšanas sabiedrībām saskaņā ar 4. panta nosacījumiem, ja vien tas nav pretrunā tiesību normām, kas aizsargā vispārējā labuma saistību dalībvalstī.

34. pants

Noteikumi saistībā ar dzīvības apdrošināšanas nosacījumiem un prēmiju apjomiem

Dalībvalstis nedrīkst pieņemt noteikumus, kas prasa iepriekš apstiprināt vispārīgos un īpašos apdrošināšanas nosacījumus, prēmiju lielumus, aprēķinu bāzi, kuru jo īpaši izmanto prēmiju un tehnisko rezervju aprē-

▼B

ķināšanai, vai veidlapas un citus iespiedu dokumentus, ko dzīvības apdrošināšanas sabiedrība gatavojas izmantot darījumos ar apdrošinājuma ņēmējiem, vai noteikumus, kas prasa regulāri ziņot par tiem.

Neatkarīgi no šā punkta pirmās daļas, vienīgi nolūkā pārbaudīt, vai ievēroti valsts noteikumi par apdrošināšanas matemātikas principiem, piederības dalībvalsts drīkst pieprasīt regulārus ziņojumus par to, kāda tehniskā bāze tiek izmantota prēmiju un tehnisko rezervju apjoma aprēķināšanai, neizvirzot šo prasību par priekšnoteikumu uzņēmuma darbībai.

Ne vēlāk kā līdz 1999. gada 1. jūlijam Komisija iesniedz Padomei ziņojumu par šo noteikumu izpildi.

35. pants

Līguma laušanas laikposms

1. Katra dalībvalsts paredz, ka apdrošinājuma ņēmējam, kurš noslēdz individuālu dzīvības apdrošināšanas līgumu, ir 14 līdz 30 kalendāro dienu termiņš no brīža, kad viņš ir informēts par līguma noslēgšanu, kurā viņš var lauzt līgumu.

Līdz ar paziņojumu par līguma laušanu apdrošinājuma ņēmējs ir atbrīvots no jebkādiem turpmākiem pienākumiem, kas paredzēti līgumā.

Citas tiesiskās sekas un līguma laušanas nosacījumus nosaka tiesību aktos, kas attiecas uz līgumiem, kā noteikts 32. pantā, it īpaši attiecībā uz kārtību, kā apdrošinājuma ņēmēji informējami par to, ka līgums noslēgts.

2. Dalībvalstīm nav jāpiemēro 1. punkts līgumiem, kas noslēgti uz sešiem mēnešiem vai īsāku laiku, un gadījumos, kad sakarā ar apdrošinājuma ņēmēja statusu vai līguma noslēgšanas apstākļiem apdrošinājuma ņēmējam šī īpašā aizsardzība nav vajadzīga. Dalībvalstis savos noteikumos precizē gadījumus, kad 1. punktu nepiemēro.

36. pants

Informācija apdrošinājuma ņēmējiem

1. Pirms apdrošināšanas līguma noslēgšanas jādara zināma apdrošinājuma ņēmējiem vismaz tā informācija, kas norādīta III pielikuma A punktā.

2. Visu līguma darbības laiku apdrošinājuma ņēmēji jāinformē par pārmaiņām, kas saistītas ar informāciju, kura norādīta III pielikuma B punktā.

3. Saistību dalībvalsts tikai tad var prasīt, lai dzīvības apdrošināšanas sabiedrības sniedz ziņas papildus III pielikumā norādītajai informācijai, ja tās ir nepieciešamas, lai apdrošinājuma ņēmēji pienācīgi apzinātos būtiskos saistību elementus.

4. Sīkākus noteikumus par šā panta un III pielikuma ieviešanu nosaka saistību dalībvalsts.

5. NODAĻA

DZĪVĪBAS APDROŠINĀŠANAS SABIEDRĪBAS GRŪTĪBĀS VAI NEPIEĻAUJAMĀ STĀVOKLĪ

37. pants

Grūtībās nonākušas dzīvības apdrošināšanas sabiedrības

1. Ja dzīvības apdrošināšanas sabiedrība nepilda 20. panta prasības, piederības dalībvalsts kompetentā iestāde, paziņojusi par savu nodomu saistību dalībvalsts kompetentajām iestādēm, drīkst aizliegt tai brīvi rīkoties ar saviem aktīviem.

▼B

2. Lai uzlabotu tādas dzīvības apdrošināšanas sabiedrības finanšu stāvokli, kuras maksātspējas rezerve ir kļuvusi mazāka par 28. pantā norādīto obligāto apjomu, sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentā iestāde pieprasa iesniegt apstiprināšanai finanšu stabilitātes atjaunošanas plānu.

Ārkārtas gadījumos, ja kompetentā iestāde uzskata, ka dzīvības apdrošināšanas sabiedrības finanšu situācija vēl pasliktināsies, tā var arī ierobežot vai aizliegt brīvu rīkošanos ar sabiedrības aktīviem. Tā informē pārējo dalībvalstu iestādes, kuru teritorijā dzīvības apdrošināšanas sabiedrība darbojas, par visiem pasākumiem, kādus tā veikusi, un šīs valstis pēc minētās valsts lūguma veic tādus pašus pasākumus.

3. Ja maksātspējas rezerve kļūst mazāka par garantiju fondu, kas noteikts 29. pantā, piederības dalībvalsts kompetentā iestāde pieprasa apstiprināšanai iesniegt īstermiņa finanšu plānu.

Tā var ierobežot vai aizliegt brīvu rīcību ar dzīvības apdrošināšanas sabiedrības aktīviem. Tā informē citu dalībvalstu iestādes, kuru teritorijā sabiedrība darbojas, par visiem pasākumiem, kādus tā veikusi, un pēc minētās valsts lūguma šīs valstis veic tādus pašus pasākumus.

▼M3

4. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes būtu pilnvarotas, pazemināt samazinājumu, kas pamatojas uz pārapdrošināšanu, līdz 28. pantā noteiktajai maksātspējas normai, ja:

a) pārapdrošināšanas līgumu raksturs vai kvalitāte kopš iepriekšējā finanšu gada ir ievērojami mainījusies;

b) saistībā ar pārapdrošināšanas līgumiem nav pārnestu risku vai arī riska pārnešana ir ierobežota.

▼B

5. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai 1., 2. un 3. punktā paredzētajos gadījumos saskaņā ar likumu varētu aizliegt tās teritorijā atrodošos aktīvu brīvu izmantošanu, ja dzīvības apdrošināšanas sabiedrības piederības dalībvalsts tā lūdz un norāda, uz kuriem aktīviem šādi pasākumi attiecināmi.

38. pants

Finanšu sanācijas plāns

1. Dalībvalstis gādā par to, lai kompetentajām iestādēm būtu tiesības prasīt no apdrošināšanas sabiedrībām finanšu sanācijas plānu gadījumos, kad tās uzskata, ka ir apdraudētas apdrošinājuma ņēmēju tiesības. Šajā finanšu sanācijas plānā attiecībā uz nākamajiem trim finanšu gadiem jābūt vismaz šādu elementu izvērstam aprakstam vai ar tiem saistītiem pierādījumiem:

a) vadības izdevumu provizorisks novērtējums, jo īpaši kārtējie vispārējie izdevumi un komisijas;

b) detalizēts ienākumu un izdevumu aprēķinu plāns attiecībā uz tiešajiem darījumiem, pārapdrošināšanas līgumiem un pārapdrošināšanas cesijām;

c) paredzamā bilance;

d) apdrošināšanas saistību segšanai un nepieciešamās maksātspējas rezerves nodrošināšanai paredzēto finanšu avotu novērtējums;

e) vispārēja pārapdrošināšanas politika.

2. Ja apdrošinājuma ņēmēju tiesības ir apdraudētas sakarā ar sabiedrības finansiālā stāvokļa pasliktināšanos, dalībvalstis gādā par to, lai kompetentajām iestādēm būtu tiesības prasīt no apdrošināšanas sabiedrībām augstāku maksātspējas rezervi, lai nodrošinātu, ka apdrošināšanas sabiedrība visdrīzākajā laikā spēj izpildīt maksātspējas prasības. Šī augstāka līmeņa nepieciešamā maksātspējas rezerve tiek noteikta, ņemot vērā finanšu sanācijas plānu, kas minēts 1. punktā.

▼B

3. Dalībvalstis gādā par to, lai kompetentajām iestādēm būtu tiesības pazemināt visu to elementu vērtību, kas iekļauti pieejamajā maksātspējas rezervē, jo īpaši, ja šo elementu tirgus vērtība ir jūtami mainījusies kopš pēdējā finanšu gada beigām.

4. Dalībvalstis gādā par to, lai kompetentajām iestādēm būtu tiesības pazemināt saskaņā ar 28. pantu noteikto maksātspējas rezerves samazinājumu, pamatojoties uz pārapdrošināšanu, ja:

a) pārapdrošināšanas līgumu raksturs vai kvalitāte kopš pēdējā finanšu gada ir ievērojami mainījusies;

b) nav pārnestu risku saskaņā ar pārapdrošināšanas līgumiem vai arī tie ir mazsvarīgi.

5. Ja kompetentās iestādes ir pieprasījušas apdrošināšanas sabiedrības finanšu sanācijas plānu saskaņā ar 1. punktu, tām jāatturas izsniegt apliecību saskaņā ar 14. panta 1. punktu, 40. panta 3. punkta otro daļu un 42. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ciktāl tās uzskata, ka ir apdraudētas apdrošinājuma ņēmēju tiesības 1. punkta nozīmē.

39. pants

Licences atsaukšana

1. Licenci, ko dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai piešķīrusi piederības dalībvalsts kompetentā iestāde, šī iestāde var atsaukt, ja sabiedrība:

a) nav izmantojusi licenci 12 mēnešu laikā, nepārprotami atsakās no tās vai ir pārtraukusi darbību ilgāk par sešiem mēnešiem, ja vien attiecīgā dalībvalsts nav paredzējusi licences derīguma izbeigšanos šādos gadījumos;

b) vairs nepilda licences piešķiršanas nosacījumus;

c) atvēlētajā laikā nav spējusi veikt pasākumus, kas iekļauti atjaunošanas plānā vai finanšu plānā, kas minēti 37. pantā;

d) nepilda pienākumus, ko tai uzliek attiecīgi noteikumi.

Ja licenci atsauc vai beidzas tās derīgums, piederības dalībvalsts kompetentā iestāde par to attiecīgi informē pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes un tās veic pasākumus, kas liedz dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai to teritorijā sākt jaunus darījumus, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību. Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde sadarbībā ar šīm iestādēm veic visus pasākumus, kas vajadzīgi apdrošināto personu interešu aizsardzībai, un jo īpaši ierobežo dzīvības apdrošināšanas sabiedrības aktīvu brīvu izmantošanu, ievērojot 37. panta 1. punktu, 2. punkta otro daļu un 3. punkta otro daļu.

2. Lēmumi atsaukt licenci precīzi jāpamato un jāpaziņo attiecīgajai dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai.

IV SADAĻA

NOTEIKUMI PAR TIESĪBĀM VEIKT UZŅĒMĒJDARBĪBU UN PAKALPOJUMU SNIEGŠANAS BRĪVĪBU

40. pants

Filiāļu nodibināšanas nosacījumi

1. Dzīvības apdrošināšanas sabiedrība, kas vēlas dibināt filiāli citas dalībvalsts teritorijā, par to paziņo savas piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

2. Dalībvalstis prasa, lai katra dzīvības apdrošināšanas sabiedrība, kas vēlas dibināt filiāli citas dalībvalsts teritorijā, 1. punktā norādītajā paziņojumā sniegtu šādu informāciju:

a) dalībvalsts, kuras teritorijā tā paredzējusi dibināt filiāli;

b) darbību plāns, kurā cita starpā izklāstīti paredzētās darbības veidi un filiāles organizatoriskā uzbūve;

▼B

c) adrese filiāles dalībvalstī, kur iegūstami un iesniedzami dokumenti, ar to saprotot, ka šī adrese izmantojama arī saziņai ar pilnvaroto pārstāvi;

d) filiāles pilnvarotā pārstāvja vārds, kuram ir jābūt attiecīgām pilnvarām, lai varētu radīt dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai saistības pret trešām personām un pārstāvēt to attiecībās ar filiāles dalībvalsts varas iestādēm un tiesām. Attiecībā uz *Lloyd's* sabiedrību, gadījumā, ja filiāles dalībvalstī notiek tiesas prāva sakarā ar apdrošināšanas saistībām, pret apdrošinātajām personām nedrīkst izturēties sliktāk kā tad, ja prāva būtu ierosināta sakarā ar vienkāršākiem darījumiem. Pilnvarotajam pārstāvim tādējādi jābūt attiecīgi pilnvarotam, lai pret viņu varētu ierosināt lietu un viņš varētu radīt saistības attiecīgajiem *Lloyd's* apdrošinātājiem.

3. Ja piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm nav iemesla apšaubīt dzīvības apdrošināšanas sabiedrības administratīvo struktūru vai finanšu stāvokli, tās direktoru vai vadītāju vai tās pilnvarotā pārstāvja labo reputāciju, profesionālo kvalifikāciju vai pieredzi, kas vajadzīga plānotajai darbībai, tās trīs mēnešu laikā pēc visas 2. punktā norādītās informācijas saņemšanas šo informāciju nodod filiāles dalībvalsts kompetentajām iestādēm un par to paziņo attiecīgajai sabiedrībai.

Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes arī pārliecinās, vai dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai ir minimālā maksātspējas rezerve, kas aprēķināta saskaņā ar 28. un 29. pantu.

Ja piederības dalībvalsts kompetentās iestādes atsakās filiāles dalībvalsts kompetentajām iestādēm sniegt 2. punktā minēto informāciju, tās atteikuma iemeslus paziņo attiecīgajai dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai trīs mēnešu laikā pēc visas prasītās informācijas saņemšanas. Ja saņemts atteikums vai netiek veikta nekāda rīcība, sabiedrībai ir tiesības griezties piederības dalībvalsts tiesā.

4. Pirms dzīvības apdrošināšanas sabiedrības filiāle sāk darbību, filiāles dalībvalsts kompetentās iestādes divu mēnešu laikā pēc 3. punktā norādītās informācijas saņemšanas vajadzības gadījumā paziņo piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei, ar kādiem nosacījumiem vispārējā labuma interesēs filiāle darbosies šajā dalībvalstī.

5. Filiāli var dibināt un tā var sākt darbību pēc tam, kad no filiāles dalībvalsts kompetentās iestādes ir saņemts paziņojums vai, gadījumā, ja paziņojums nav saņemts, pēc 4. punktā norādītā termiņa.

6. Gadījumā, ja mainās kādi no 2. punkta b), c) vai d) apakšpunktā norādītajiem datiem, dzīvības apdrošināšanas sabiedrība sniedz rakstisku ziņojumu par šīm pārmaiņām piederības un filiāles dalībvalstu kompetentajām iestādēm vismaz vienu mēnesi pirms pārmaiņu veikšanas, lai piederības un filiāles dalībvalstu kompetentās iestādes varētu izpildīt 3. un 4. punktā norādītās prasības.

41. pants

Pakalpojumu sniegšanas brīvība: iepriekšēja paziņošana piederības dalībvalstij

Dzīvības apdrošināšanas sabiedrības, kas pirmo reizi nodomājušas izmantot pakalpojumu sniegšanas brīvību darbībai vienā vai vairākās dalībvalstīs, iepriekš informē piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, norādot, kādas saistības paredzēts uzņemties.

42. pants

Pakalpojumu sniegšanas brīvība: piederības dalībvalsts sniegts paziņojums

1. Mēneša laikā pēc 41. pantā paredzētā paziņojuma piederības dalībvalsts kompetentās iestādes dalībvalstij vai dalībvalstīm, kurās dzīvības apdrošināšanas sabiedrība plāno darboties, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, iesniedz šādus datus:

a) apliecinājumu, ka dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai ir minimālā maksātspējas rezerve, kas aprēķināta saskaņā ar 28. un 29. pantu;

▼B

b) apdrošināšanas veidus, kurus dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai atļauts piedāvāt;

c) saistības, kādas dzīvības apdrošināšanas sabiedrība paredz uzņemties pakalpojumu sniegšanas dalībvalstīs.

Vienlaicīgi tās attiecīgi informē attiecīgo dzīvības apdrošināšanas sabiedrību.

2. Ja piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nepaziņo 1. punktā norādīto informāciju noteiktā laikā, tām šajā paša laikā dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai jāsniedz atteikuma pamatojums. Atteikuma gadījumā sabiedrībai ir tiesības griezties piederības dalībvalsts tiesā.

3. Dzīvības apdrošināšanas sabiedrība var sākt darbību dienā, kurā to informē par paziņojumu, kas paredzēts 1. punkta pirmajā apakšpunktā.

43. pants

Pakalpojumu sniegšanas brīvība: saistību rakstura izmaiņas

Ja dzīvības apdrošināšanas sabiedrība paredzējusi mainīt 41. pantā minēto informāciju, pārmaiņas izdarāmas saskaņā ar 41. un 42. pantā noteikto procedūru.

44. pants

Valoda

Filiāles vai pakalpojumu sniegšanas dalībvalsts kompetentās iestādes var prasīt, lai informācija, kuru tās saskaņā ar šo direktīvu var pieprasīt par to dzīvības apdrošināšanas sabiedrību darbību, kas darbojas tās teritorijā, būtu tās valsts oficiālajā valodā(-s).

45. pants

Noteikumi attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas nosacījumiem un prēmiju apjomiem

Filiāles vai pakalpojumu sniegšanas dalībvalstis nedrīkst izdot noteikumus, kas prasa iepriekš apstiprināt vispārīgos un īpašos apdrošināšanas nosacījumus, prēmiju apjomus, tehnisko bāzi, ko jo īpaši izmanto prēmiju un tehnisko rezervju aprēķināšanai, vai veidlapas un citus iespiedu dokumentus, kurus dzīvības apdrošināšanas sabiedrība gatavojas izmantot darījumos ar apdrošinājuma ņēmējiem, vai regulāri sniegt ziņas par tiem. Lai pārbaudītu, kā sabiedrības ievēro valsts tiesību normas attiecībā uz apdrošināšanas līgumiem, dalībvalstis var prasīt, lai dzīvības apdrošināšanas sabiedrības, kas to teritorijā paredz veikt dzīvības apdrošināšanas uzņēmējdarbību, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, sniedz tikai nesistemātiskus ziņojumus par apdrošināšanas nosacījumiem un citiem iespiedu dokumentiem, šo prasību neizvirzot par priekšnoteikumu sabiedrības darbībai.

46. pants

Dzīvības apdrošināšanas sabiedrības, kas neatbilst tiesību normām

1. Dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, kas darbojas, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, jāiesniedz filiāles un/vai pakalpojumu sniegšanas dalībvalsts kompetentajām iestādēm visi prasītie dokumenti šā panta izpildei tikpat, ciktāl tas tiek prasīts dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, kam galvenais birojs atrodas šajās dalībvalstīs.

2. Ja kādas dalībvalsts kompetentās iestādes konstatē, ka dzīvības apdrošināšanas sabiedrība ar filiāli vai sabiedrība, kas izmanto pakalpojumu sniegšanas brīvību, šīs valsts teritorijā nepilda tiesību normas, kas šajā valstī uz to attiecas, tās liek dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai šīs nelikumības novērst.

3. Ja attiecīgā dzīvības apdrošināšanas sabiedrība noteiktos pasākumus nepilda, šīs dalībvalsts kompetentās iestādes par to informē piederības dalībvalsts kompetentās iestādes. Pēdējās, tiklīdz iespējams,

▼B

veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgā dzīvības apdrošināšanas sabiedrība nepieļaujamo stāvokli izlabo. Šo pasākumu būtību dara zināmu piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

4. Ja pretēji piederības dalībvalsts veiktajiem pasākumiem vai sakarā ar to, ka pasākumi izrādās nepiemēroti vai šajā valstī netiek piemēroti, dzīvības apdrošināšanas sabiedrība turpina pārkāpt attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošās tiesību normas, dalībvalsts, informējusi piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, var veikt piemērotus pasākumus, lai novērstu turpmākas nelikumības vai sodītu par tām, kā arī, cik noteikti nepieciešams, liegtu sabiedrībai tās teritorijā turpmāk slēgt jaunus dzīvības apdrošināšanas līgumus. Dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijā par dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām ir iespējams saņemt šiem pasākumiem vajadzīgos juridiskos dokumentus.

5. Šā panta 2., 3. un 4. punkta noteikumi neietekmē attiecīgās dalībvalsts pilnvaras ārkārtējās situācijās veikt vajadzīgos pasākumus nolūkā tās teritorijā novērst nelikumības vai sodīt par tām. Tas ietver arī iespēju savā teritorijā aizliegt kādām dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām slēgt jaunus dzīvības apdrošināšanas līgumus.

6. Šā panta 2., 3. un 4. pants neietekmē dalībvalsts pilnvaras uzlikt sodus par pārkāpumiem to teritorijā.

7. Ja dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai, kas izdarījusi pārkāpumu, attiecīgajā dalībvalstī atrodas iestāde vai pieder īpašums, šīs dalībvalsts uzraudzības iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem var piemērot administratīvu sodu, kas paredzēts par šādu pārkāpumu, vēršot sankcijas pret šo iestādi vai īpašumu.

8. Pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar 3. līdz 7. punktu un saistīti ar sodiem vai dzīvības apdrošināšanas uzņēmējdarbības ierobežojumiem, pienācīgi jāpamato un jāpaziņo attiecīgajai dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai.

9. Ik pēc diviem gadiem ►M2 Komisija informē Apdrošināšanas un fondēto pensiju komiteju par ◄ visu to gadījumu skaitu un veidus, kad saskaņā ar 40. līdz 42. pantu paziņoti lēmumi par licences atteikšanu vai veikti pasākumi saskaņā ar šā panta 4. punktu. Dalībvalstis sadarbojas ar Komisiju, sniedzot tai visu šim pārskatam vajadzīgo informāciju.

47. pants

Reklāma

Šīs direktīvas noteikumi netraucē dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, kuru galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, savus pakalpojumus, izmantojot visus pieejamos saziņas līdzekļus, reklamēt filiāles dalībvalstī vai pakalpojumu sniegšanas dalībvalstī saskaņā ar tiesību aktiem, kas vispārējā labuma interesēs pieņemti šādas reklāmas veida un satura reglamentēšanai.

48. pants

Likvidācija

Dzīvības apdrošināšanas sabiedrības likvidācijas gadījumā saistības, kas izriet no līgumiem, kas noslēgti caur filiāli vai izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, izpildāmas tāpat kā tās, kas izriet no citiem šīs sabiedrības apdrošināšanas līgumiem, nešķirojot apdrošinātās personas un apdrošināšanas atlīdzības saņēmējus pēc valsts piederības.

49. pants

Statistikas dati par pārrobežu darbībām

Katra dzīvības apdrošināšanas sabiedrība informē savas piederības dalībvalsts kompetento iestādi atsevišķi par darījumiem, ko tā veikusi, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību, un darījumiem, kas veikti, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, par prēmiju apjomu, neatvelkot pārapdrošināšanu, katrā dalībvalstī un par katru apdrošinājuma veidu no I līdz IX, kas norādīti I pielikumā.

▼B

Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde šo informāciju apkopotā veidā laikus nosūta visu citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras to lūgušas.

50. pants

Nodokļi par prēmijām

1. Neietekmējot tālāku saskaņošanu, par katru apdrošināšanas līgumu maksājami tikai netiešie nodokļi un citi obligātie maksājumi par apdrošināšanas prēmijām saistību dalībvalstī un arī papildu maksājumi attiecībā uz Spānijas *Consorcio de Compensaciōn de Seguros* tā funkciju izpildei sakarā ar zaudējumu atlīdzināšanu, kas rodas no ārkārtējiem notikumiem šajā dalībvalstī.

2. Tiesību akti, kurus saskaņā ar šīs direktīvas 32. pantu piemēro līgumiem, neietekmē piemērojamo fiskālo režīmu.

3. Līdz turpmāku koordinācijas pasākumu pieņemšanai dalībvalstis tām dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, kas to teritorijā pilda saistības, piemēro savus tiesību aktus, lai nodrošinātu netiešo nodokļu un citu obligāto maksājumu iekasēšanu, kas maksājami saskaņā ar 1. punktu.

V SADAĻA

NOTEIKUMI, KAS PIEMĒROJAMI KOPIENĀ REĢISTRĒTĀM PĀRSTĀVNIECĪBĀM VAI FILIĀLĒM, KAS PIEDER SABIEDRĪBĀM, KURU GALVENIE BIROJI ATRODAS ĀRPUS KOPIENAS

51. pants

Licencēšanas principi un nosacījumi

1. Dalībvalstis dod iespēju veikt šīs direktīvas 2. pantā norādītās darbības jebkurai sabiedrībai, kuras galvenais birojs atrodas ārpus Kopienas, ja tas ir saņēmis dalībvalsts licenci.

2. Dalībvalsts var piešķirt licenci, ja sabiedrība atbilst vismaz šādiem nosacījumiem:

a) saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem ir tiesīga veikt apdrošināšanas darbības, kas norādītas šīs direktīvas 2. pantā;

b) nodibina pārstāvniecību vai filiāli šīs dalībvalsts teritorijā;

c) apņemas pārstāvniecības vai filiāles darbības vietā atvērt savu darījumu kontus un glabāt tur visus dokumentus, kas saistīti ar šiem darījumiem;

d) ieceļ pilnvarotu pārstāvi, kuru apstiprina kompetentās iestādes;

e) dalībvalstī, kurā sabiedrība veic darbības, tai pieder aktīvi, kuru apjoms ir vismaz puse no minimālā apjoma, kas attiecībā uz garantiju fondu noteikts šīs direktīvas 29. panta 2. punkta pirmajā apakšpunktā, un nogulda vienu ceturtdaļu no minimālā apjoma kā garantiju;

f) uzņemas uzturēt maksātspējas rezervi saskaņā ar šīs direktīvas 55. panta prasībām;

g) iesniedz darbību plānu saskaņā ar 3. punkta prasībām.

3. Pārstāvniecības vai filiāles darbību plānā, kas minēts 2. punkta g) apakšpunktā, jābūt šādiem datiem vai liecībām par:

a) saistībām, ko sabiedrība piedāvā uzņemties;

b) galvenajiem pārapdrošināšanas principiem;

c) direktīvas 55. pantā minētās sabiedrības maksātspējas rezerves un garantiju fondu stāvokli;

d) aprēķiniem par izdevumiem, kas saistīti ar administratīvo pakalpojumu ieviešanu un darījumu drošību, un finanšu līdzekļiem, ar kuriem paredzēts segt šīs izmaksas;

un par pirmajiem trim finanšu gadiem arī:

▼B

e) detalizētu ienākumu un izdevumu aprēķinu plānam attiecībā uz tiešajiem darījumiem, pārapdrošināšanas līgumiem un pārapdrošināšanas cesijām;

f) paredzamajai bilancei;

g) apdrošināšanas saistību izpildei un maksātspējas rezerves nodrošināšanai paredzēto finanšu avotu aprēķiniem.

4. Dalībvalsts var pieprasīt regulārus ziņojumus par tehnisko bāzi, kuru izmanto prēmiju apjomu un tehnisko rezervju aprēķināšanai, bet šī prasība nav priekšnoteikums, lai dzīvības apdrošināšanas sabiedrība varētu turpināt uzņēmējdarbību.

52. pants

Noteikumi, kas piemērojami trešo valstu sabiedrību filiālēm

1. a) Ievērojot šā panta b) punktu, pārstāvniecības un filiāles, kas minētas šajā sadaļā, dalībvalstī nedrīkst vienlaicīgi veikt Direktīvas 73/239/EEK pielikumā un šajā direktīvā minētās darbības;

b) ievērojot šā panta c) punktu, dalībvalstis var noteikt, ka šajā sadaļā minētās pārstāvniecības un filiāles, kuras 18. panta 3. punktā minētajā attiecīgajā laikā kādā no dalībvalstīm vienlaicīgi veic abas darbības, var tur tās turpināt, ja vien katrai darbībai ir atsevišķa vadība saskaņā ar šīs direktīvas 19. pantu;

c) jebkurai dalībvalstij, kura saskaņā ar 18. panta 6. punktu pieprasa, lai tās teritorijā reģistrētas sabiedrības izbeigtu vienlaicīgu to darbību veikšanu, kurās tās bijušas iesaistītas attiecīgajā 18. panta 3. punktā minētajā laikā, šī prasība ir jāattiecina arī uz šajā sadaļā minētajām pārstāvniecībām un filiālēm, kuras ir reģistrētas tās teritorijā un vienlaicīgi veic tur abas darbības;

d) dalībvalstis var noteikt, ka tās šajā sadaļā minētās pārstāvniecības un filiāles, kuru galvenie biroji vienlaicīgi veic abas darbības un kuras 18. panta 3. punktā minētajā laikā dalībvalsts teritorijā veic vienīgi kādu no šajā direktīvā norādītām darbībām, var tur to turpināt. Ja sabiedrība šīs dalībvalsts teritorijā vēlas veikt darbības, kas izklāstītas Direktīvā 73/239/EEK, tā šajā direktīvā norādīto darbību var veikt vienīgi caur meitasuzņēmumu.

2. Direktīvas 13. un 37. pants *mutatis mutandis* attiecas uz šajā sadaļā minētajām pārstāvniecībām un filiālēm.

Lai piemērotu 37. pantu, kompetento iestādi, kura veic visu pārstāvniecību vai filiāļu maksātspējas uzraudzību, statusa ziņā pielīdzina tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā atrodas sabiedrības galvenais birojs.

3. Ja 56. panta 2. punktā minētā iestāde anulē licenci, tā to paziņo pārējo dalībvalstu kompetentām iestādēm, kurās sabiedrība darbojas, un tās veic attiecīgus pasākumus. Ja licences anulēšanas iemesls ir maksātspējas rezerves neatbilstība tai, kas aprēķināta saskaņā ar 56. panta 1. punkta a) apakšpunktu, arī pārējo iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes anulē piešķirtās licences.

53. pants

Portfeļa nodošana

1. Saskaņā ar savas valsts tiesību aktu noteikumiem katra dalībvalsts ļauj pārstāvniecībām un filiālēm, kuras darbojas tās teritorijā un uz kurām attiecas šī sadaļa, nodot visu vai daļu no to līgumu portfeļa šajā pašā dalībvalstī reģistrētām pārņēmējsabiedrībām, ja šīs dalībvalsts vai attiecīgā gadījumā 56. pantā minētās dalībvalsts kompetentās iestādes apliecina, ka pārņēmējsabiedrībai pēc portfeļa nodošanas ir vajadzīgā maksātspējas rezerve.

2. Saskaņā ar savas valsts tiesību aktu noteikumiem katra dalībvalsts ļauj pārstāvniecībām un filiālēm, kuras darbojas tās teritorijā un uz kurām attiecas šī sadaļa, nodot visu vai daļu no līgumu portfeļa dzīvības

▼B

apdrošināšanas sabiedrībai, kuras galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, ja šīs dalībvalsts kompetentās iestādes apliecina, ka pēc portfeļa nodošanas pārņēmējsabiedrībai ir nepieciešamā maksātspējas rezerve.

3. Ja saskaņā ar savas valsts tiesību aktu noteikumiem dalībvalsts ļauj pārstāvniecībām un filiālēm, kas darbojas tās teritorijā un uz kurām attiecas šī sadaļa, pilnīgi vai pa daļai nodot līgumu portfeli citai pārstāvniecībai vai filiālei, kas darbojas citas dalībvalsts teritorijā, tai jānodrošina, ka pārņēmējsabiedrības dalībvalsts vai attiecīgā gadījumā 56. pantā minētās dalībvalsts kompetentās iestādes apliecina, ka pēc portfeļa nodošanas pārņēmējsabiedrībai ir nepieciešamā maksātspējas rezerve, ka pārņēmējsabiedrības dalībvalsts tiesību akti pieļauj šādu nodošanu un ka šī valsts šādu nodošanu ir akceptējusi.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punktā minētajos gadījumos dalībvalsts, kurā atrodas pārstāvniecība vai filiāle, kas nodod līgumu portfeli, nodošanu atļauj, kad ir saņēmusi piekrišanu no kompetentajām iestādēm saistību dalībvalstī, ja tā nav tā pati dalībvalsts, kurā atrodas minētā pārstāvniecība vai filiāle.

5. To dalībvalstu kompetentās iestādes, ar kurām konsultējas, sniedz atzinumu par dzīvības apdrošināšanas sabiedrību, kas veic nodošanu, piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm trīs mēnešu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas; ja šajā laikā tās nav paziņojušas savu viedokli, to uzskata par labvēlīgu atzinumu vai piekrišanu klusuciešot.

6. Nodošanu, kas atļauta saskaņā ar šo pantu, ievērojot valsts tiesību aktus, izziņo saistību dalībvalstī. Pēc nodošanas paliek spēkā nodotajos līgumos apdrošinājuma ņēmējiem, apdrošinātajām personām un citām personām paredzētās tiesības vai pienākumi.

Šis nosacījums neietekmē dalībvalstu tiesības dot apdrošinājuma ņēmējiem iespēju noteiktā termiņā pēc šīs nodošanas līgumu lauzt.

54. pants

Tehniskās rezerves

Dalībvalstis liek sabiedrībām nodrošināt rezerves, kā norādīts 20. pantā, lai tās varētu segt visas apdrošināšanas saistības, ko tās uzņēmušies to teritorijā. Dalībvalstis seko, lai pārstāvniecība vai filiāle nodrošinātu šādas rezerves ar tādu aktīvu palīdzību, kuri ir līdzvērtīgi šādām rezervēm un ar saistībām saskaņotiem aktīviem saskaņā ar II pielikumu.

Dalībvalstu tiesību akti attiecas uz šādu rezervju aprēķināšanu, ieguldījumu kategoriju noteikšanu un aktīvu novērtēšanu, ja vajadzīgs, arī nosakot, kādā apmērā šos aktīvus var izmantot šādu rezervju segšanai.

Attiecīgā dalībvalsts prasa, lai aktīvi, kas ir šīs rezerves, būtu lokalizēti tās teritorijā. Tomēr piemēro šīs direktīvas 20. panta 4. punktu.

55. pants

Maksātspējas rezerve un garantiju fonds

1. Katra dalībvalsts pieprasa tās teritorijā izveidotajām pārstāvniecībām un filiālēm maksātspējas rezervi, ko veido 27. pantā uzskaitītās pozīcijas. Minimālo maksātspējas rezervi aprēķina saskaņā ar 28. pantu. Tomēr šīs rezerves aprēķināšanas nolūkā vērā jāņem tikai tie darījumi, ko īstenojusi attiecīgā pārstāvniecība vai filiāle.

2. Garantiju fonds ir viena trešdaļa no minimālās maksātspējas rezerves.

Garantiju fonds nedrīkst būt mazāks par pusi no minimālā apjoma, kas noteikts šīs direktīvas 29. panta 2. punkta pirmajā daļā. Sākuma depozītu, ko nogulda saskaņā ar šīs direktīvas 51. panta 2. punkta e) apakšpunktu, ieskaita šādā garantiju fondā.

Garantiju fondu un šāda fonda minimālo apjomu veido saskaņā ar šīs direktīvas 29. pantu.

▼B

3. Aktīvi, kas ir minimālā maksātspējas rezerve, garantiju fonda apjomā jātur valstī, kurā sabiedrība darbojas, bet to atlikums — Kopienā.

56. pants

Atvieglojumi sabiedrībām, kuras licencētas vairāk nekā vienā dalībvalstī

1. Sabiedrība, kura lūgusi vai saņēmusi licenci vairāk nekā vienā dalībvalstī, var pretendēt uz šādām priekšrocībām, kuras attiecīgās valstis var piešķirt tikai kopīgi:

a) maksātspējas rezervi, kas minēta šīs direktīvas 55. pantā, aprēķina attiecībā uz visu sabiedrības darbību Kopienā; šādā gadījumā aprēķinos jāņem vērā tikai tie darījumi, ko veic visas Kopienā reģistrētās sabiedrības pārstāvniecības vai filiāles;

b) Direktīvas 51. panta 2. punkta e) apakšpunktā prasīto depozītu nogulda tikai vienā no dalībvalstīm;

c) aktīvus, kas veido garantiju fondu, lokalizē jebkurā no dalībvalstīm, kurās sabiedrība darbojas.

2. Pieteikumu šā panta 1. punktā minēto priekšrocību izmantošanai iesniedz attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Pieteikumā jānorāda tās dalībvalsts iestāde, kura turpmāk uzraudzīs visu pārstāvniecību vai filiāļu darījumu maksātspēju Kopienā. Sabiedrībai iestādes izvēle jāpamato. Depozīts jānogulda šajā dalībvalstī.

3. Šā panta 1. punktā paredzētās priekšrocības var piešķirt tikai tad, ja piekrišanu dod visu to dalībvalstu kompetentās iestādes, kurām iesniegti pieteikumi. Priekšrocības stājas spēkā tikai tad, kad izraudzītā kompetentā iestāde informējusi pārējās kompetentās iestādes, ka tā uzraudzīs visu pārstāvniecību vai filiāļu darījumu maksātspēju Kopienā.

Izraudzītajai kompetentajai iestādei no pārējām dalībvalstīm jāsaņem informācija, kas vajadzīga, lai veiktu to teritorijā reģistrēto pārstāvniecību vai filiāļu vispārējās maksātspējas uzraudzību.

4. Pēc vienas vai vairāku attiecīgo dalībvalstu pieprasījuma saskaņā ar šo pantu piešķirtās priekšrocības reizē atceļ visas attiecīgās dalībvalstis.

57. pants

Nolīgumi ar trešām valstīm

Nolīgumos, kurus Kopiena saskaņā ar Līgumu slēdz ar vienu vai vairākām trešām valstīm, tā var piekrist noteikumiem, kas atšķiras no šajā iedaļā paredzētajiem, lai, ievērojot savstarpību, nodrošinātu pietiekamu aizsardzību apdrošinājuma ņēmējiem dalībvalstīs.

VI SADAĻA

NOTEIKUMI PAR TĀDU MĀTESUZŅĒMUMU MEITASUZŅĒMUMIEM, UZ KURIEM ATTIECAS TREŠĀS VALSTS TIESĪBU AKTI, UN PAR LĪDZDALĪBAS IEGŪŠANU, KO VEIC ŠĀDS MĀTESUZŅĒMUMS

▼M2

58. pants

Informācija no dalībvalstīm Komisijai

Dalībvalstu kompetentās iestādes informē Komisiju un citu dalībvalstu kompetentās iestādes:

a) par visām atļaujām, kas piešķirtas tiešam vai netiešam meitasuzņēmumam, kura vienu vai vairākus mātesuzņēmumus reglamentē kādas trešās valsts tiesību akti;

b) gadījumā, ja šāds mātesuzņēmums iegūst tādu līdzdalību Kopienas dzīvības apdrošināšanas uzņēmumā, kas padarītu šo dzīvības apdrošināšanas uzņēmumu par savu meitasuzņēmumu.

▼M2

Ja a) apakšpunktā minētā atļauja ir piešķirta tiešam vai netiešam meitasuzņēmumam, kura viena vai vairāku mātesuzņēmumu darbību reglamentē trešo valstu tiesību akti, grupas struktūru uzrāda paziņojumā, ko kompetentās iestādes adresē Komisijai un citām kompetentām iestādēm.

▼B

59. pants

Trešo valstu attieksme pret Kopienas dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām

1. Dalībvalstis informē Komisiju par būtiskākajām grūtībām, ar kādām saskaras tās dzīvības apdrošināšanas sabiedrības, kas sāk vai veic darbību kādā no trešām valstīm.

2. Komisija regulāri sastāda ziņojumu, kurā pārbauda attieksmi pret Kopienas dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām trešās valstīs pēc 3. un 4. punktā minētajiem kritērijiem attiecībā uz reģistrāciju un apdrošināšanas darbību turpināšanu, un līdzdalības iegūšanu trešo valstu apdrošināšanas sabiedrībās. Komisija šos ziņojumus kopā ar attiecīgiem priekšlikumiem iesniedz Padomei.

3. Ja, ņemot vērā šā panta 2. punktā minētos ziņojumus vai citu informāciju, Komisija konstatē, ka kāda no trešām valstīm nenodrošina Kopienas dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām tikpat efektīvu pieeju tirgum, kādu Kopiena nodrošina šīs trešās valsts apdrošināšanas sabiedrībām, Komisija var iesniegt Padomei priekšlikumu piešķirt pilnvaras sarunām, kas Kopienas dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām panāktu līdzvērtīgas konkurences iespējas. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

4. Ja, ņemot vērā šā panta 2. punktā minētos ziņojumus vai citu informāciju, Komisija konstatē, ka Kopienas dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām kādā no trešām valstīm nav nodrošināta attieksme, kas rada tādas pašas konkurences iespējas, kādas ir vietējām apdrošināšanas sabiedrībām, un nav ievēroti nosacījumi par efektīvu pieeju tirgum, Komisija var ierosināt sarunas, lai stāvokli labotu.

Šā punkta pirmajā daļā aprakstītajā gadījumā saskaņā ar 65. panta 2. punktā norādīto procedūru papildus sarunu sākšanai jebkurā laikā var arī nolemt, ka šīs dalībvalsts kompetentajām iestādēm jāierobežo vai jāaptur lēmumi:

— attiecībā uz pieteikumiem, kurus attiecīgajā brīdī izskata, vai turpmākajiem licenču pieteikumiem un

— attiecībā uz gadījumiem, kad līdzdalību iegūst tieši vai netieši mātesuzņēmumi, uz kuriem attiecas attiecīgās trešās valsts tiesību akti.

Šādi pasākumi nedrīkst būt ilgāki par trim mēnešiem.

Pirms šā trīs mēnešu termiņa beigām, ņemot vērā sarunu rezultātus, Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu var izlemt, vai pasākumus turpināt piemērot.

Šādu lēmumu ierobežošanu vai atcelšanu nedrīkst piemērot attiecībā uz meitasuzņēmumu dibināšanu, ja dibinātāji ir dzīvības apdrošināšanas sabiedrības vai to meitasuzņēmumi, kam Kopienā ir attiecīga licence, kā arī attiecībā uz līdzdalības iegūšanu Kopienas dzīvības apdrošināšanas sabiedrībās, ja līdzdalību iegūst minētās sabiedrības vai to meitasuzņēmumi.

5. Ja Komisija konstatē kādu no šā panta 3. un 4. punktā minētajiem gadījumiem, dalībvalstis pēc Komisijas lūguma to informē par:

a) visiem lūgumiem piešķirt licenci kādam tiešam vai netiešam meitasuzņēmumam, uz kura vienu vai vairākiem mātes uzņēmumiem attiecas attiecīgās trešās valsts tiesību akti;

b) par šādu uzņēmumu plāniem iegūt līdzdalību kādā Kopienas dzīvības apdrošināšanas sabiedrībā, pārvēršot to par savu meitasuzņēmumu.

Pienākums sniegt informāciju nav spēkā, ja ir panākta vienošanās ar 3. vai 4. punktā minēto trešo valsti un 4. punkta otrā un trešā daļa vairs nav spēkā.

▼B

6. Pasākumos, ko veic saskaņā ar šo pantu, ievēro Kopienas saistības, ko nosaka divpusējas vai daudzpusējas starptautiskas vienošanās, kas attiecas uz apdrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu.

VII SADAĻA

PĀREJAS UN CITI NOTEIKUMI

60. pants

Atkāpes un ierobežojošu pasākumu atcelšana

1. Sabiedrības, kas izveidotas Apvienotajā Karalistē saskaņā ar *Royal Charter* vai *Private Act*, vai *Special Public Act*, neierobežotu laikposmu var turpināt darbību juridiskajā formā, kādā tās izveidoja 1979. gada 15. martā.

Apvienotā Karaliste sastāda šādu sabiedrību sarakstu un informē par to pārējās dalībvalstis un Komisiju.

2. Sabiedrības, kas Apvienotajā Karalistē reģistrētas saskaņā ar *Friendly Societies Act*, var turpināt dzīvības apdrošināšanas darbības un noguldījumu operācijas, kuras tās saskaņā ar saviem priekšmetiem bija veikušas 1979. gada 15. martā.

61. pants

Labas reputācijas apliecinājums

1. Ja dalībvalsts saviem pilsoņiem pieprasa apliecināt viņu reputāciju un iepriekšēja bankrota neesamību, vai pierādījumu par vienu no šiem aspektiem, šī valsts par pietiekamu pierādījumu attiecībā uz citu dalībvalstu pilsoņiem uzskata sodāmības reģistra izrakstu vai, ja tādu neizsniedz, līdzvērtīgu dokumentu, kuru izsniegusi kompetenta tiesu vai administratīva iestāde piederības dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras ir ārvalstnieks, un kurš apliecina šo prasību izpildi.

2. Ja izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras ir ārvalstnieks, neizsniedz šā panta 1. punktā norādīto dokumentu, to var aizstāt ar zvērestu vai, valstīs, kurās nav paredzēti zvēresti, ar oficiālu attiecīgās personas paziņojumu kompetentai tiesu varas vai administratīvai iestādei vai attiecīgā gadījumā notāram piederības dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras ir šī persona; šī iestāde vai notārs izsniedz izziņu, kas apliecina zvēresta vai svinīgā solījuma autentiskumu. Paziņojumu par iepriekšēja bankrota neesamību var sniegt arī kompetentai attiecīgās valsts profesionālai vai aroda organizācijai.

3. Dokumenti, kas izdoti saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu, derīgi ne ilgāk kā trīs mēnešus pēc to izdošanas.

4. Dalībvalstis norāda iestādes un organizācijas, kas ir kompetentas izsniegt 1. un 2. punktā minētos dokumentus, apliecības vai paziņojumus, un par to tūlīt informē pārējās dalībvalstis un Komisiju.

Šajā pašā laikā dalībvalstis informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par to, kurām iestādēm vai organizācijām iesniedzami šajā pantā minētie dokumenti, kas papildina lūgumu atļaut šīs dalībvalsts teritorijā veikt 2. pantā minētās darbības.

VIII SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

62. pants

Sadarbība starp dalībvalstīm un Komisiju

Komisija un dalībvalstu kompetentās iestādes cieši sadarbojas nolūkā atvieglot apdrošināšanas nozaru un šajā direktīvā norādīto darījumu uzraudzību Kopienā.

▼B

Dalībvalstis informē Komisiju par būtiskām grūtībām, kas rodas, piemērojot šo direktīvu *inter alia* par gadījumiem, kad tās konstatē nelikumīgu darījumu nodošanu, kas minēta šajā direktīvā, kura nelabvēlīgi ietekmē tās teritorijā reģistrētās sabiedrības un rada priekšrocības filiālēm un pārstāvniecībām, kas atrodas ārpus tās robežām.

Komisija un attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes pēc iespējas ātrāk izpēta šīs grūtības, lai rastu piemērotu risinājumu.

Vajadzības gadījumā Komisija iesniedz Padomei attiecīgus priekšlikumus.

63. pants

Ziņojumi par tirgus attīstību saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību

Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei regulārus ziņojumus, pirmo — 1995. gada 20. novembrī, par apdrošināšanas tirgus attīstību un darījumiem, kas veikti, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību.

64. pants

Tehniski pielāgojumi

Saskaņā ar procedūru, kas noteikta 65. panta 2. punktā, pieņem šīs direktīvas tehniskus pielāgojumus attiecībā uz:

— 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteikto juridisko formu paplašināšanu,

— grozījumiem I pielikumā dotajā sarakstā vai šajā sarakstā lietotās terminoloģijas pielāgojumiem saskaņā ar apdrošināšanas tirgus attīstību,

— 27. pantā uzskaitīto maksātspējas rezerves posteņu precizēšana, ņemot vērā jaunu finanšu dokumentu izveidošanu,

— 29. panta 2. punktā paredzētā obligāto garantiju fonda mainīšanu, ņemot vērā ekonomikas un finanšu jomas attīstību,

— grozījumiem, ņemot vērā jaunu finanšu dokumentu izveidošanu, šīs direktīvas 23. pantā norādīto aktīvu sarakstā, kuri izmantojami tehnisko rezervju veidošanai, un 24. pantā izklāstītajiem noteikumiem par investīciju izplatību,

— pārmaiņām atkāpēs no atbilstības noteikumiem, kas izklāstīti I pielikumā, ņemot vērā jaunu valūtas riska ierobežošanas instrumentu izstrādi vai panākumiem ekonomiskās un monetārās savienības izveidē,

— definīciju precizējumu, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienotu piemērošanu visā Kopienā,

— tehniskiem pielāgojumiem, kas vajadzīgi noteikumos maksimālās piemērojamās procentu likmes noteikšanai saskaņā ar 20. pantu, jo īpaši, ņemot vērā panākumus ekonomikas un monetārās savienības izveidē.

65. pants

Komitoloģija

▼M2

1. Komisijai palīdz Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju komiteja, kas nodibināta ar Komisijas 2003. gada 5. novembra Lēmumu 2004/9/EK ([1]).

▼B

2. Ja ir norāde uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

([1]) OV L 3, 7.1.2004., 34. lpp.

▼B

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais laikposms ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

66. pants

Esošo filiāļu un dzīvības apdrošināšanas sabiedrību iegūtās tiesības

1. Uzskata, ka uz filiālēm, kuras sāka uzņēmējdarbību saskaņā ar filiāles dalībvalstī spēkā esošajiem noteikumiem līdz 1994. gada 1. jūlijam, attiecas 40. panta 1. līdz 5. punktā noteiktā procedūra.

No minētā datuma uz tām attiecas 13., 20., 37., 39. un 46. pants.

2. Direktīvas 41. un 42. pants neietekmē tiesības, ko līdz 1994. gada 1. jūlijam dzīvības apdrošināšanas sabiedrības ieguvušas saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību.

67. pants

Tiesības vērsties tiesā

Dalībvalstis nodrošina tiesības apstrīdēt tiesā lēmumus, kuri attiecībā uz kādu dzīvības apdrošināšanas sabiedrību pieņemti saskaņā ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu.

68. pants

Eiro izteikto summu pārskatīšana

1. Komisija līdz 1985. gada 15. martam iesniedz Padomei ziņojumu par šīs direktīvas uzlikto finansiālo prasību ietekmi uz dalībvalstu apdrošināšanas tirgu stāvokli.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma ik pēc diviem gadiem pārbauda un attiecīgā gadījumā koriģē summas, kas šajā direktīvā izteiktas eiro, ņemot vērā Kopienas ekonomikas un monetārās situācijas attīstību.

69. pants

Jaunu noteikumu izpilde

1. Dalībvalstīs ne vēlāk kā 2004. gada 19. jūnijā stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas nepieciešami, lai izpildītu 1. panta 1. punkta m) apakšpunktu, 18. panta 3. punktu, 51. panta 2. punkta g) apakšpunktu, 51. panta 3. un 4. punktu, 60. panta 2. punktu un 66. panta 1. punktu. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

2. Līdz 2002. gada 17. novembrim dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu 16. panta 3. punkta prasības. Par to tūlīt informē Komisiju. Līdz šai dienai dalībvalstis piemēro IV pielikuma 1. daļā minēto noteikumu.

3. Dalībvalstīs līdz 2003. gada 20. septembrim stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas nepieciešami, lai izpildītu 3. panta 6. punktu, 27., 28., 29., 30. un 38. pantu. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Dalībvalstis nodrošina, ka pirmajā daļā minētos noteikumus pirmoreiz piemēro to finanšu gadu pārskatu uzraudzībai, kuri sākas 2004. gada 1. janvārī vai minētā kalendārā gada laikā. Līdz šai dienai dalībvalstis piemēro IV pielikuma 2. un 3. daļā minēto noteikumu.

4. Kad dalībvalstis pieņem 1., 2. un 3. punktā minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

5. Ne vēlāk kā 2007. gada 1. janvārī Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par 3. panta 6. punkta, 27., 28., 29., 30. un 38. panta piemērošanu un vajadzības gadījumā — par turpmākas saskaņošanas nepieciešamību. Ziņojumā norāda, kā dalībvalstis ir izman-

▼B

tojušas minētajos pantos noteiktās iespējas un jo īpaši, vai valstu uzraudzības iestādēm piešķirtā rīcības brīvība ir radījusi būtiskas atšķirības vienotā tirgus uzraudzības jomā.

70. pants

Informācija Komisijai

Dalībvalstis dara Komisijai pieejamus galvenos valsts tiesību aktu tekstus, ko tās pieņem jomā, kuru regulē šī direktīva.

71. pants

Pārejas laiks 3. panta 6. punktam, 27., 28., 29., 30. un 38. pantam

1. Dalībvalstis var piešķirt dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, kuras to teritorijā 2002. gada 20. martā sniedza apdrošināšanas pakalpojumus vienā vai vairākos I pielikumā minētajos veidos, piecu gadu termiņu, kas sākas tajā pašā dienā, lai izpildītu 3. panta 6. punktā, 27., 28., 29., 30. un 38. pantā izklāstītās prasības.

2. Dalībvalstis 1. punktā minētajām sabiedrībām, kas, beidzoties piecu gadu termiņam, nav pilnīgi nodrošinājušas nepieciešamo maksātspējas rezervi, šīs rezerves nodrošināšanai var piešķirt papildu laiku, kas nav ilgāks par diviem gadiem, ja šīs sabiedrības saskaņā ar 37. pantu apstiprināšanai kompetentās iestādēs ir iesniegušas to pasākumu sarakstu, kurus tās paredzējušas veikt šajā nolūkā.

72. pants

Atceltās direktīvas un to korelācija ar šo direktīvu

1. Ar šo ir atceltas V pielikuma A daļā minētās direktīvas, neskarot dalībvalstu saistības attiecībā uz minēto direktīvu transponēšanas un piemērošanas termiņiem, kas noteikti V pielikuma B daļā.

2. Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās jālasa saskaņā ar korelācijas tabulu VI pielikumā.

73. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

74. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B

I PIELIKUMS

Dzīvības apdrošināšanas veidi

I. Dzīvības apdrošināšana, kas minēta 2. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, izņemot šā pielikuma II un III punktā minēto.

II. Laulības apdrošināšana, dzimšanas apdrošināšana.

III. Dzīvības apdrošināšana, kas minēta šīs direktīvas 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, kura saistīta ar ieguldījumu fondiem.

IV. Pastāvīga veselības apdrošināšana, kas minēta 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā.

V. Tontīnas, kas minētas 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā.

VI. Kapitāla izpirkšanas operācijas, kas minētas 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā.

VII. Kolektīvo pensiju fondu vadība, kas minēta 2. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktā.

VIII. Darījumi, kas minēti 2. panta 2. punkta e) apakšpunktā.

IX. Darījumi, kas minēti 2. panta 3. punktā.

▼B

II PIELIKUMS

Atbilstības noteikumi

Valūtu, kurā maksājamas dzīvības apdrošinātāja saistības, nosaka saskaņā ar šādiem noteikumiem:

1. Ja līgumā paredzētais apdrošinājums ir izteikts konkrētā valūtā, uzskatāms, ka dzīvības apdrošinātāja saistības maksājamas tajā pašā valūtā.
2. Dalībvalstis var pieļaut, ka dzīvības apdrošināšanas sabiedrību tehniskās rezerves, ieskaitot matemātiskās rezerves, nav atbilstošajos aktīvos, ja, izmantojot iepriekš norādītās procedūras, sabiedrībai rastos pienākums atbilstības principa izpildei vienā valūtā turēt aktīvus, kas nepārsniedz 7 % no aktīviem citās valūtās.
3. Dalībvalstis var nepieprasīt, lai dzīvības apdrošināšanas sabiedrības piemērotu atbilstības principu, ja saistības maksājamas valūtā, kas nav nevienas Kopienas dalībvalsts valūta, ja ieguldījumus šajā valūtā regulē, ja uz šo valūtu attiecas nodošanas ierobežojumi vai ja līdzīgu iemeslu dēļ to nevar izmantot tehniskajās rezervēs.
4. Dzīvības apdrošināšanas sabiedrības var neturēt atbilstošus aktīvus summām, kas nepārsniedz 20 % no to saistībām noteiktā valūtā.

   Tomēr kopējiem aktīviem visās valūtās kopā jābūt vismaz vienādiem ar kopējām saistībām visās valūtās kopā.
5. Dalībvalstis var noteikt, ka gadījumos, kad saskaņā ar iepriekš norādīto procedūru kādas saistības sedzamas ar aktīviem, kas izteikti kādas dalībvalsts valūtā, šī prasība uzskatāma par izpildītu arī tad, ja aktīvi izteikti eiro.

▼B

III PIELIKUMS

Informācija apdrošinājuma ņēmējiem

Turpmāk norādītā informācija, kas jāpaziņo apdrošinājuma ņēmējiem pirms līgumu noslēgšanas (A) vai līguma darbības laikā (B), jāsniedz skaidri un precīzi, rakstiski, saistību dalībvalsts valsts valodā.

Šī informācija tomēr var būt citā valodā, ja apdrošinājuma ņēmējs tā vēlas un dalībvalsts tiesību akti to atļauj, vai apdrošinājuma ņēmējs drīkst izvēlēties piemērojamos tiesību aktus.

A. *Pirms līguma noslēgšanas*

Informācija par dzīvības apdrošināšanas sabiedrību	Informācija par saistībām
a) 1. Sabiedrības nosaukums un juridiskā forma	a) 4. Katra labuma un katras izvēles definīcija
a) 2. Dalībvalsts, kurā atrodas uzņēmuma galvenais birojs, un vajadzības gadījumā arī valsts, kurā atrodas tā pārstāvniecība vai filiāle, kas slēdz līgumu	a) 5. Līguma termiņš
	a) 6. Līguma pārtraukšanas noteikumi
	a) 7. Prēmiju maksāšanas noteikumi un maksājumu ilgums
a) 3. Galvenā biroja adrese, vajadzības gadījumā arī pārstāvniecības vai filiāles, kas slēdz līgumu, adrese	a) 8. Atlaižu aprēķināšanas un piešķiršanas noteikumi
	a) 9. Atmaksājamo un nomaksāto vērtību norāde un to garantijas apmērs
	a) 10. Informācija par prēmijām par katru labumu, gan par galvenajiem labumiem, gan, vajadzības gadījumā, par papildu labumiem
	a) 11. Mainīga daļu kapitāla polisei — daļas, ar kurām labumi ir saistīti
	a) 12. Norāde par pakārtoto aktīvu veidu apdrošināšanā ar mainīga daļu kapitāla polisēm
	a) 13. Uzteikuma termiņa piemērošanas kārtība
	a) 14. Vispārīga informācija par noteiktā veida apdrošināšanai piemērojamo nodokļu režīmu
	a)15. Sūdzību izskatīšanas kārtība attiecībā uz apdrošinājuma ņēmēju līgumiem, dzīvības apdrošinājumu vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, vajadzības gadījumā ieskaitot informāciju par sūdzību pieņēmēju iestādi, neskarot tiesības sūdzēt tiesā
	a)16. Līgumam piemērojamais likums, ja puses to nedrīkst izvēlēties, vai, ja puses to drīkst izvēlēties, likums, kuru izvēlēties piedāvā dzīvības apdrošinātājs

B. *Līguma darbības laikā*

Informācija par dzīvības apdrošināšanas sabiedrību	Informācija par saistībām
b) 1. Jebkuras pārmaiņas, kas saistītas ar sabiedrības nosaukumu, juridisko formu vai galvenā biroja adresi un vajadzības gadījumā arī tās pārstāvniecības vai filiāles adresi, kura noslēgusi līgumu	b) 2. Ja mainās apdrošināšanas nosacījumi vai tiek grozīti līgumam piemērojamie tiesību akti, visa informācija, kas norādīta A daļas a) punkta 4. līdz 12. apakšpunktā
	b) 3. Katru gadu — informācija par atlaižu stāvokli

▼B

IV PIELIKUMS

1. **Dienesta noslēpums**

Līdz 2002. gada 17. novembrim sadarbības nolīgumus, kas paredz dalīties informācijā ar trešo valstu kompetentajām iestādēm, dalībvalstis var slēgt tikai tad, ja uz sniedzamo informāciju attiecas dienesta noslēpuma garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas tām, kas minētas šīs direktīvas 16. pantā.

2. **Darbības un institūcijas, uz ko neattiecas šī direktīva**

Līdz 2004. gada 1. janvārim šī direktīva neattiecas uz savstarpējām apvienībām, ja:

— statūtos ir paredzēta iespēja prasīt vai nu papildu iemaksas, vai atlīdzības samazināšanu, vai arī atbalstu no citām personām, kas uzņēmušās saistības šajā nolūkā, un

— gada ienākums no iemaksām, kas iekasētas saskaņā ar darbībām, uz kurām attiecas šī direktīva, nepārsniedz 500 000 miljonus EUR trīs secīgu gadu laikā. Ja šī summa pārsniegta trīs secīgu gadu laikā, šo direktīvu piemēro, sākot no ceturtā gada.

3. **Līdz 2004. gada 1. janvārim dalībvalstis piemēro šādus noteikumus:**

A. Maksātspējas rezerve

Katra dalībvalsts liek visām dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, kuru galvenais birojs atrodas tās teritorijā, nodrošināt pietiekamu maksātspējas rezervi visai uzņēmējdarbībai kopumā.

Maksātspējas rezervē ietilpst:

1) dzīvības apdrošināšanas sabiedrības aktīvi bez paredzamajām saistībām, atrēķinot nemateriālās vērtības. Konkrēti tajos ietver:

— samaksāto pamatkapitālu vai, savstarpējas apdrošināšanas sabiedrības gadījumā, faktisko dibināšanas kapitālu, ieskaitot visus dalībnieku kontus, kas atbilst šādiem kritērijiem:

a) statūtos un dibināšanas dokumentā ir norāde, ka izmaksas biedriem no šiem kontiem var veikt tikai tiktāl, ciktāl tas nerada maksātspējas rezerves samazināšanos zem noteiktā līmeņa, vai kad nokārtoti visi sabiedrības parādi pēc sabiedrības izbeigšanās;

b) statūtos un dibināšanas dokumentā attiecībā uz visiem maksājumiem, kas nav saistīti ar individuālu dalības beigšanu, ir paredzēts, ka kompetentās iestādes informējamas vismaz vienu mēnesi iepriekš un tās var šajā laika posmā aizliegt maksājumus;

c) attiecīgos statūtu un dibināšanas dokumenta noteikumus var grozīt tikai pēc tam, kad kompetentās iestādes ir paziņojušas, ka tām pret šiem grozījumiem nav iebildumu, nepārkāpjot kritērijus, kas norādīti a) un b) punktā,

— pusi no nenomaksātā pamatkapitāla, tiklīdz nomaksātā daļa sasniedz 25 % no pamatkapitāla vai fonda,

— rezerves (obligātās rezerves un brīvās rezerves), kas neatbilst apdrošināšanas saistībām,

— visu nesadalīto peļņu,

— kumulatīvo priekšrocību akciju kapitālu un subordinētu aizņēmuma kapitālu var iekļaut, bet tādā gadījumā tikai līdz 50 % robežai, no kura ne vairāk kā 25 % sastāv no subordinētiem aizņēmumiem ar noteiktu termiņu vai noteikta termiņa kumulatīvo priekšrocību akciju kapitāla, ja ir izpildīti šādi kritēriji:

a) dzīvības apdrošināšanas sabiedrības bankrota vai likvidācijas gadījumā jābūt nolīgumiem, kas uzliek saistības, saskaņā ar kurām subordinētais aizņēmuma kapitāls vai priekšrocību akciju kapitāls ierindojams pēc visu citu kreditoru prasījumiem un nav atmaksājams, iekams nav atmaksāti visi citi šajā laikā nenokārtotie parādi.

Subordinētajam aizdevumu kapitālam jāatbilst arī šādiem nosacījumiem:

b) ieskaitīt var tikai pilnībā apmaksātus fondus;

c) noteikta termiņa aizņēmumiem sākuma termiņam jābūt vismaz pieci gadi. Ne vēlāk kā gadu pirms atmaksas dienas dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai jāiesniedz kompetentajām iestādēm apstiprināšanai plāns, kurā norādīts, kā maksātspējas rezerve tiks

▼B

uzturēta vai kā tā līdz noteiktajam termiņam sasniegs prasīto apjomu, ja vien daļa, kādu maksātspējas rezervē veido aizņēmums, netiek pakāpeniski samazināta vismaz piecus gadus pirms atmaksas dienas. Kompetentās iestādes var atļaut šādu aizņēmumu atmaksāt pirms termiņa, ja aizdevēja dzīvības apdrošināšanas sabiedrība iesniedz pieteikumu un tās maksātspējas rezerve nesarūk zem noteiktā līmeņa;

d) nenoteikta termiņa aizņēmumiem jābūt atmaksājamiem tikai ar pieprasījumu piecus gadus iepriekš, izņemot gadījumus, kad aizņēmumus vairs neuzskata par daļu no maksātspējas rezerves vai ir īpaši lūgta kompetento iestāžu piekrišana pirmstermiņa atmaksāšanai. Otrā gadījumā dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai jāinformē kompetentās iestādes vismaz sešus mēnešus pirms paredzētā atmaksāšanas datuma, uzrādot faktisko un vajadzīgo maksātspējas rezervi gan pirms, gan pēc atmaksāšanas. Kompetentās iestādes atļauj atmaksāšanu tikai tad, ja dzīvības apdrošināšanas sabiedrības maksātspējas rezerve nesarūk zem noteiktā apjoma;

e) aizņēmuma līgumā nedrīkst iekļaut noteikumus, ar ko nosaka, ka īpašos apstākļos, izņemot dzīvības apdrošināšanas sabiedrības likvidāciju, parāds ir atmaksājams pirms līgumā norādītajiem atmaksāšanas termiņiem;

f) aizņēmuma līgumu drīkst grozīt tikai pēc tam, kad kompetentās iestādes ir paziņojušas, ka tām nav iebildumu pret grozījumiem;

— nenoteikta termiņa vērtspapīrus un citus dokumentus, kas atbilst attiecīgajiem nosacījumiem, ieskaitot kumulatīvās priekšrocību akcijas, izņemot tās, kas minētas iepriekšējā ievilkumā, līdz 50 % no rezervēm šādu vērtspapīru kopsummai un subordinētajam aizņēmuma kapitālam, kas minēts iepriekšējā ievilkumā:

a) tos nedrīkst atmaksāt pēc turētāja iniciatīvas vai bez kompetentās iestādes iepriekšējas piekrišanas;

b) emisijas līgumam jānodrošina iespēja dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai atlikt aizņēmuma procentu maksājumus;

c) visiem aizdevēja prasījumiem pret dzīvības apdrošināšanas sabiedrību jābūt ierindotiem aiz visiem nesubordinēto kreditoru prasījumiem;

d) dokumentos, kas nosaka vērtspapīru emisiju, jāparedz parādu un nesamaksāto procentu radīto zaudējumu segšana, nodrošinot dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai iespēju turpināt darbību;

e) var ieskatīt tikai pilnīgi samaksātas summas;

2) ciktāl to pieļauj valsts tiesību akti, bilancē uzrādītās peļņas rezerves, ja tās drīkst izmantot iespējamo zaudējumu segšanai un nav paredzēts tās izdalīt apdrošinājuma ņēmējiem;

3) ja sabiedrība iesniegusi pieteikumu kopā ar pierādījumiem tās dalībvalsts uzraudzības iestādei, kurā atrodas tās galvenais birojs, un ar šīs iestādes piekrišanu:

a) summa, kas līdzvērtīga 50 % no sabiedrības sagaidāmās peļņas; sabiedrības sagaidāmās peļņas apjomu iegūst, reizinot paredzēto gada peļņu ar koeficientu, kura aprēķināšanā izmanto vidējo atlikušo apdrošināšanas polišu derīguma termiņu; koeficients nedrīkst būt lielāks par 10; gada paredzamā peļņa ir aritmētiskā vidējā peļņa, kas iegūta no šīs direktīvas 2. pantā uzskaitītajām darbībām pēdējos piecos gados.

Lielumus, pēc kuriem aprēķināt koeficientu, ar kuru reizināma paredzētā gada peļņa, un pozīcijas, kas veido gūto peļņu, vienojoties nosaka dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbībā ar Komisiju. Līdz šādam nolīgumam šīs pozīcijas nosaka saskaņā ar piederības dalībvalsts tiesību aktiem.

Kad kompetentās iestādes definējušas iegūtās peļņas jēdzienu, Komisija sniedz priekšlikumus šā jēdziena saskaņošanai, pieņemot direktīvu par apdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatu saskaņošanu un nosakot koordināciju, kas minēta Direktīvas 78/660/EEK 1. panta 2. punktā;

b) gadījumā, ja rezerves veidošanā netiek pielietota cilmerēšana, vai gadījumā, ja cilmerētā rezerve nesasniedz uzkrājumu no iegādes izmaksām, kas iekļautas prēmijā, var iekļaut starpību starp matemātisku rezervi, kas izveidota nepielietojot cilmerēšanu vai pielietojot to daļēji, un matemātisku rezervi, kas izveidota cilmerējot, piemērojot likmi, kas līdzvērtīga prēmijā iekļauto iegādes izdevumu uzkrājumam; šī summa tomēr nevar pārsniegt 3,5 % no summas, ko iegūst, summējot starpības starp attiecīgajiem dzīvības apdrošinā-

▼B

šanas kapitāliem un matemātiskajām rezervēm visām tām polisēm, attiecībā uz ko var cilmerēt; no starpības atrēķina neamortizētās apdrošināšanas līguma izmaksas, kas iegrāmatotas kā aktīvi;

c) ar to dalībvalstu kompetento iestāžu piekrišanu, kurās dzīvības apdrošināšanas sabiedrība veic darbību, slēptās rezerves, kas rodas no aktīvu nepietiekamas novērtēšanas un pasīvu, izņemot matemātiskās rezerves, pārvērtēšanas, ja vien šādas slēptās rezerves nav ārkārtējas.

B. Minimālā maksātspējas rezerve

Ievērojot C iedaļu, minimālo maksātspējas rezervi apdrošināšanas veidiem nosaka šādi:

a) dzīvības apdrošināšanas veidiem, kas paredzēti šīs direktīvas 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, izņemot dzīvības apdrošināšanu, kas saistīta ar ieguldījumu fondiem, un darbībām, kas minētas šīs direktīvas 2. panta 3. punktā, tai ir jābūt vienādai ar divu šādu rezultātu summu:

— pirmais rezultāts:

to iegūst reizinot daļu, kas atbilst 4 % no matemātiskajām rezervēm, kas attiecas uz tiešajiem darījumiem, neatskaitot pārapdrošināšanas cesijas, un pārapdrošināšanas līgumiem, un pēdējā finanšu gadā pastāvošo attiecību starp matemātisko rezervju kopsummu pēc tam, kad atskaitītas pārapdrošināšanas cesijas, un matemātisko rezervju bruto kopapjomu; šis koeficients nekad nedrīkst būt mazāks par 85 %,

— otrais rezultāts:

līgumiem, kuru riska kapitāls nav negatīvs skaitlis, to iegūst, reizinot daļu, kas atbilst 0,3 % no šāda kapitāla, attiecībā uz ko dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai ir saistības, un pēdējā finanšu gadā pastāvošo attiecību starp riska kapitālu, kas palicis kā uzņēmuma saistības pēc pārapdrošināšanas cesijām un retrocesijām, un kopējo riska kapitālu, neatskaitot pārapdrošināšanu; šī attiecība nekad nevar būt zemāka par 50 %.

Īslaicīgai apdrošināšanai nāves gadījumam, kuras termiņš nepārsniedz trīs gadus, iepriekš minētā daļa ir 0,1 %; dzīvības apdrošināšanai, kuras termiņš ir garāks par trim gadiem, bet nepārsniedz piecus gadus, šī daļa ir 0,15 %;

b) papildu apdrošināšanai, kas minēta šīs direktīvas 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā, minimālajai maksātspējas rezervei ir jābūt līdzvērtīgai šādu aprēķinu rezultātam:

— summē prēmijas un iemaksas (ieskaitot piemaksas pie prēmijām vai iemaksām) par tiešajiem darījumiem pēdējā finanšu gadā attiecībā pret visiem finanšu gadiem,

— šai kopsummai pieskaita visu prēmiju apjomu, kas saņemts par pārapdrošināšanu pēdējā finanšu gadā,

— no šīs summas atņem to prēmiju vai maksājumu kopējo apjomu, kas pēdējā finanšu gadā anulēti, kā arī kopējo nodokļu un nodevu summu no prēmijām vai iemaksām, kas ieskaitītas kopsummā.

Šādi iegūto summu sadala divās daļās, viena ir līdz 10 miljoniem eiro, un otra atbilst atlikumam; attiecīgās daļas, kas atbilst 18 % un 16 % no minētajiem daudzumiem, tad saskaita kopā.

Rezultātu iegūst, šādi aprēķināto lielumu reizinot ar pēdējā finanšu gada koeficientu, kas ir dzīvības apdrošināšanas sabiedrības prasījumu skaita pēc pārapdrošināšanas pārskaitījumu atvilkšanas attiecība pret prasījumu bruto skaitu; šī attiecība nekādā gadījumā nevar būt mazāka par 50 %.

Lloyd's apdrošināšanas asociācijai maksātspējas rezervi aprēķina, pamatojoties uz tīrajām prēmijām, kuras reizina ar vienotas likmes procentiem, ko katru gadu nosaka tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā atrodas sabiedrības galvenais birojs. Šos vienotas likmes procentus aprēķina, pamatojoties uz jaunākajiem statistikas datiem par samaksāto komisijas naudu. Visus datus kopā ar attiecīgajiem aprēķiniem nosūta to valstu kompetentajām iestādēm, kurās reģistrēta *Lloyd's* sabiedrība;

c) pastāvīgajai neanulējamai veselības apdrošināšanai, kas minēta šīs direktīvas 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā, un kapitāla izpirkšanas operācijām, kas minētas šīs direktīvas 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā, minimālajai maksātspējas rezervei jābūt līdzvērtīgai 4 % no matemātiskajām rezervēm, ko aprēķina pēc pirmā rezultāta nosacījumiem, kā izklāstīts šā panta a) punkta pirmajā apakšpunktā;

d) tontīnām, kas minētas šīs direktīvas 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā, minimālās maksātspējas rezervei jābūt vienādai ar 1 % no aktīviem;

▼B

e) dzīvības apdrošināšanas darījumos, kas minēti šīs direktīvas 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, kuri saistīti ar ieguldījumu fondiem, un darbībās, kas minētas šīs direktīvas 2. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunktā, minimālās maksātspējas rezervei jābūt vienādai ar:

— 4 % no matemātiskajām rezervēm, ko aprēķina pēc pirmā rezultāta nosacījumiem, kā izklāstīts šā panta a) punktā, ciktāl dzīvības apdrošināšanas sabiedrība uzņēmusies ieguldījumu risku, un 1 % no rezervēm, ko aprēķina tādā pašā veidā, ciktāl sabiedrība nav uzņēmusies ieguldījumu risku, ja līguma termiņš pārsniedz piecus gadus un līgumā norādītā summa, kas paredzēta vadības izdevumu segšanai, ir pietiekama termiņam, kas garāks par pieciem gadiem, plus

— 0,3 % no riska kapitāla, ko aprēķina atbilstīgi otrajam rezultātam, kā izklāstīts šā panta a) punktā, ja uzņēmums sedz nāves gadījuma risku.

C. Garantiju fonds

1. Viena trešdaļa no šīs direktīvas 19. pantā definētās nepieciešamās maksātspējas rezerves ir garantiju fonds. Saskaņā ar šīs iedaļas 2. punktu vismaz 50 % no šā fonda veido pozīcijas, kas minētas A nodaļas 1. un 2. punktā.

2. a) Garantiju fonds tomēr nedrīkst būt mazāks par obligātajiem EUR 800 000;

b) savstarpējās apdrošināšanas sabiedrībām un savstarpējās apdrošināšanas tipa sabiedrībām un tontīnām dalībvalstis minimālo garantiju fondu var samazināt līdz EUR 600 000;

c) šīs direktīvas 3. panta 6. punkta otrā ievilkuma otrajā teikumā minētajām savstarpējās apdrošināšanas sabiedrībām, tiklīdz uz tām attiecas šī direktīva, un tontīnām dalībvalstis var ļaut noteikt minimālo garantiju fondu EUR 100 000 apjomā, kas pakāpeniski palielināms līdz šīs iedaļas b) apakšpunktā norādītajai summai, pievienojot pa EUR 100 000, tiklīdz iemaksas palielinās par EUR 500 000;

d) minimālo garantiju fondu, kas minēts šīs iedaļas a), b) un c) apakšpunktā, veido pozīcijas, kas minētas A nodaļas 1. un 2. punktā.

3. Savstarpējās apdrošināšanas sabiedrības, kas vēlas paplašināt darbību šīs direktīvas 6. panta 4. punkta vai 40. panta nozīmē, to var darīt, ja vien tās atbilst šīs iedaļas 2. punkta a) un b) apakšpunkta prasībām.

▼B

V PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltās direktīvas līdz ar to sekojošiem grozījumiem (minēti 72. pantā)

Padomes Direktīva 79/267/EEK

Padomes Direktīva 90/619/EEK

Padomes Direktīva 92/96/EEK

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/26/EEK (tikai 1. panta otrais ievilkums, 2. panta 2. punkta ceturtais ievilkums un 3. panta 1. punkts, attiecībā uz atsaucēm uz Direktīvu 79/267/EEK)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/12/EK

Padomes Otrā direktīva 90/619/EEK

Padomes Trešā direktīva 92/96/EEK

Padomes Trešā direktīva 92/96/EEK

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/26/EEK (tikai 1. panta otrais ievilkums, 2. panta 1. punkta trešais ievilkums, 4. panta 1., 3. un 5. punkts un 5. pants, attiecībā uz atsaucēm uz Direktīvu 92/96/EEK)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/64/EK (2. pants, attiecībā uz atsaucēm uz Direktīvu 92/96/EEK)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/12/EK (2. pants)

B DAĻA

Ieviešanas termiņš

(Minēts 72. pantā)

Direktīva	*Transponēšanas termiņš*	*Piemērošanas termiņš*
79/267/EEK (OV L 63, 13.3.1979., 1. lpp.)	1980. gada 15. septembris	1981. gada 15. septembris
90/619/EEK (OV L 330, 29.11.1990., 50. lpp.)	1992. gada 20. novembris	1993. gada 20. maijs
92/96/EEK (OV L 360, 9.12.1992., 1. lpp.)	1993. gada 31. decembris	1994. gada 1. jūlijs
95/26/EK (OV L 168, 18.7.1995., 7. lpp.)	1996. gada 18. jūlijs	1996. gada 18. jūlijs
2000/64/EK (OV L 290, 17.11.2000., 27. lpp.)	2002. gada 17. novembris	2002. gada 17. novembris
2002/12/EK (OV L 77, 20.3.2002., 11. lpp.)	2003. gada 20. septembris	2004. gada 1. janvāris

▼B

VI PIELIKUMS

Korelācijas tabula

Šajā direktīvā	Direktīva 79/267/EEK	Direktīva 90/619/EEK	Direktīva 92/96/EEK	Direktīva 95/26/EK	Citi akti	
1. panta 1. punkta a) apakšpunkts			1. panta a) apakšpunkts			
1. panta 1. punkta b) apakšpunkts		3. pants	1. panta b) apakšpunkts			
1. panta 1. punkta c) apakšpunkts		2. panta c) punkts				
1. panta 1. punkta d) apakšpunkts			1. panta c) apakšpunkts			
1. panta 1. punkta e) apakšpunkts			1. panta d) apakšpunkts			
1. panta 1. punkta f) apakšpunkts			1. panta e) apakšpunkts			
1. panta 1. punkta g) apakšpunkts		2. panta e) punkts				
1. panta 1. punkta h) līdz l) apakšpunkts			1. panta f) līdz j) apakšpunkts			
1. panta 1. punkta m) apakšpunkts						Jauni
1. panta 1. punkta n) apakšpunkts			1. panta 1. punkts			
1. panta 1. punkta o), p), r) apakšpunkts	5. panta b), c) un d) apakšpunkts					
1. panta 1. punkta r) apakšpunkts				2. panta 1. punkts		
1. panta 2. punkts	5. panta a) apakšpunkta otrais teikums					
2. pants	1. pants					
3. panta 1. līdz 4. punkts	2. pants					
3. panta 5. un 6. punkts	3. pants					
3. panta 7. punkts	4. pants					

▼**B**

Šajā direktīvā	Direktīva 79/267/EEK	Direktīva 90/619/EEK	Direktīva 92/96/EEK	Direktīva 95/26/EK	Citi akti	
3. panta 8. punkts					Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās akts, kas pielāgots ar Lēmumu 95/1/EK, *Euratom*, EOTK	
4. pants	6. pants					
5. pants	7. pants					
6. panta 1. punkts	8. panta 1. punkts					
6. panta 2. punkts	8. panta 1. punkta pēdējās trīs daļas					
6. panta 3. punkts	8. panta 1. punkta a) apakšpunkts					
6. panta 4. punkts	8. panta 2. punkts					
6. panta 5. punkts	8. panta 3. punkts					
6. panta 6. punkts	8. panta 4. punkts					
7. pants	9. pants					
8. pants			7. pants			
9. pants	12. pants					
10. pants	15. pants					
11. pants	16. pants					
12. pants	22. panta 1. punkts					
13. pants	23. pants					
14. panta 1. līdz 5. punkts			11. panta 2. līdz 6. punkts			
15. pants			14. pants			
16. panta 1. līdz 5. punkts			15. panta 1. līdz 5. punkts			
16. panta 6. punkts			15. panta 5. punkta a) apakšpunkts			
16. panta 7. punkts			15. panta 5. punkta b) apakšpunkts			
16. panta 8. punkts			15. panta 5. punkta c) apakšpunkts			
16. panta 9. punkts			15. panta 6. punkts			

▼B

Šajā direktīvā	Direktīva 79/267/EEK	Direktīva 90/619/EEK	Direktīva 92/96/EEK	Direktīva 95/26/EK	Citi akti	
17. pants			15. panta a) punkts			
18. panta 1. un 2. punkts	13. panta 1. un 2. punkts					
18. panta 3. punkts						Jauni
18. panta 4. līdz 7. punkts	13. panta 3. līdz 7. punkts					
19. pants	14. pants					
20. pants	17. pants					
21. pants			19. pants			
22. pants			20. pants			
23. panta 1. punkts			21. panta 1. punkta pirmā daļa			
23. panta 2. punkts			21. panta 1. punkta otrā daļa			
23. panta 3. punkta pirmā daļa			21. panta 1. punkta trešā daļa			
23. panta 3. punkta otrā daļa			21. panta 1. punkta ceturtā daļa			
23. panta 4. punkts			21. panta 2. punkts			
24 pants.			22. pants			
25. pants			23. pants			
26. pants			24. pants			
27. pants	18. pants					
28. pants	19. pants					
29. pants	20. pants					
30. pants	20.a pants					
31. pants	21. pants					
32. pants		4. pants				
33. pants			28. pants			
34. pants			29. pants			
35. pants		15. pants				
36. pants			31. pants			
37. pants	24. pants					
38. pants	24.a pants					
39. pants	26. pants					
40. pants	10. pants					
41. pants		11. pants				

▼B

Šajā direktīvā	Direktīva 79/267/EEK	Direktīva 90/619/EEK	Direktīva 92/96/EEK	Direktīva 95/26/EK	Citi akti	
42. pants		14. pants				
43. pants		17. pants				
44. pants			38. pants			
45. pants			39. panta 2. punkts			
46. panta 1. līdz 9. punkts			40. panta 2. līdz 10. punkts			
47. pants			41. pants			
48. pants			42. panta 2. punkts			
49. pants			43. panta 2. punkts			
50. panta 1. punkts			44. panta 2. punkta pirmā daļa			
50. panta 2. punkts			44. panta 2. punkta otrā daļa			
50. panta 3. punkts			44. panta 2. punkta trešā daļa			
51. panta 1. punkts līdz 2. punkta f) apakšpunktam	27. panta 1. punkts līdz 2. punkta f) apakšpunktam					
51. panta 2. punkta g) apakšpunkts						Jauni
51. panta 3. un 4. apakšpunkts						Jauni
52. pants	31. pants					
53. pants	31. a pants					
54. pants	28. pants					
55. pants	29. pants					
56. pants	30. pants					
57. pants	32. pants					
58. pants	32.a pants					
59. panta 1. punkts	32.b panta 1. punkts					
59. panta 2. punkts	32.b panta 2. punkts					
59. panta 3. punkts	32.b panta 3. punkts					
59. panta 4. punkts	32.b panta 4. punkts					
59. panta 5. punkts	32.b panta 5. punkts					

▼B

Šajā direktīvā	Direktīva 79/267/EEK	Direktīva 90/619/EEK	Direktīva 92/96/EEK	Direktīva 95/26/EK	Citi akti	
59. panta 6. punkts	32.b panta 7. punkts					
60. panta 1. punkts	33. panta 4. punkts					
60. panta 2. punkts						Jauni
61. pants	37. pants					
62. panta pirmā daļa	38. pants	28. panta pirmā daļa				
62. panta otrā līdz ceturtā daļa		28. panta otrā līdz ceturtā daļa				
63. pants		29. pants				
64. pants			47. pants			
65. pants			47. pants			
66. panta 1. punkta pirmā daļa						Jauni
66. panta 1. punkta otrā daļa			48. panta 1. punkts			
66. panta 2. punkts			48. panta 2. punkts			
67. pants			50. pants			
68. panta 1. punkts	39. panta 1. punkts					
68. panta 2. punkts	39. panta 3. punkts					
69. panta 1. punkts						Jauni
69. panta 2. punkts					Direktīva 2000/64/EK, 3. panta 1. punkta, pirmā daļa	
69. panta 3. punkts					Direktīva 2002/12/EK, 3. panta 1. punkta pirmā daļa, un Direktīva 2000/64/EK, 3. panta 2. punkts	
69. panta 4. punkts					Direktīva 2000/64/EK, 3. panta 1. punkta otrā daļa, un Direktīva 2002/12/EK, 3. panta 1. punkta otrā daļa	

▼B

Šajā direktīvā	Direktīva 79/267/EEK	Direktīva 90/619/EEK	Direktīva 92/96/EEK	Direktīva 95/26/EK	Citi akti	
69. panta 5. punkts					Direktīva 2002/12/EK, 3. panta 4. punkts	
70. pants	41. pants	31. pants	51. panta 2. punkts	6. panta 2. punkts	Direktīva 2000/64/EK, 3. panta 2. punkts, un Direktīva 2002/12/EK, 3. panta 3. punkts	
71. pants					Direktīva 2002/12/EK, 2. pants	
72. pants						
73. pants						
74. pants						
I pielikums	Pielikums					
II pielikums			I pielikums			
III pielikums			II pielikums			
IV pielikums						
V pielikums						
VI pielikums						